

॥ ஸ்ரீ ॥

பகவத் ராமா நுஜர்

ஸ்ரீ உ.வே. குமாரவாழ் சே. இராமாநுஜாசார்யர்

(தற்போது ஸ்ரீபெரும்புதூர் அப்பன் பரகால ராமாநுஜ எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமி)

ஜீயர் நூல்கள் வெளியீடு எண் 7

பெருங்கோயிலுக்கு அருகே உள்ள ஸ்ரீரங்க விமானம், ஸ்ரீரங்கம்

இந்த நூல் எழுதினவர்:

சுப்பிரமணியன் ஸ்வாமி மடம்

30, 11.11 கோவில் தெரு.

ஸ்ரீரங்கம் - 602 105

முகவரி: 77162073 செல்: 99943 23397

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

பகவத் ராமாநுஜர்

(சுவைமிக்க வாழ்வின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்)
(1017 - 1137)

ஆக்கியோன் :

திருவாய்மொழி கீததளன் செல்வர், செந்தமிழ் வேதியர், ஸ்ரீ எவஞ்ஞான சிம்மம், "திருமால்" ஆசிரியர்

குமாரவாடி சே. இராமாநுஜாசாரியர்

(தற்போது ஸ்ரீபெரும்புதூர் அப்பன் பரகால ராமாநுஜ எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமி)

வெளியீடு :

திருமால் பதிப்பகம்

20 (ப. எண், 53), ஆபிரகாம் தெரு
மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.
தொலைபேசி : 2495 4247.

உரிமை ஆசிரியருக்கே

முதல் பதிப்பு	:	1973
இரண்டாம் பதிப்பு	:	1997
மூன்றாம் பதிப்பு	:	1999
நான்காம் பதிப்பு	:	2003
ஐந்தாம் பதிப்பு	:	2011 (ஜீயர் நூல்கள் எண்.7)
ஆறாம் பதிப்பு	:	2012

விலை ரூபாய் : 35/-

நூல் கிடைக்குமிடம் :

ஸ்ரீ எம்பார் ஜீயர் மடம்,
30, மணவாள மாமுனி கோயில் வீதி,
ஸ்ரீபெரும்பூதூர் - 602 105,
தொலைபேசி : 2716 2073
செல் : 9994323397

ஆச்சிட்டோர் :

ஜி.எல். கிராபிக்ஸ்
9/5, சாமி தெரு, ராயப்பேட்டை,
சென்னை - 600 014.

பதிப்புரை

அ வதாரங்கள் பல எடுத்தும் பகவான் சாதிக்காத ஒன்றை சாதித்தவர் பகவத் ராமாநுஜர். 'எம்பெருமானார் தரிசனம்' என்றே இதற்கு நம்பெருமாள் பேசுபெட்டு நாட்டி வைத்தார்!

மணிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து - எங்கள்
மாதவனே

கண்ணுற நிற்சிலும் காண்கில்லா - உலகோர்
கள்ளல்லாம்

அண்ணல் இராமாநுசன் வந்து தோன்றிய
அப்பொழுதே நண்ணரு ஞானம் தலைக்கொண்டு -
நாரணர்க்காயினரே - அழகனார்.

இறைவனால் மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள் அடியொற்றி வடமொழி வேதாந்தக் குழப் பங்களைத் தெளிவித்தவர் இராமாநுசர்.

காயமே இது பொய்யடா, காற்றடைத்த பையடா - எனப் பரவிய போலி வேதாந்தங்களை, விரட்டி விலக்கியவர் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர்.

மனிதன் ஸாத்துவிக நெறியில், சான்றோனாகி, தத்துவ ஞானத்தினால் எத்தகைய நலன்களையும் இத்தரை மிசை எய்தலாமென தமது நூற்றிருபது ஆண்டு சீரிய நல்வாழ்வில் இனிது எடுத்துக் காட்டிய மகாபுருஷர் யதிராசர் ஒருவரே.

உடையவரின் கவை மிக்க வாழ்க்கை வரலாற்றின் சுருக்கத்தை எழுத எளியேனைப் பணித்தவர் (அமர்) ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யதி, த்ரிதண்டி. ஸ்ரீ ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் (பெரிய) ஸ்வாமிகளாவர்.

ஸ்ரீராமாநுஜர் தோன்றிய ஸ்ரீபெரும்புதூரில் 1973ல் ஆகஸ்டு 14 முதல் 19 வரை - 'ஸ்ரீ பகவத் ராமாநுஜா மஹாக்ரது' ஒன்றை அகில பாரதீய ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்மேளனம் சார்பில் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி த்ரிதண்டி ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி நடத்தினார். அந்தக் 'க்ருது' வின் நினைவு நீடித்திருக்கும்படி இந்நூலை எழுத அடியேனைப் பணித்தார். எழுதும் போது ஏடுகள் நூற்றிருபது; தட்டச்சுத்தாளும் நூற்றிருபது ஏழுநாளில் எழுதிய நூலை மூன்றே நாளில் அச்சிட்டு வழங்கினர் 'மெஸர்ஸ் ஹோ & கோ அதிபர்கள். அப்புத்தகம் அமைந்ததும் நூற்றிருபது ஏடுகளில்.

எம்பெருமானாரின் வாழ்க்கை நிறைவுற்றதும் நூற்றிருபது ஆண்டில், இந்த எண்ணிக்கை ஒருமைப்பாடு. எளியேனுக்கு ஆசார்யன் அருள்பாடாய்த் தோன்றியது.

காஞ்சி மஹாவித்வான், பிரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ உ.வே. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி, உளம் உவந்து இந்நூலுக்கு அணிநூலை அளித்து, பேரவையில் சால்வை போர்த்தி, சம்மானம் செய்து அடியேனை ஆசீர்வதித்தது உடையவர் அருளுக்கு எளியேன் இலக்கானதற்கு ஏற்றதொரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஏறக்குறைய கால் நூற்றாண்டு ஆகியும் இந்நூலின் அடுத்த பதிப்பை வெளியிட இயலாதவனானேன். த்ரிதண்டி பெரிய ஜீயர் ஸ்வாமி, இரண்டாம் பதிப்புக்கான அட்டைப் படத்தை வழங்கியிருந்தும் நூல் வெளிவர அடியேன் வசதி பெறவில்லை.

அடியேனது அரிய நண்பர் ஸ்ரீ உ.வே. T.S. ராமஸ்வாமி (அட்வகேட்) அளித்த பொருளுதவியும், ஊக்கமும் இப்பதிப்பை வெளியிடத் தூண்டியது. அதன் விளைவே உங்கள் கையில் இந்த 'பகவத் ராமாநுஜர்'.

இதனை உரிய முறையில் அச்சிட்டு உதவிய நண்பர் ஜி.எல். கிராபிக்ஸ் - ஸ்ரீ ஜி. ரங்கராஜன் அவர்களுக்கு நன்றி!

பொருந்திய தேசம் பொறையும் திறலும் - புகழும் நல்ல
திருந்திய ஞானமும், செல்வமும் சேரும் - செறுகலியால்
வருந்திய ஞாலத்தை வண்மையினால் வந்திடுத்தளித்த
அருந்தவன் - எங்கள் இராமாநுசனை அடைபவர்க்கே
- அழகனார்.

அடியேன் சே. இராமாநுசன்

53, ஆபிரகாம் தெரு,
மயிலை,
சென்னை - 600 004.
21-5-'97.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

ஐகதாசார்ய ஸிம்மாஸனாதிபதி

மஹா மஹிமோபாத்தியாய, காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம்
ஸ்ரீ உ.வே. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியின்

அணிந்துரை

நம்முடைய ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தர்சனோத்தாரண ஸ்வாமி எம்பெருமானாருக்குப் பலவகையான பெருமைகள் பொலிகின்றன, ஞான பக்தி விரக்திகள் பெற்றிருக்கை சர்வ ஆசார்ய சாதாரணமானது. விசேஷித்து, அறுசமயச் செடியதனை அடியறுத்ததும், அடர்ந்துவரும் குதிட்டிகளை அறத்துறந்ததும், செறுகலியைச் சிறிதும் அறத்தீர்த்து விட்டதும், தென்னாங்கர் செல்வம் முற்றும் திருத்தி வைத்ததும், மறையதனில் பொருளனைத்தும் வாய் மொழிந்ததும், மாறன் உரை செய்த தமிழ் மறை வளர்த்ததுமான, இத்தகைய பெருமைகள் நம் ஸ்வாமிக்கே அஸாதாரணமானவை.

இப்பெருமைகளையெல்லாம் பெரியார் தொடங்கி சிறியார் வரைக்கும் அறியும்படி எளிதாகவும், தெளிதாகவும் ஸ்ரீ உ.வே. குமாரவாடி ராமாநுஜாசாரியர் இயற்றிய இந்நூலை வாசிக்கக் கேட்டு நான் மிக மகிழ்ந்தேன்.

ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் நிகழும் இந்த மஹாக்ரதுஷுக்கு ஒரு பேரணியாக வெளிவரும் இந்நூலை நமது ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஆனைவரும் ஆதரிக்க கடமைப் பட்டவர்கள்.

ஸ்ரீபெரும்பூதூர்

12.8.73

P. B. அண்ணங்கராசாரியர்

அமரர் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி, த்ரிதண்டி
ஸ்ரீஸ்ரீ ஸ்ரீமந்நாராயண ராமானுஜ பெரிய ஜீயர் ஸ்வாமிக்கு
இந்நூல் சமர்ப்பணம்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

பகவத் ராமாநுஜர்

முன்னுரை

மனித குலம் மறக்க முடியாத, மறைக்க இயலாத, மறுக்க வொண்ணாத மஹாபுருஷன் ஒருவர் இம்மண்ணில்கில் தோன்றினார். சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவதரித்த பகவத் ராமாநுஜரை ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஒருநாளும் மறந்திலர், வைதிகர் மறைத்திலர், மற்றோர் மறுத்திலர்.

'மறையாய நால் வேதத்துள் நின்ற மலர்ச்சடரை' ஆழ்வார்களின் அடியொற்றி அனைத்துலகும் துய்க்கும் வண்ணம் ஆக்கி வைத்த ஆசார்ய குலதிலகர் யதிராஜர்.

உடையவர் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தால், நாரணனைக் காட்டிய வேதம் களிப்புற்றது. வாட்டமிலா வண்தமிழ் மறைநூல் "பொலிக பொலிக" என்று ராமாநுஜன் வரவு நோக்கி, நல் வாழ்த்துக் கூறியது. எம்பெருமானார் பிறப்பால் 'கலியும் கெடும் கண்டு கொண்டின்' என்றார் நெடு நோக்குடன் நம்மாழ்வார்.

"மண்மிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து எங்கள் மாதவனே கண்ணுற நிற்கிலும் காணகில்லா உலகோர்கள் எல்லாம் அண்ணல் இராமாநுசன் தோன்றிய அப்பொழுதே நண்ணரு ஞானம் தலைக் கொண்டு நாராணற்கு ஆயினரே" எனச் சான்று பகர்கிறார், அண்ணலைக் கண்ணாரக் கண்டு உடனுறைந்த அமுதனார்.

அரங்கள் செல்வம் முற்றும் திருத்தி வைத்த உடையவரின் செய் நேர்த்திகண்டு,

"ஸர்வதேச தசா காலேஷு அவ்யாஹத பராக்ரமா
ராமாநுஜார்ய தீவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாம் அபிவர்த்ததாம்"

எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எந்நிலையிலும் தோலாத வென்றியான் ஸ்ரீ ராமாநுஜர் இட்ட தெய்வீகக் கட்டளை நாளும் வளர்க : நன்கு பொலிக! என்று இன்றும் அடியார்கள் எங்கும் பல்லாண்டு பாடி வருகின்றனர்.

திக்குற்ற கீர்த்தி

தமிழகத்தே, தொண்டைமண்டலச் சான்றோன் தோன்றினார், தலமுழுதும் கலியே ஆள்கின்ற நாளில் இருள் தருமா ஞாலத்தில், ராமாநுஜ திவாகரர் (சூரியன்) உதயமானார்.

சென்னை கடற்கரை ஓரத்தே, திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதிக்கும் மேற்கே காஞ்சி போருளானனுக்கும் வடக்கில் திருமலை அப்பனுக்கும் தெற்கில் கோவலூர் நாயனுக்கும் நடுவே - சத்தியவிரத கேடத்திரத்தில் அறம்மிகு நற் பெரும்பூதாரில் அவதரித்த புண்ணியன், தருதி பார்த்து, அருள் புரியத் தயங்கி நிற்கும் பெருமான் அல்லன்; தகவிலரையும் தக்கார் ஆக்கிக் கருணை பொழியும் எம்பெருமானார் ஆவார்.

பெருமான் புகழ்ப்பட ஆயிரம் நாப் படைத்த ஆதிசேஷனாலும் ஆகாது என்பர்; அவ்வனத்தனின் அவதாரமான எதிராசன் புகழ் பாடுவதெனில், அவ்வெம் பெருமானாலும் இயலாது எனலாம். அல்லாதன ஏற்றிச் சொல்லவோ, இருக்கின்ற புகழ் அனைத்தையும் எடுத்துக் கூறவோ முடியாத வாழ்க்கைச் சரிதம் அன்றோ எம்பெருமானாருடையது!

எம்பெருமானார் தரிசனம்

அனாதியான ஸநாதன தர்மம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவமே; இன்று "எம்பெருமானார் தரிசனம்" என்றே இதற்கு நம்பெருமாள் பேசிட்டு நாட்டிவைத்த பின் பேச்சேது, பிணக்கேது?

"பிணக்கற அறுவகைச் சமயமும் நெறி உள்ளி உரைத்த கணக்கறு நலத்தனன் அந்தமில் ஆதி அம்பகவன்" நமக்கு நல்கிய நற்செல்வனல்லவா இராமானுசன்.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர், பிறர் தகையவொண்ணாத தத்துவதரிசி; மாக மருவற்ற ஆத்ம குணச் செம்மல்; பூரண ஞானப் பொலிவை புறத்தே பொசிந்து காட்டிடும் வடிவழகர். மண்ணிலகில் சாதனை பல புரிந்த சரித்திரச் சான்றோன்; அன்பினால் பகைவென்ற அருஞ் செயல்வீரர்; பூவுலகில் வைகுந்தம் காட்டிய ஆசார்ய வித்தகர்; இறைவன் உறைவிடங்களைக் கட்டிக் கர்த்து வளர்த்த திறமை மிக்க அறங்காவலர்; எல்லாவற்றுக்கும் சிகரமாக மனிதாபிமானம் மிக்க ஸமுதாயவாதி. இத்தகைய அநீதமான பல்வகை ஆற்றலுடன் விளங்கிய, அவரை அவதார புகுஷன் என்னத் தட்டில்லை.

நல்லார பரவும் இராமாநுசனை கற்றார காமுறு சீலனைக கண்டு
மதிமுநதேனா கணக்கில் அடங்கார அனைடி உயநதேனா அளவல்ல
யிருந்தார பாதம் பணிந்து பயன பெற்றாரா பாரினில் சிறந்தார

சரித்திரச் சான்று

காலம் கடந்து நிரகவல்ல காலிய நாடகறுகது கருத்துக
கருவூலததுகது. காலண்ட தேவி முக்கிய மன்று சரித்திரச
சான்றுகளும் ஒரு சாககன்று ஆயினும் அவற்றாலும் குறைவில்லை
பதகுெட்டு ஆண்டுகள் முன்பினனாகச் சொன்னாலும் "தமிழகத்துச
சோழன் குலோத்ததுங்கன் (கி பி 1070 முதல் 1113 வரை) முதலவனோ
இரண்டாமவனோ யாராயினும் ஆக, ராமாநுஜரை நலிந்து தெஞ்சம்
புழுதது மாண்டான, "கிருமிகண்ட சோழன்" எனப்பெயர் பூண்டான
என்பது சரித்திரச் செய்தி மக்களின் வாகஞ்

இராமாநுஜரின் மக்கள் இயக்கத்தை, ஆதம் ஒளி வீசும்
அறிவுமிகக் உயிராகவததின எடிச்சினை, அடக்குவதில் மனனை
தருகிறார் சோழன் முடந்தி பென்றி காண்பாலலை மாறாகத் திடீராக
மட்டுமின்றி மற்ற மாநிலங்களிலும் எண்ணம் பரநிப ராவ, அது
வழி வகுத்தது இனி அவரது கணவயிதக வ லாறு காண்போம்

அனந்தனின் அவதாரம்

ஸ்ரீ பெருமபுதூரில் வேளவிச சிறப்பு வாய்ந்த ஆசிரி கேசவ நகது
காந்திமதி தேவிமி. ம சித்திரை திருவ திரை நாள் அனந்தனார்
இராமாநுஜர்

கவயபதே திவய குமபே புத்தன விதிதே
வதஸரே பிங்கவாக்யே

மரஸே ஷைத்ரே கங்கேஷுத்வியுத
தசதி ஸ்ரீஷ்ரீவதமரேஷ் ஸ்ரீமரம)சன்

பஞ்சமய நாகரஸஸ்கேதே ஸுர ஆத திவநே
கர்க்கடாகயே ஸுஸகதே

ஸ்ரீமரந ராமநுஜர் உடைய
திசமாநுதாரததன் மரகபுண்ணரததம்

(ஸவஸதி ஸ்ரீ சென்ற கலி 4118க்குப் பிறகு நடக்கும் 4119
ஆவதானபிங்கன் சித்திரை 1125 வியாழக்கிழமை (கி பி 4411-7)
ககல பகடி பஞ்சமி திருவாதினா நகத்ததிரம் கூடிய கபதினத்தில

காக்கக் கலமாநாதரால் கீழ்க்காட்டுநங்கள் ள் ரக்ஷிபதற்காக ஸ்ரீ ராமாநுஜா அவதாரம் செய்தார்).

இராமாநுஜா கேட (ந) வ வேங்கட ம திருமலையிலிருந்து காந்திபுத்தூரம் வரப் புகுந்தா, பெரிய திருமலை நம்பி ஸ்ரீவைசல ஸாஸனம் எனப் பெயர் பெற்ற நகருக்கு வந்தா பிறகு குழந்தையின் நோயைப் போக்கிக் கொடுப்பதற்கு "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மீ ஸம்பநுந" (திருநாற்குடி வைசலயன் தெய்வமகன் இலக்குவன்) என்பதற்கு ஏற்ப "இளையாழ்வான்" என்று பெயர் சூட்டினார்.

அந்நேரம் பிரகடம் ஸபை வக்ஷமண்ச்ச அத பரம
மகாபெருந்தேவியைத் துதிக்கக் கச்சித் பவிஷயத்

என்பது ஆளவோர் வாகு திருமாலின் ஐமடடைகளின் (பஞ்சாயதுங்கள்) அவதாரம் என்பாரும் உண்டு பெயர் வைத்த அவ்வமயான திருப்பதி திருமலையிலிருந்து வந்து மருமாமனுக்குப் பெயர் வைத்த திருமலை நம்பியோ சாமான்யரல்லா அக்காலத்தே ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்ரீ ஆளவந்தாரின் அருமைச் சிஷ்யர்களுள் ஒருவர்.

குருகுலம்

நெடுநாள் பிள்ளைப் பேறினறி ஸ்ரீ பாரததசாரதியை வேண்டிப் பெற்ற அவ்வருமைக் குழந்தைக்கு தருணத் ஆசிரி கேசவா, உரிய காலத்தால் உபநயனாதிக்களைச் செய்து அருந்தண்ச சிறுவன் பெறவேண்டிய தகுதிகளை ஓடைவிததார வேதம் ஒதி முடித்த இளைஞன் இளையாழ்வான் தத்துவ நாட்டத்துடன் காஞ்சிக்கு அருகே திருப்பதி குழி எனும் ஊரில் புகழ்பெற்ற ஆசிரியர் யாதவப் பிரகாசரீடம் வேதாந்தம் பயிலச் சென்றான்.

திருமணம் (1033)

இராமாநுஜரின் கேட (ந) வ வேங்கட ம திருமலையிலிருந்து காந்திபுத்தூரம் வரப் புகுந்தா, பெரிய திருமலை நம்பி ஸ்ரீவைசல ஸாஸனம் எனப் பெயர் பெற்ற நகருக்கு வந்தா பிறகு குழந்தையின் நோயைப் போக்கிக் கொடுப்பதற்கு "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மீ ஸம்பநுந" (திருநாற்குடி வைசலயன் தெய்வமகன் இலக்குவன்) என்பதற்கு ஏற்ப "இளையாழ்வான்" என்று பெயர் சூட்டினார்.

இராமாநுஜரின் சிவானனை ஸ்ரீதேவி, திருமலை நம்பியின் மருமாரை மகேந்தர் ஸ்ரீ பெருமகதார அருகில் மழலை (மதுர) மங்கலத்துக்கு வரவேண்டிப் பட்டருக்கு ஸ்ரீதேவியிடம் பிறகுத பிள்ளை கோய்ந்தார். இராமாநுஜனுக்கு இளையவன் அவனும யாதவரீடம் தத்துவப் பாடம் கேட்க அக்குருகுலத்தில் சோந்தான ராமாநுஜா வயது அடபோது 18 (1036).

தாமரைக்கண்ணன்

கராதாமகோதே தீயவர்க்கு மாறான தீனாவதற்கு அவ்வந்த
கராததுரைகளை மருத்தவர்க்கு தீராமாநுஜன் தயவுக்கீதே இலலை

குருகுலத்தில் ஒரு நாள் மணவன் தீராமாநுஜன் ஆதிரியா
யாதவர்களுடைய எண்ணம் கேட்கத்தக்க சற்றொவ்வொரு பரிந்து
கொண்டிருந்தான் அப்போது மாணமம் சல்லா சாத்தோகைய உபநிஷத
வாகக்கயம் ஒன்றுக்குப் பொருள் கேட்க வந்த கயமாஸம் புணர்சீகர
வங்க மகிஷி என்றும் அவ்வாகக்கயத்துக்கு சங்கரா கருபாய மாநனை
யாதவப் பிரகாசா எடுத்தது கண்ட அப்போது இராமாநுஜர் அவர் உள்ளம்
கவந்தது கண்ணின் னிறம் நீர் கசிந்தது ஆசர்யாதவையெல்லாம் உருது
நெருப்பெனச் சுட்டது

யாதவா தினகத்துப் போனார் காரணம் வினவினார் கயமாஸம்
என்பதைக் கண்ட ஆஸம் (கரங்குட்டம்) என்ப பிரிப்பது
பொருத்தமன்று கய பிபத் திதி ஆஸ என்ப பிரித்து குரிய
மண்டலத்துள் உன்றயும் தீனாவென்ன கண்ட அக்கத்தரவனால்
அலாத்தகப் பெரும் தீரார் கமலம் போவான் என்பதை இவ்
வாகக்கயத்துக்குப் பொருத்தப் பொருளாகத் தர என்றார் தீராமாநுஜர்

தினக கேட்ட யாதவர்க்கு தீவ்வழக்ப் கருதனது உக
மனமில்லை தினம் பொருக்கி எழுந்தது நாம் சொன்னடி கேட்க
இவர்க்குதான் இங்கு இரும் இவ்வோல தினத்தே மெனமலிட நட
போய்விடும் என்றார் எனனும் இராமாநுஜர் யாதவனைப்
பிரியவில்லை.

பிரஹ்ம் ஸ்வரூபம்

அது போன்று மற்றொரு முறை வைத்திரிய உபநிஷதத்தில்
"ஸதயம் ஞானம் அனந்தம் பிரஹ்ம் என்ற ரகக்கயமான
வாகக்கயத்துக்கு, அதிலுள்ள சொற்கள் அனைத்தும் பிரஹ்மம்
ஒன்றையே பொருளாகக் கொண்டவை என்றார் யாதவா
அதைக்கேட்ட தீராமாநுஜர் அதனைச் சிறிது மாற்றி "அச்சொற்கள்
பிரஹ்மத்தின் ஸ்வரூப இயல்வான குணங்களைச் சொல்வான்
என்றார்

ஒரே மலருக்கு செமமை மெனமை மணம் வடிவமுது, திறை
பல குணங்கள் தீருகக்கலாம் குணங்களின் இப்பன்மை
அவற்றையுடைய மலர்ன் ஒருமைக்கு முரண் அல்ல அதுபோல
பலவேறு பண்புகளுடைய பிரஹ்மம் ஒன்றே என்பதில் யாதவாரு
தட மூயில்லை என்பது தீராமாநுஜரின் விளக்கம்

இராமாநுஜன் அங்கு கண்ட அங்க ம ளா ம நூலு ளை ம யாதவரின் தனத்திலு டயன்வ ள டு யது ன்னனோ ப ளுது மை (நித தித்துவ வாதங்கள் இவ்வுது வ ளபப மேதாநது ள்ளகங்குளால் தவ்நு பெரியா க்ஷ்.டும ள்ள பூக்தகா கு ந

"இராமாநுஜன் கண் பானை தீக்ஷணயம் நின்றநது ளானப பானை பாததான் அடு சமயங்குள பனத்து ள்ளகநுள அந்தனா அக்கண்ணி லி ரு து வ டு நது நீ யாதவரின தொடையசு கடத்தில் விடப்பிலலையே

பதினேழாம் வயதில் இளைபாழ்வாரின் தருணத கேசவ சோமயாஜி (1034ல் பரமபதம் எய்தினார் 13 ஆம் வயதில் காஞ்சியில் குடியேறினார்.

குருவின் சதி

இளைபாழ்வாரின் இருபதே யாதவருக்கு சகிக்க வில்லை, எரிச்சல ளுடையது தமது வரட்டுத் தித்துவ வாதங்களுக காகக இராமாநுஜன் த தீர்த்துக் கட டுவது ள்ளமே வந் ள்ள தீர்மான ததுக வந்தார் குரு

"காசி யாதநிறை ள்ள பேரிட டு, புளித கங்குளில் இ டெலலாத இராமாநுஜை, அழுததுக் ககாலவது ள்ளபது யாதவரின சதித்தட்டம் இராமாநுஜரிடம் பேலி அனபப பெழி நது காசி யாகந்நைசு அழகுததா தருணதய இடந்த இராமாநுஜா தாயின் அனுமதி பெருநு யானை பலதோடு யாதவருடன யாததரை சென்றார் அவாது தமபி கோவநதனும் உடன வந்தார் (1036)

வழியில் யாதவரின அணுககச சிஷயாகள்ள நெருங்கிய பழக்கத்தால் குருவின் அநதாங்க நோககம கோவிந்தனுக்கு உபலனாகி விட்டது தன் பயனுக்கு நேரமிருக்கும் கதுபை எண்ணி கோவிந்தன் நெருக்க கங்குளார் எடையயம் இராமாநுஜ" தபவழி தேடி வாய்ப்பை நோக்கினார்

கோவிந்தன் உதவி

எழநூறு மைல் பயணமா ள்போது வழியில் விடுதிய மலைச்சாலை ள் ஒருநாள் அதிகாலையில் இராமாநுஜா எழநது காணலக்கட ள்களை முடிக்க சட்டில் நுநு பொயனகக துத் தனியே சென்றார் கோவிந்தன் அவலாய பனபப பயன்படுதநி யாதவரின சதித்திட்ட ததைக கூறி "இ டோதே தபிவிடும" ள்ளார்

விநதியத்தின அககாட்டுச சோனையில் கோவிந்தனைப் பிரிந்து இராமாநுஜா தனிவழி சென்று மடைத்தாரா குநடிம சிஷ்யாக்களும் இராமாநுஜனைத் தேடிக்கவலையுற்றனர். கோவிந்தன் மெய்யை மாகிவிட்டார். யாதவப் பிராகாசா "ஐயோ பாவம்! எந்தக் காட்டு விலங்கோ இராமாநுஜனை அடித்துக் கொன்றிருக்க வேண்டும் என்கொயவது? விதியை வெவ்வது யாரால் முடியும்" என்று கோவிந்தனுக்கு ஆறுதலாகுறி தானும் ஒருவாறு திருப்தி அடைந்தார்.

"நான் விநமயிப்படி கங்கைக்க கழிவி செத்தால் என்ன? விதி கருதியபடி கடித்த தழுவி மாண்டால் என்ன? எப்படியோ என எண்ணாம ஈடேறினால சரி" என்று தன் காசி யாத்திரையை மேலே தொடர்ந்தார் குரு.

காட்டுப்பயணம்

அடர்ந்த விநதியக் காட்டில் தனிப் பிரிந்துவிட்ட இராமாநுஜனோ வழி தெரியாமல், கேட்பதற்கும் ஆள் இன்றித் தட்டித் தட்டி மாறி நலவழி கிடரும என்று குருட்டு நாய்க்கண்களில் கால போன போக்கில் வழி நடந்தார் பதினெட்டு பாயத்தவா பகல முழுவதும் உண்ணின்று வழி நடந்து களைத்து விட்டார் இராப்பொழுதாக கழிபடதைப் பற்றி கவலையுற்றார் வேத ஆராய்ச்சியும், காட்டுப் பயணமும் ஒரே விதமானவையே என்று அவர் திருவுள்ளத்தில் தோன்றியிருக்கலாம்.

அப்போது ஒரு வேடன மனையாளுடன் விலலேந்தி அவ்வழி வந்தான்.

"கொடிய விலங்குகளும் கொலைபாதகக் கொள்ளையரும் நின்றதது இவ்விடத்தில் வழி தெறி வந்துள்ள நீ யார் உன் உறா எது எங்கே போகறாய்" என்று பரிவுடன் கேட்டான் அந்த விலலி.

"நான் காஞ்சீபுரம் போக வேண்டியவன், வழி தெறி வந்துவிட்டேன்" என்று விடை கூறி "நீங்கள் யார், எங்கே போகிறீர்கள்?" என்று வேட தம்பதியரை வினவினார் இராமாநுஜா.

"நாங்கள் வடதேசத்தவா, சத்தியவிரத கேஷத்திரம் செல்கின்றோம் எங்களுடன் வா, வழி காட்டுகிறோம்" என்றான் வேடன்.

அந்த இரவை இராமாநுஜா வேடனோடு, காய்களிகளை உண்டு கழித்தார் மறுநாள் காலை அவர்களுடன் நடைபயத் தொடர்ந்தார் அப்போது அந்நாளில் தண்டகாரணயத்தில் ராமன் காலில் பரலாய வழி நடந்தது இராமாநுஜரின் நினைவில் நிழலிட்டது.

காஞ்சி கீண்டார்

நடு வதிகில இரு கடியது வேட தம்பதியா இராமாநுஜா நகரத்த கனியி ம அனாதத்துக் கொடுத்தது அந்நில தாழம உருங்கினா இரவு வேடன மனைவி தண்ணீர் தாகத்தால் வருந்தி கணவனை எழுப்பி அந்நத்து கருகு நீர் கேட்டாள் அருகே ஒரு கிணறு இருப்பதாயும் இரவில் செல்லக்கூடாது காலையில் அந்நதலாம், படுததுங்ரு என்று சொல்லிவிட்டாள் இராமாநுஜா செவியில் இச்சொல்லிழுந்தது மற்றநாள் பொழுது பலந முன்னதாகவே, படுகனக் விட வெழுந்தது முதல் வேண்டியாக வேடன குற்பிட்ட கிணற்றைத் தேடி நீர் கொணர்ந்தாள்

ஆனால் வேட தம்பதியரை அங்குக் காணவில்லை, சென்ற கவடு கூடத் தெரியவில்லை பொழுது நன்கு விடிந்தது இருள் நீங்கியதும், தாம் இருப்பது காஞ்சியின் ஒரு பகுதியே என அறிந்தாள் இளையாழ்வார்

பலநூறு மைல்களை உருங்கிய வண்ணம் ஒரே இரவில் எய்தக்கூட நேரம், புரியவில்லையே! என்று திகைத்தாள் இராமாநுஜா அந்ந செயல் ஆராய்ச்சிக்கு அப்பாற்பட்டதல்லவா?

வதிகாட்டி உதவிய அத்தம்பதியா பற்றிய நினைவுடன் வீடு தீருமயினா இராமாநுஜா தாகவிடாய தீராமலே சென்ற வேடுவச்சியின் நினைவு அவர் செஞ்சில நினைத்திருந்தது

காசி சென்ற பிள்ளை கடிதில் களைப்புடன் வீடு திருமயியது கண்டு, அன்னை காந்திமதி திருக்கூட்டு "ஏன் இப்படி" என்று வினவினாள் நடந்தவை எல்லாம் சொன்னாள் இராமாநுஜா அப்போது அவரது கற்றனைனை ஸ்ரீதேவி இராமாநுஜரின் மனைவி தஞ்சமாம்பாளாடன அங்கு வந்து கோவிந்தனைப் பற்றியும் அவர் உதவியால் இராமாநுஜா உயிர் தப்பியதைபுற கேட்டறிந்து மகிழ்ந்தாள்

தன் அநுமைப் புதலவன் உயர் கீண்டதில் ஆறுதல் பெற்ற காந்திமதி ஸ்ரீ வரதராஜன் ஸந்நிதி கைங்கர்யத்திலாடுபட்டிருந்த திருக்கச்சி நமபிசை அழைத்து வந்து, அவரிடம் இராமாநுஜரை காத்தருளுமாபடி ஒப்படைத்தாள் யாதவரின் சதிசெயல் குறித்து இராமாநுஜா எண்ணிய பாரக்கவும் இல்லை மற்ற யாரிடமும் வெளியிடவுமில்லை அதனை மற்றது மறைத்தவிடடா குருவின் கண்ணியத்தைக் குலைக்காமல் காத்தாள்

உள்ளங்கைக் கொணர்ந்த நாயனார்

மூன்று மாதங்களில் யாதவா காசி யாத்திரையை முடித்துக்கொண்டு ஊர் திரும்பினார் அவருடன் ஆவலோடு எதிர்பாராத கோவிந்தன் மட்டும் திரும்பவில்லை காரணம் கேட்டபோது கூடைதத செய்தி இத்தான்

கங்கையில் தீராடியபோது கோவிந்தனின் ஈகையில் ஒரு லிங்கம் கிடைத்தது அதை வைத்துக் கொண்டு செய்வதற்கு யாமல் திகைத்தார் இளைஞர் "கோவிந்த பட்டரே நீ பாகியசாலி" கங்கை ஆடிய பயன் ஈகமேல் கூடிற்று நீ இனி உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனார் ஆயினீ" என்று யாதவா அவரைப் போற்றிப் புகழ்ந்தார் ஊர் திரும்புகையில் காளஹஸ்தியில் தனியிடத்துச் சோலையில் அந்த லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து புகித்து வாரும் என்றும் குரு ஆணையிட்டார்

கோவிந்தரும் தெய்வச் செயல்களு சமமதித்து செய்தியைப் பற்றேருக்கு அறிவிக்கும்படி கூறி காளஹஸ்தியில் தங்கிவிட்டார்

இராமாநுஜர் உயிர் தப்பி காஞ்சி மீண்ட செயல் யாதவருக்கு ஏமாற்றமளித்தாலும், கோவிந்தர் சைவரானது அவருக்குச் சிறிது ஆறுதலளித்தது பகையை மறந்து, இராமாநுஜரிடம் பரிவை வெளிக்காட்டினார் யாதவா

காட்டில் மீண்டு வந்த விலர்ப் கேட்டறிந்தார் குரு தமயிடம் பழயபடி வேதாந்த பாடம் கற்குமாறு பணித்தார்

கச்சி நம்பி

திருக்கச்சி நம்பி பூவிரூந்தவல்லியில் பிறந்த வைசியர் ஆளவந்தாரின் சிஷ்யர் காஞ்சி வாதாஜனிடம் அளவற்ற அன்புடன் ஆலவட்ட (விசிறி) கைங்கர்யம் செய்தது வந்தார் இறைவனோடு எப்போதும் தனித்து நெருங்கியிருந்ததால் அந்தரங்கத்தில் அருள் ஈனுடன் அளவளாவ்னார் வாதனோடு பேசுபவர் என்று உணர்ந்து பலரும் அவரை மதித்துப் போற்றினர்

திருக்கச்சி நம்பியின் தொடர்பால் இராமாநுஜர் பகவத கைங்கர்யச் சுவையடைக கண்டார் யாதவப் பிரகாசர் ஸ்ரீ டியில் நுநது முறந்ஜம் விடுபடாத நிலையில் காஞ்சி புரணர் எனும் கச்சி நம்பியையும் பின் தொடர்ந்தார் இராமாநுஜர்.

குருவை விஞ்சிய கூரிய ஞானஸ்தர் இராமாநுஜர் எனும்புகழ் அக்கம்பகங்களில் பரவியிருந்தது பூவிரூந்த வல்லியை அடுத்த

பசளை வான். பெருமா கோயிலுள்ளும் தலையில் இராமாநுஜரின் சகோதரர்களுக்கொருவராக உள்ள ஆளவந்தார் இந்நதார் அவர் இராமாநுஜரின் சிறப்புகளைக் கேட்டு அவரைக் கூட்டிப் பழகுவார்.

அந்த போன்று காணப்பட்டதுகூட அரக்கல் கூடம என்னும் ஊரில் செலவெடுத்த ஞானாநுஜா வந்த ஸ்ரீவதஸாங்கா என்னும் ஆழ்வானும் இராமாநுஜரின் கூரிய ஞானைச் சிறப்பில் கருதாததே செழுந்தீனார்.

ஆளவந்தார் அருள்நோக்கு (1037)

ஸ்ரீவதஸ்திலிந்நது அருளாளனைத் தரிசிக்க நாக முனிகளின் மேலும் ஸ்ரீவதஸுணவ ம கிளை பரமசாயராக வளங்குவான்மான் யா முன்னனி என்னும் ஆளவந்தார் அந்நாளில் காஞ்சிக்கு எழுந்தாள்னார் அவர் இராமாநுஜரைப் பாழி கசதி நயி மூலம் எல்லா வயரங்களை ம கேளவயறுந்நதார் நான் பொலிவு ம வடிவழி ம அடதம் குணங்களும் சொலதிருந்நம் நிறைநத இராமாநுஜரை கேட்க காணவும் ஆவன உறார்.

கோயிலில் யாதவப் பிரகாச தம் திஷ்டாகளோடு வரதளை சேவதது வலம் வந்து கொண்டிருந்தார் அப்போது ஆளவந்தாருடன் அங்கு வந்த கசதி நயி இராமாநுஜரைக் கூட்டிக்கூட்டி "அவர் தான் யாதவரின் பிடியில் கீழ் விழுந்த தாமரைக்கண்ணன் விண்ணோர் நாயகன் என்னும் சேவதத் திஷ்டப் பொருளை இயங்கையாகவே நன்கு ம ணாநதுள்ள எழில் உருவன் என்ன கூறினார்.

ஆளவந்தாரும் இராமாநுஜரைக் தனிர நோக்கி ம ளம் உவந்து வாழக் "ஆம் முதலயன் இயன்" என்று எக்காலக்கால நம் தரிசன நாயகருக்கு இவரே வறார் என அறுதியிட்டு கசதி நம்பியிடம் ஏடை கொண்டு ஸ்ரீரங்கம் விரைந்தார்.

பேய் விலகியது

அது போழ்து நடந்த நிகழ்ச்சியொன்று யாதவா பிடியிலி ந்நது இராமாநுஜர் விரபட வழி வசுததது.

காஞ்சி நகரப் பகுதியை ஆண்ட சோழச் சிறற்றசன் மகளைப் பரமமராணஸ் (முன்) பிடித்து ஆட்டியது ஊரெல்லாம் இதைப் பற்றியே பேசுக யாதவப் பிரகாசருக்கு மருதிர தந்தி ம தெரியும் அநதப் பெண்ணைப் பிடித்த பிச்சை ஓட்டுவதாகக் கூறி, அவர் தன் புகழைப் பரப்ப எண்ணினார் அரண்மனைக்கு விரைந்தார் அவருடன் இராமாநுஜனையும் அழைத்துச் சென்றார் பேய் பிடித்த பெண்

யாதவரின மருதர தருதிருங்கதனாககு மசிகவெ ளவ் அருகில தீருதத
இராமாநுஜர் ன கோவல பௌவையபும முரைய டிகு ழர்நையபும
கணாடு பொருள நீணாகது தீவிய கொல கேடடு மனதவசுந்நொ ருள
அவரது அடி பணி நது நீணா ள் அவர் கொலபடி கேடடு நடநது
முடிவில டேய வவகி கொ ளுநாது டிகுந்நாது

அரசன இராமாநுஜரிடம் மகிழ்ச்சியும் நன்றி யுணர்வும்
நனமதிப்பும் கொண்டு அவரை கவுடிகு (சுடாட்டாள்) இதுளால
யாதவர் வெகுணாடு இராமாநுஜர் உறவை ஆவே வெப்பததா

யாதவர் தொடர்பை அறவே விட்டு கச்சி நமியுடன் பகவத்
கைங்கரியத்தில் முழு இராமாநுஜமாநு பிள்ளைககு இராமாநுஜர்
தாயும் கட்டளையிட்டாள் (1038).

சாலைக்கிணறு தீர்த்தம்

தாம உயிர தாயி மீநுநனையில் காட்டில் வல்லும கையுமாய
மனையாளுடன் வருது வழிகாட்டியவர் சாமான் / வேடாய இராமாநு
கமுமோ என்று இராமாநுஜர் பேசிக்கொள்ளார் லக்ஷ்மணனின்
அம்சமான் அவருக்கு உள் ள் ள் ள் தலை சாரணய ராமனையே
நினைவூட்டியது அவர் வெடிகுமாநுக்கு டிகுமல காலகமலமாய
உடனாய மனன்! வ ழவ்வு அடிமை மசிகவ வேணாடு மருதர் என்ற
பாரிப்பு ஏற்பட்டது சீதை போன்ற வளங்கிய அவரே! வசதி தாகம்
தீரப் பெறாமலே சென்றதும் இராமாநுஜர் தென்னச உருசியது
உடனே மருதநீகவித தாயார் பேசுகாளாள் அவரது பிள்ளைவில
வருது நீணா ள் வே ள் சந்தத அருக கணா, காந்திய பரிசு
புகழ்பெற்று சாலைக்கிணறுதான் ஆதில் நது இராமாநுஜர் துன்பம்
குடம் நிறையது தீர்த்தம் எடுத்தது செனாது வாதராஜர் கோவில
திருமஞ்சனததுககு கொடுத்தது வந்தார்

ஆளவந்தார் அழைப்பு

"யாதவபிரகாசரிடமிருந்து விலகி இராமாநுஜர் கச்சி நமியுடன்
கோவில கைங்கரியத்தில் இடம் குள்ள கணாடு செய்தி
பருவத்தாலும் ஞான பகதி வைராக்யங்களாலும் பழகது உதீநம்
நிலையல் நுத ஆளவந்தாராககு டிகுமல காலகமலமாய உடனே
அவர் தம் சிஷ்யர்களுள் ஒருவரான பெரிய நமியை காட்சிக்கு
அரு டி இராமாநுஜரைக கையே டி அனாததுவ ருமாநு பணி ததா

பெரிய நமிய் சல நாடகள்ல டிகுமல காலகமலமாய நுத நுத
ஒடோடியும் காஞ்சககு வருது கச்சி நமிய் அகத்துல தங்கியபோது

இராமாநுஜா சாஸனங்களைப் தீர்த்துத் தன் வாகன எந்தெதிகச்சென்று சொன்னாரோ அன்றைக்கொரு மடர்ய நயமி ஸ்ரீ ஆளவருதார இயாபிய ஆபதையென துதிக்காளா ஆன "ஸ்தோத்ரம், பதனசனத்" இராமாநுஜா மாவையா அகத்தமபடி உரத்த குரல்குரிகுதாண்டே அவரை அநுதிக்காரா

சொல்லும் பொருட்செல்லு கதத்துவச் சிறப்பு உலமா உலமா நுலாய உண்கது உண்க தீர்த்தக ஆயி ஸ்ரீ ஆனம து இறைவன் புகழ்பாடின அந்த ஆபதையென தோதத்தானது அந்நீச செயத மஹான யாரோ? எனக் கேட்டார் இராமாநுஜா

"ஸ்ரீ ஸ்வாந்ணய உலகின் பரமாத்மாவும் அடியேனின் ஆசாரியரமாவ ஸ்ரீ ஆளவருதார அந்நீயது" என்று உதவா கூறுனார மஹாபூணார என்னும் பெரியநம்பி.

இராமாநுஜா உள்ளமதுள்ளி எ டுந்தது அத்தனைய நல்லியாபிய ஆசாரியனை இவ் தோதே களாடி உயர, மடமேனும் மன்ன பார்க்குதார அவர் துணை கண்ட நமபியம் "ஸ்ரீ ஆளவருதார இயாவன்களா மேலே அடியேன் இவரு உய்ந்த கதேயவருதா மேலா பரமாத்மாவா உய்ந்த மடமே அந்த உதவா உலகின் பரமாத்மாவா உய்ந்தார்.

தருமவசனத் தீர்த்துதனாக கோஷல் மோதது மேல உலமா உலமா உலமா உலமா மேலாடினா இராமாநுஜா மடர்ய நயமும் தமது சக மானவா துருக்கசர் நுலாய மவையென ஸ்ரீ ராமாநுஜா அந்நீயது உலகின் உடனே துருவாங்கு மடமேலாவ மேலாகி உலமாநுதா நாவ நாள இவா மடமேலே நடந்து காண்ககனார அந்நீயது இயாவன்களாக கண்ட சிவா ஸ்ரீ ஆளவருதார துருவா அலங்குதார என்று சேதி சொல்லினா

மூன்று குறைகள்

ஸ்ரீ ஆளவருதார துருமேனாய அவரது சிறப்புகள் ஏறா பள்ளிப்பகுதும் பணி ஸ்ரீயங்குதில் வெகு விதானையாக நடைபெறுது ஆளவருதார திருமேனி தரிசனமாவது தமக்குக் கடவுளேனா அவரைச் சுற்றி வலம்வந்து ஆதாததுடன் போகினா அடியோது பாடினார் என விலகினால் மூன்று மடங்கும் நுதன "இது புதுமையா இது ககிழ்து" என்றனா அந்நீயருதோ அபடியாயின ஸ்வாமியான துருவாளத்தால் ஏதேனு ம ஸ்ரீ நாயக துல மேலாநடு அனவ யாதாய் நககலா ம என்று தகக்கா விலகினா இராமாநுஜா அருகிலி நுத அநுக்கக சீடர்கள் கூறினா

ஸ்ரீ ஆளவந்தா நுகுது நுனியுணர்வு அதிகம்

வியாச பராசரா இந்த தரிசுதைதுக்குச் செயதுள்ள க்ஷேறா பாகாரததுக்கு நுனைவாக அந்த ரிஷிகளின் பெயரையாவது நமது ரிள்ளைகளில தகவ நுகுதுக் குடி அழைக்க வேண்டும என்பது ஒன்று

- 2 அடுத்தது நமமாழ்வாரிடம் அவற்ற பகதி கொண்டவா ஆளவந்தா மயாவற மதிநலம் அருளப் பெற்றவரின் திருவாய்மொழிக்ருத தகவ உரை காணவேண்டும.
- 3 மூன்றாவதும் முக்கியமானது மான் அவரது ஆசை வியாசரின் பிரமம் குத்திரததுக்கு விக்ஷேப தனைது பரமான் பாஷ்யம் இயற்ற வேண்டும என்பது

இம் மூன்றுமே அவர் எண்ணியிருந்த குறைகள் என்றனை இக்குறைகளையும் கேட்ட இராமாநுஜா அடியேனுக்கு உடம்பம் திடமாயிருந்து ஆசாரம் அனுகிரஹமும், பகவத கருபாயும் இருக்குமானால் பரமாதாரியர் இதை மூன்று குறைகளையும் அடியேன் வாழநாளிலேயே நிறைவேற்றி வைசயிற்றன என்று உறுதி கூறினார்

ஆளவந்தாரைச் சேவித்து அவர் அருளை நேரில் பெறலாம் என்ப பாரிததிக கொண்டு வந்த இராமாநுஜருக்கு ஏமாற்றம் ஏற்படாததால் அரங்கனைக் கூடச் சேவிககாமல காஞ்சிக்ருத திருமப பெரிய நம்பியிடம் விடை கொண்டார் (1038)

எதிர்காலத் திட்டம்

காஞ்சிக்ருத திருமபிய இராமாநுஜருக்குத் தெளிவாக மூன்று கடமைகள் முன்னே நின்றன

ஆளவந்தா நுகுது பின் ஸ்ரீம. வஷணம் உலகின் தலைமைப் பொறுப்பு தமக்காகக் காதது நிறகிறது என்று உணர்வு அவருக்கு ஏற்பட்டது அதற்குத் தமமைத் தகுதியுடையவராகச் செய்து கொள்வதில் அவர் முனைந்தார் அந்த முனைப்பு அவரது நெஞ்சில் புயல் எழுப்பியது. குழம்பி நின்ற இராமாநுஜா தெளிவுக்காக இறைவன் கட்டளைபை எதிர்நோக்கினார் திருக்கச்சி நம்பியின் உதவியை நாடினார்.

"நான் தவறு ஏதும் செய்வனிலையே சாதிக்ருத தகக ஆசாரத்தோடுதான் நடந்துகொண்டேன்" என்று வாதாடினான் மண்ணி "பெருமானிடம் பேசும் பாகவதோத்தமருக்கரச சாதி எது? சாதிகென தனி நீதி எது?" என்று கடிந்து ஆத்திரத்தை அடக்கிக்கொண்டு, பாகவத அடசாரத்துக்குப் பரிசாரம தேட நமபியிடம் ஓடினார் காலில் விழுந்து மன்றாடினார்

இராமாநுஜரின் மனோநிலை கண்ட கச்சிநம்பி அவரைப் பலபடியாக ஆறுதல கூறித் தேற்றினார் ஆயினும் இளைப்பாழ்வார் தெளியவில்லை. அப்போது இராமாநுசரின் வயது 22 (1039)

அருளாளன் ஆறு வார்த்தை

பெருமானுடன் பேசும் அருளடெற்ற கச்சிநமபியிடம் தாம் கேட்குத தெளிய வேண்டிய ஆறு விஷயங்கள் உள்ளன என்று இராமாநுஜர் கூறினார் அந்த ஆறு விஷயங்கள் குறித்து அருளாளன் தீர்ப்பைக் கேட்குத தெரிவிக்கவேண்டு மென்று கச்சி நமபியை வேண்டினார் அவரும் சமமதித்தார் மறுநாள் இராமாநுஜரிடம் கச்சிநம்பி, அருளாளன் திருவுள்ளமாக, இராமாநுஜர் உறுதிபடுத்திக் கொள்ளவேண்டிய கொள்கைகளாக வெளியிட்டவை இவை

- 1 அஹமேவ பரம தத்வம் நானே (அருளாளன் திருமாலே) முழு முதற்கடவுள்.
- 2 தாசனம் பேதயேவச ஜீவாதமாககளின்னு பரமாதமா வேறுபட்டவனே
- 3 உபாயேஷு பரபத்தி ஸயாத இறைவனை அடைபும் முக்திநெறி சரணாகதிடே.
- 4 அந்திம ஸ்மிருதி வாஜ்னம் இறைவனடி சேந்ததாககு மரணகால நினைவு பற்றிய கவலை வேண்டாம்
- 5 சரீர அவஸாதே முக்தி உடல சாயந்த பிறகே மனிதருக்கு முக்தி
- 6 மஹாபூரண ஸமாசரயணம் (பெரிய நம்பியை ஆசாயராகப் பற்றுவது)

இந்த ஆறு வார்த்தைகளும் இராமாநுஜரின் கொள்கைகளையும் வாழ்க்கை நெறிகளையும் திட்டவாட்டமாகத் தெளிவுபடுத்தி விட்டன அருளாளரிடம் ஆறு வார்த்தைகள் பெற்றுவிட்ட இராமாநுஜரின் புகழ் அகிலமெங்கும் பரவியது மரும்கள் தாசரதி.

கூரதது ஆழ்வான முதலானோர் இதனைக் கேள்விபற்றி, வினாநது வந்தது இரா மாநுஜனாப பற்றிக் கொண்டனா

ஆசாரியன் கை புகுந்தார்

இராமாநுஜனோர் முதற் காரிய மாக அருளாளன கட்டளைப்படி பெரிய நம்பின்ப ஆசாயனாக ஏற்று பஞ்ச சமஸ்காரங்களை ஆவரி ம பெற பூரங்கம் நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

இப்படிப் புறப்பட்ட இருவரும் வழியில் மதுராந்தகத்தில் எதிர்கொண்டனா தண்டனிட இராமாநுஜனார வாரி அனைத்தது எடுத்தது வாழத்தனா பெரிய நம்பி கருணாகரபெருமாள் (இப்போது ஏரிக தத் ராமன் எனா) ஸந்தித்யில் இளைப்பாறினா இருவ நம் எண்ணிய பயன் எதிர்ப்பட்டது எல்லாம் இறைவன் செயல் என மகிழ்ந்தனர்

அடிவேலுக்க இப்போதே மந்திர உபதேசம் செயத்ருள வேணும் என்று வேண்டினார் இராமாநுஜா.

"ஆகக் பொறுத்தவா ஆறப் பொறுக்கலாகாதோ? வாரீர் அதற்கிரி அருளாளன் ஸந்திதியில் வைத்துக் கொள்ளலாம் உபதேசத்தை" என்றார் நம்பி

"மின்னின நிலையில் மன்னுயிர் ஆகை நீரில் குமிழியன்றோ இவ்வுடல் நுகர்திரு வழி இப்போதே நலக வேண்டும் என்று இராமாநுஜா துடி துடித்து மயிரித்தாரா

அவா பாரிப்பு கண்டு அதிகார ஞாத்தி கொண்டு அப்போதே பெருமாள் சநிதி பிரகாரத்தில் மகிழ் மறந்தடியில் அமாநதி, அவருக்கு பஞ்ச சமஸ்காரங்களைச் செய்தார பெரிய நம்பி

பஞ்ச சம்ஸ்காரம்

தீயில் பொலிகின்ற செஞ்சுடா ஆழி நிகழ் திருச சகரத்தின் கோயிற்பொறியாலே ஒத்துண்டு நிறகை தாப ஸமஸ்காரம், அதாவது வலத்தோளில் சககரமும இடத்தோளில் சங்கும தரிப்பது.

- 2 நெற்றி நாபி மாடி கடித்து இருதோள்கள் பிப் பின் இடுபடி ஆகிய உடலின் பாகங்களில், கேசவ நாராயண மாதவ, கோவிந்த விஷ்ணு மதுசூதன் திருவிக்கிரம வாமன், பூந்தர ஹிருஷிகேச பத்மநாப தாமோதர மூர்த்திகளைத் தியானித்து திருமண்காப்பு அணிதல் புண்டர ஸமஸ்காரம்

- 3 கோதுரம் சூத்திரம் முதலிய சரீர சம்பந்தமான சிறப்புகளை விட்டுத் து ஆத்மாவுக்குரிய ஒருபடியான தாளப் நாமனைவ ஆடியேன் எனனும் பெயரை ஏற்றல (ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தாசன பரங்குச தாசன பரகால தாசன ராமாநுஜ தாசன மதுரகவிதாசன போலவன நாம ஸம்ஸ்காரம்
- 4 மேதச்சுருக்காய், ஸகல ஸாதார தாதபாயமாய விளங்கும் ஞான ஒளி நல்கும் மந்திரங்களை உத்தேசித்தவ மந்திர ஸம்ஸ்காரம்.
- 5 சரீரம் ஆத்மா இவைகளைப்பற்றி வரும் காயம், ஞானம் இவற்றுக்குப் போக்கு வீடாக அமையுமபடி, எம்பெருமானின் மூர்த்தியை, அமைத்துக் கொடுத்து யஜ்ஞம் எனனும் திருவாராதனத்தை நியமித்தவ யாக ஸம்ஸ்காரம் அல்லது வேளனி

இந்த ஐந்தும் பெற்றவரே ஸ்ரீ வைஷ்ணவ நெறிக் கு உரிய ஆதிகாரி (ஆயங்கார என்பதும் இது பற்றியே) அது பிறவிச் சாதுயன்று

பெரிய நம்பி முதலில் திருமந்திர உபதேசம் செய்தது பிறகு "மந்திர ரதனம்" எனனும் தலை ததை ஸம்ஸ்காரம் படி இராமாநுஜருக்கு உபதேசித்தார்.

சிஷ்யா வேண்டுகோளபடி பிறகு பெரிய நம்பி தம் தேவியுடன் கஞ்சிகுஞ்ச சென்றார் அங்கு தஞ்சமாம்பாளையத்தம் சமாசாயணம் எனனும் பஞ்ச சம்ஸ்காரங்களை ஆசாரபரைக்கொண்டு செய்வித்து, தமது இல்லத்திலே ஒரு பகுதியில் ஆசாயனை குடியமாத்தினார் தமிழ் மன்றயாம திருவாய்மொழி மூலபாடம் தம் குருவிடம் சந்தை சொல்லி வந்தார்

குடும்பச் சூழ்நிலை

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ நெறியின் சிறப்போ ஆசாரபரணின் பெருமையோ குறிப்பாத தஞ்சமாம்பாள தன வருண், குல ஆசாரமே பெரிது என எண்ணி நடந்துகொண்டான் இராமாநுஜர் எத்தனை எடுத்துச் சொல்லியும் பயனில்லை

ஆசார சம்பந்தம் பெற்று ஸ்ரீவைஷ்ணவ நூல்களைப் பயின்று பிரசாரப் பணிகளையும் தொடங்கியிருந்த இராமாநுஜரின் தனி வாழ்வு மெல்ல மெல்ல ஸ்ரீ வைஷ்ணவப் பொது வாழ்வாக மாநது வந்தது அவரை நாடிப் பலா கூடினார் அவரது புகழும் ஆதம் குணச் சிறப்பும் பார் எங்கும் பரவி மணம் வீசியது

இந்நாளில் அவருக்கு எண்ணெய் தேயத்துப் பணி விடை செய்யும் ஓர் உழை ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ எனக் கொண்டிருந்தாள். கிருந்த களைப்பை வந்து பச்சுக்குது அளவாய் வேண்டாம் என்று வேண்டினாள்.

பசியால் துடிக்கும் இவா நிலை களைதி நெஞ்சு துவண்ட இராமாநுஜர் உடனே அவருக்குச் சோறிடுமாறு தஞ்சமாம்பாளிடம் கூறினாள்.

அவளோ "இவர்களுக்கெல்லாம் என்ன வேலை, எப்போதும் கொலலை என்கிற பான்மையில் அலட்சியமாக சாதம் இன்னும் தயாராகவில்லை என்றாள்.

"பண்டம்தாவது இந்நதால் உடனே போடு" என்றாள் இராமாநுஜர் "குது கூட இல்லை" என்றாள் மனைவி.

அவ்வாறு தளையில் ஈயம் கொண்டு, மனைவியை வேறு வேலைக்கு ஏவி தாமே தளிகை அளவுக்குச் சென்று பாததா பாதகிரம் நிறைப் பழைத்து இருந்தது அதை பெடுத்தது ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ வணிகருக்கு வழங்கிவிட்டு, தஞ்சமாம்பாளிடம் கருணையும் வறழ்விட்டது பொய்யும் பருந்திவிட்டது என்று சொல்லிக் கடிந்தகொண்டாள் இதுவும் அவளைத் திருத்தப் பயன்படவில்லை.

ஆசார்ய அபசாரம்

ஹறொரு நாள் தஞ்சமாம்பாளிடம் ஆசார்யன் பெரிய நம்பியின் தேவி விஜயாமபாளும் கூணநந்தில் நீர் எடுக்கச் சென்றபோது சிறு சச்சாவு ஏற்பட து விஜயாமபாள குடத்துவிருந்து நீர் தெளித்து தஞ்சமாம்பாள குட நீரில் விழுந்துவிட்டதாம்.

ஆசார்யனின் பதனி என்றும் பாராமல் தன்னிலும் தாழ்ந்த சாதி என் எண்ணி தரக் குறைவாகப் பேசிவிட்டாள் தஞ்சமாம்பாள அதைக் கணவா பெரிய நம்பியிடம் தனிமையில் தெரிவித்தாள் விஜயாமபாள.

பெரிய நம்பியோ இராமாநுஜர் செவிக் குட்டினால் விபரீதம் விளையும், அவர் அங்குதற்கு முன் நாய இவ்விடத்தை விட்டு திருவரங்கம் சென்றுவிட வேண்டும் என்று மனைவியுடன் புறப்பட்டுவிட்டாள்.

வழக்கம் போல் ஆசார்யனை தண்டனிட வந்த இராமாநுஜருக்கு அவர் அங்கு இல்லாதது தெரிந்தது குடியிருப்பையே பெயர்த்துக் கொண்டு சென்றிருப்பதையும் உணர்ந்து கொண்டாள் என்ன அபசாரப்பட வேண்டுமோ சொல்லாமல் சென்றுவிட்டாரே என்று நெஞ்சம்

பதறினார் தஞ்சமாமபாளன் ஆதிதீர்த்துடன் மருதகுமரே. எனவார் மனைவியும் உள்ளதைச் சொல்லி உதாசீனப்பாடையுடன் நின்றான், "கொடிது கொடிது ஆசாரிய அடனாரம் யாகக கொடிது" என்று அலங்குகொண்டே இனிச் சென்றே : இல்லறம் நலவறமாகச் செல்லாது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்.

'சுறவே உறு மாறுகளில் கூறாமல் சந்தையாகக் கொள் எனபா இராமாநுஜரோ ஆடுதளையும பொறுததுட பாகதாரா நாளுகாச பாள தஞ்சமாமபாள போகரு விபரீதமாய மாறுபது கண்டு அமைதியாக அனல், தீர்மானமாக இனி உன்னுடன் இணைந்து வாழ்கனாக நடந்துவது இயலாது என்று கூறினார்.

தஞ்சமாமபாள ஆதிதீர்த்துடன் மருதகுமரே. எனவார்

இராமாநுஜர் பகவான் விஷ்ணுவின் அழகையும் மேனமையும் எழுத்துக்களும் டியபோது முதல்ல குருசூலம் அவனாக கொல்ல நினைத்தது, ஸ்ரீவைஷ்ணவ நெறியில் வாழ ஆவா முற்பட்ட போது, அவரது இல்லம் ஒத்துழைக்க உறுத்தது.

ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பணிகளு இடை யூறான இல்லற தளத்த துரக்கத் துணிந்தார் இராமாநுஜர் உடனிருந்த கருதாடை ஆண்டாள் (தாசாதி) கூர்த்து ஆழவான் போன்ற துணைவாகவே இருந்த கக்கசி நம்பியிடம் சென்று தம் உள்ளக் கிடக்கையை வெளியிட்டார் முப்பதாய் வயதில் நுநது நாற்பதற்குள் இல்லறத்தால் நுகழ்ந்தவை அவரை துறவு பூணச் செய்தது.

மூக்கோல் பிடித்த முனி

பரமசாரியா ஆளவந்தார் இல்லறம் ந தது பின் துறையாய்க்ப பசமுடன் விளங்கியவர் அவரது வரலாறு இராமாநுஜரின் நினைவில் பல்வேறு காட்சிகளைச் சித்திரித்தன.

நம்மாழ்வாரிடமிருந்து நாதமுனிகள் மறைந்து கிடந்த நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தங்களைப் பெற்று அவற்றைத் தொகுத்து இசையமைத்தது வேதம் தமிழ் செய்த மாறனிடம் மந்திர உபதேசம் பெறுவது; தாமஸ் நத யோக ரகசியங்களைத் தமது குமார பகவர்பட்டார் சிஷ்யர் உயக்கொண்டார், அவரது சிஷ்யர் மணக்கால் நம்பி வழியாக தமது பேரன் ஆளவந்தாருக்கு எட்ட நாத முனிகள் வழிவகுத்தது பிறகு ஆளவந்தார் பாட்டனார் சாக்முனியின் விருப்பப்படி வாழ்க்கை நடத்தி நாடெங்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ நெறி தளங்க்குமபடி ஞான நலவித்து ஊன்றியது, வெளிப்படையாக ஸ்ரீவைஷ்ணவ பிரசாரப்

பணிபுரிசு செய்ய இயலாது சூழ்நிலை நாடகம் நிலவியது. அதனால் ஓர் ஆணவழியாக (ஒவ்வொருவராக தகுதி பார்த்து) உபதேசித்தது சோழ அரசின் படைதலை தமிழகத்திலுள்ள சைவ மஹாநிநா,து சங்கரா திக யிஜ்யபததால் பாரதமங்கும மெனத்தரின சாவ குளிய வாத்ததை எதிர்த்து அதனைத் வாதம் தலை தூக்கி நின்றது இவை யாவும் அவரது மனக்கண்ணின் வந்து நின்ற கூட்சிகளில் சில

மற்றது மீண்ட ஆழ்வார் அருள்ச செயல்களைப் பரப்புவதில் உள்ள சிரமங்களை தகுதி பார்த்து பீடசைகளை வைத்து கடுஞ்சோதனைக்குப் பின்னரே ஆசாபன உபதேசிக்ரும மந்திரங்களைப் பெறுவதில்லை கஷ்டம், கலவிச செருக்கினால் வாதிட வரும் வரட்டுத்தத்துவ வாதிகள் அவர்களைத் ஆடம்பர விளம்பரங்கள் இவற்றைக்கு எதிரீத்சுபபோட்டு அமைதியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தை எப்படிப் பரப்புவது என்று, எண்ணமிடலானார் இராமாநுஜா

பஞ்ச (ஐந்து) ஆசார்பர்கள்

முககோல பகவரான ஆளவந்தார் நாடெங்கும் பல நல்லவர்களைத் தேடி தனஞான நலவித்துக்களை ஊன்றிவைத்தி நுநத்து இராமாநுஜா கவனத்தைக் கவந்தது ஆளவந்தார்ன் சிஷ்யர்களில் முக்கியமானவர்கள் பெரிய நம்பி திருக்கோட்டியூர் நம்பி, பெரிய திருமலை நம்பி திருமாலையாண்டான் திருவரங்கப்பெருமாள் அனாயா ஆகிய இவர்களிடம் தமது ஞான பொக்கிஷத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்திருந்தார் அவர்களிடம் இராமாநுஜரின் நெஞ்சம் சென்றது தாசனப் பணிக்ரு, பூவாங்கமாக இல்லாத துறவை மேற்கொள்ளத் தீர்மானித்தார்

துறவு மேற்கொளல்

ஸ்ரீராமாநுஜா ஆளவந்தாரை மனத்தில் இருத்தி, திருக்கச்சி நம்பியை முன்னிட்டு அருளாளனை நேரில் தண்டவிட்டு தமக்குச் சந்நியாச ஆசாமத்தை வழங்குமாறு ஆத்திபுடன் வேண்டினார்

காஞ்சி அனந்த பங்கரணியில் தீரடி காஷாயம் உடுத்தி முககோல பிடித்து நீரில் நின்றவாறு துறக்க வேண்டியவற்றைத் துறந்தேன, துறந்தேன என முடிமுறை கூறி, குளூரைக்க வேண்டிய வேளையில் இராமாநுஜா முதலியாண்டானை - (தாசரதிபை)த் தவிர மற்ற யாவற்றையும் துறந்தேன என்று கூறினார் காரணம் முதலி

யாண்டான இராமாநுஜருக்கு முன்னமே ஸ்ரீவைஷ்ணவ சாமரபாயச சிறப்புப் பெற்றவர் என்பதே.

துறவுக்கோலம் பூண்ட இராமாநுஜா முன்னிலும் அதிகமாகப் பொலிவுற்று விளங்கினாரா

துறவுக்கோலம்

அவ்வடிவழகை வருணித்து அடியார்கள் பல மொழிகளிலும் பல படியாக அனுபவித்து வருகிறார்கள்.

‘கரஷாய சோழி கமனீய சிகா தீவேசம்
தண் தரயோஜ்வல கரம ஸீமஸோப ஸீதம்
உதயநதிநேச தீபம் கவஸஸ்தூர சுவ புண்டரம்
சூபம் தவஸஸ்து யதிராஜ குருச்சோ மமகரே

அப்போதலாந்த செவ்விபுடன அவருடைய வடிவழகைக் கண்டு,
“யதிராஜா” என்ற அழைத்து மகிழ்ந்தாரா கச்சி நம்பி. இராமாநுஜருக்கு அருளாளன் இடம் துரீய ஆசிரமப் பெயர் “யதிராஜன்” என்பதே எனக் கருதிப் போற்றினா அன்னவரும்.

சிஷ்யர் குழாம்

முககோல சிஷ்யரான யதிராஜன் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சாமரபாயச பணியை இனிது தொடங்கினாரா அப்போது அவரது வயது 35 (1052)

முதலில் அவர் நினைவில் நின்றவா கோவிந்த பட்டரே யாதவரிடமிருந்து தம உயிரைக் காததிக கொடுத்த அந்த ஆதமாவை சைவச் சிற்றயிலிருந்து மீட்டதே தம் முதற் பணி எனக் கொண்டாரா காளஹஸ்தியில் தங்கிய அவருக்கு அருகே திருப்பதியில் வசிப்பவா அம்மான் திருமலை நம்பி

காஞ்சி அருளாளனுக்கு கச்சி நம்பி எப்படியோ, அப்படியே திருமலை அப்பனுக்கு அந்தரங்க கைங்கர்யம் செயது வந்தாரா திருமலை நம்பி

ஆளவந்தாரின சிஷ்யரான அவர் தீர்த்த கைங்கர்யம் புரிந்து, வேங்கடவனுக்குத் தந்தை போன்று விளங்கினாரா அவரைக் கொண்டு கோவிந்தரைத் திருத்திப் பணி கௌள யதிராஜா திட்டமிட்டாரா திருப்பதிக்கு இது குறித்து ஒலை அனுப்பினாரா

தயங்காமல் உடனே யதிராஜா மடத்துக்குச் சென்றார் யாதவப் பிரகாச விசாராத அவரது வரனை, எல்லோரும் ஆவலுடன் கூர்ந்து நோக்கினர். இத்தகைய இராமாநுஜனை தன் சிஷ்யராகவே பாசுததவர் அவரை இரட்டித்து பதினாறுபைபு பார்த்து பிரமிததார் யாதவர் கூர்த்து ஆழவர்களை மோன்ற நொண்டிப் பலா அவர் அடிபணிந்து இருந்த கோலத்தைக் கண்டார்.

யாதவப் பிரகாசரைக் கண்டதும் யதிராஜா, மிகக் மரியாதையுடன் வரவேற்றார். தத்துவ விசாரப் பேச்சைத் தொடங்கினார் இருவரும் தெளிவுகளாக யாதவர் கேட்ட பல நுண்ணறிவுக் கேள்விகளுக்கு கூர்த்து ஆழவான ஆணி அறைந்தாற்போல பதில் அளித்தார். ராமாநுஜரின் விளக்கங்களையும் எடுத்தது காட்டினார்.

கோவிந்த ஜீயர்

இப்பேச்சின் முடிவில் யாதவப் பிரகாச யதிராஜா திருவடிகளில் விழுந்து தன்னை ஆட்கொள்ளுமாறு வேண்டினார் பஞ்ச சமஸ்காரத்துடன் பாகவத் சாநிதியாச ஆசார்மும வேண்டிப் பெற்றுக் கொண்டார் "கோவிந்த ஜீயர்" என்று. துறவுப்பெயர் புணடு, புத்தியிற் பெற்றார் அவர் அடபோது அவருக்கு வயது எண்பது இருக்கும்.

குரு சிஷ்யரானார், சிஷ்யர் குருவானார் உலகம் விடக்கூட இந்த அரிய நிகழ்ச்சி இராமாநுஜரின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சியாயிற்று. கோவிந்தஜீயர் "யதிதாம் சமூகசபம்" என்று துறவு பெற்றிய நூல ஒன்றும் இயற்றினார்.

யாதவர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவராகத் திருந்திடும், யதிராஜருக்குத் தம் பூர்வாசிரமத்தமபி கோவிந்தனின் நினைவு எழுந்தது யாதவர் கூற்றுப்படி இடையில் சைவராக ஆனவர் கோவிந்தர் கோவிந்தரை ஸ்ரீவைஷ்ணவராகக் கித் தம்முடன் இணைத்தது கொள்ள எண்ணினார் யதிராஜா உடனே, அவரது அம்மான திருமலை நம்பிக்ரு யதிராஜா ஒலை எழுதி அனுப்பினார் யதிராஜா விருப்பப்படி கோவிந்தரை நாய திருமலை நம்பி காளுறுஸ்திக்ருச் சென்றார்.

தம்பியும் திரும்பினார்

காளுறுஸ்தியில் லங்கத்துக்கு அபிஷேகம் செய்து கொண்டிருந்தார் உள்ளங்கை நாடனாரான கோவிந்தர் அவரை அணுகிய அம்மான திருமலை நம்பி 'கோவிந்தர்' கொன்றைச்

சன, யானை துளிர நீரா டனால என் உகைது உண்டாம் பயன்? என்று கேட்டுக்கொண்டே வந்தார் இராமநாம தங்கன சந்தூதிகளைப் பரிமாற்க கொண்டனர் இராமநுஜர் துறவு புண்டு யதிராஜராக விளங்குவதையும் உள்ளங்கை நாயகர் என குரு உதவா பரம வைஷ்ணவராகத் திருநீதி கோவிந்த ஐயர்க்கிவட்டதையும் தெரிவித்தார்.

“தேவம் எப்பொருளும் படைக்க
பூலில் நான் முகனைப் படைத்த
தேவன் எம்பொருமாளுக்கல்லாள்
பூவும் பூசனையும் தகுமோ”

என்று நமமாழ்வார் வாகனாக கூட்டி, கோவிந்தரின பல கேள்விகளுக்கும் தக்க சமாதானங்கள் கூறினார் கருதி ஸமிருதி இகிலாஸ பாரணங்களின் ஆதாரங்களையும் எடுத்தினரத்தார்

இவைபனைததும் கேட்டு கோவிந்தர், திருமலை நம்பியின் அடிபணிந்து, தமைய உயிதது அருள் வேண்டிம என வேண்டினார் யதிராஜன் இன்னருளே உமமைத திருநகியது அவர் ஓலை எழிதி என்னைப் பணித்தார் இன்ன என்னுடன் இராம” என்று அவருக்குப் பள்ள சமஸ்காரங்கள் செய்து திருப்பதக்கு அழைத்தார் சென்று, தம்முடன் வைத்துக்கொண்டார் கோவிந்தர் மனம் யதிராஜர் இன்னருளாக கொண்டாடியது

திருவரங்கத்தின் அழைப்பு

இதற்குள் ஸ்ரீவைஷ்ணவ தலைமைப் பீடமான ஸ்ரீரங்கத்தில் உள்ளவர்கள் காஞ்சியில் யதிராஜரின் புதிய எழுச்சியைக் கேள்வியுற்று மகிழ்ந்தனர் இராமநுஜரை நேரில் கண்டு அவரது நல்லுரைகளாக கேட்டு நான் தோஷம் பல்லாயிரவர் அவர் அடிபணிந்து சிஷ்யராகினா னா என்னுள் செய்து ஸ்ரீரங்கவாசிகளைத் தூண்டியது பெரிய நம்பி தலைமையில் ஆரங்கன் திருமுற்றத்து அடியார் கூடனர் யதிராஜரை உடனே ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தின் தலைநகரான ஸ்ரீரங்கத்துக்கு அழைக்கவேண்டும என்று முடிவு செய்தனர்.

அரங்கன் அடியார்கள் குழ்ச்சி

திருக்கச்சி நம்பியை விட்டு இராமநுஜர் வரமாட்டாரே அருளாளனும் விடமாட்டானே என்றார் பெரிய நம்பி ஆரங்கனின்

ஆண்ணயாகத் தெரிவிசுது இராமாநுஜரை அருளாளன் அனுமதியுடன் அழைத்து வர உடனே முழுகி செடிகளா அரங்கன் அடியார்கள

ஆனால் நூற்றின் குமாரா திருவரங்கப் பெருமாள் அரையா தேவ கான் இச்சபையில் வல்லவா அப்பரை காஞ்சிக் கு அனுப்பி பரம ரஸிகனான அருளாளனை தீவிரப் பிரபந்தப் பண் இசை கேட்கச் செய்து, அதிலாடுபடுததி அவன் அனுமதி பெற்று வரதன் கட்டளை யாகக் கச்சி நமியிடமிருந்து இராமாநுஜரை ஸ்ரீரங்கத்துக்குக் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும் எனத்தே அவர்கள் தந்திரம்

திருவரங்கப் பெரிய கோயில அரையா காஞ்சி பெருமாள் கோயிலுக்குச் சென்றா அங்கு அருளாளன் திருமுன் நின்று மெய்மறந்து பாடினா திருச்செவி சாற்றிய வரதனும் தன்வசமிழந்து அவர் வசநானான், கான் மழையில் சொக்கிப்போன வரதன் அரையருக்கு வரம் கொடுக்க முன் வருதான்

அரையரும் வடிகேட்டா யதிராஜரைப் பரிசாக தமக்குத் தந்தருள வேண்டும் அதுவே அரங்கன் விருப்பம்" என்றா அரையர் மோசம் போய்விட இடமே" என்றா அருளாளனும் உடன் இருந்த கச்சிநமியி முதலானோரும்.

யதிராஜர் உடையவரானார் (1056)

ஆணான ஆழ்வான் படைஞ்ஞ இராமாநுஜா ஸ்ரீரங்கம் வறப்பட்டா திருக்கச்சி நமியிடம் கண்ணீர் சொரிந்து விடை கொண்டா யதிராஜா அரையரைப் பின் தொடர்ந்து ஸ்ரீரங்கம் சேந்தா.

யதிராஜா வரவு கேட்டு, வடதிருக்காவேரி வரை அரங்கன் ஸந்திதி மரிப்பதைக் குடன வந்து பெரிய நமியி தலைமையில் உறசாகமான வரவேற்பளித்தனா ஸ்ரீரங்கவாசிகள்

ஸ்ரீரங்கத்தில் பட்டணப் பிரவேசமானதும் முறைபட்டி அரங்கனை அணுகித் திருவடி தொழுதா யதிராஜா "வாரீர் எம் உடையவரே" என்று அருளிப் பாடிட்டு அழைத்தா அரங்கன் "இனி உபய விபுதி ஐசவாயமும நீ இட்ட வழக்காயிருக்கும்" என்றும் விளக்கி அருளினன் அரவணைப்பள்ளியான்

ஆபாத் குடம் ஹரிம ஸயானம் என்று திருப்பாணரை அடிபொற்றி அரங்கனை அடி முதல முடியளவாக சேவித்துப்

பல்லாண்டு பாடி "நெடுக நகக கணபளிபட" தி நமணததாளணைப
பறறி நினறார் உடையவா.

அன்று முதலே தென்னாங்ககன கோயில பணிகள் படிபடியாக
உடையவா பொறுப்பாய்ந்து அங்ககல் திருவுளம் அரியாத சில
கோயில ஸ்தலபா காட்டிய எதாபபெல்லாம் இராமாநுஜர் ன கருணை
வெள்ளத்துக்கு எதிர் நீச்சல போடமாட்டாமல் மாயநது ஷத்நதன
பெரிய நமப்பின சீரிய தலைமையில் கோயில பணிகளோடு ஸ்ரீ
ஆளவந்தாரின் ஆநமை சிஷ்யர்கள் வாயிலாக அத்த
விக்ஷேபங்களைக கேட கும முயற்சியிதும் முனைந்தார் உடையவா

பெரிய நமப்பின நந்திராகனமான துவையத்தின் அதத பகே
அதன பயணாக பகவத சநதிதுயில் நிதய கைங்காயம் கிட்டப்பெற்று
மகிழ்ந்தார்

பெரிய நமபி உடையவரிடம் பரிவு கொண்டு மறநும் உள்ள
விசேஷாததங்களை ஸ்ரீ ஆளவந்தாரின் மறுறுள்ள சிஷ்யர்களான
திருக்கோட்டியூர் நமபி முதலாணாரிடம் கேளும என்றார்

பதினெட்டு முறை நடந்தார்

உடனே ஒரு கணமும் தாமதியாமல் உடையவா
ஸ்ரீ பங்கத்திலி ருந்து கோஷடிபுரம் திருக்கோட்டியூர்தகுப
பயணமாணா ஊராகுகுள நுழைந்ததும் குமது பரிவாரங்களை
நிறுத்திவிட்டு புகுந்த பண்புடன் நமபி துயான் கை எவவிடம் என
வினவி அவவகத்தளவும் வித்யைவ துணை டுக்கொண்டே சென்றார்

திருக்கோட்டியூர் நமபியோ, இப்படி தண்டனிட டுக்க கொண்டு
வந்த உடையவரை ஏறிட்டும பார்க்கவில்லை

இவா வந்ததும் நமபி ஸ்ரீரங்கத்துக்குப் புறப்பட்டு விட்டார்
உடையவா விடாமல் அவரைப ின தொடர்ந்தார்

ஸ்ரீரங்கராதனை சேவித்த போது கம்பிகை அருளிய பாடிட்டு
"உடையவருக்கு சிஷ்யலக்ஷண பூததி உண்டு, ரகஸ்யாததம்
ஸாதிக்கலாம்" என்று பெருமான அனுமதி கிடைத்தது

ஆனால், கோயிலிலிருந்து திருமபிய நமப்பின உடையவா கிட்டி
வந்தது தண்டனிடப்போது "ஊரெற வாரும் என்ற கொல்லிவிட்டு
சென்றுவிட்டார் உடையவரும் விடாமல் தொடர்ந்து மறுதினம்
திருக்கோட்டியூர் சென்று முன் போலவே தண்டனிட டு நமபி முன்
நினறார்.

நமஸ்யம் "இதனைக் குறிப்பிட வாய்" என்று சொல்லித் திருப்பிவிட்டார். இம்மாதிரி அதிசெய்தியை மறைத்து அவரை பூர்வதூஷணம் தம் உருக்கிரம்'க அடைக்கக் கூடாது.

உடையவா வேறு வழியின்றி ஆரங்கூடம் திருமயினார் அப்போது திருக்கோட்டியூர் நமசிவாய சிஷ்யர் ஒருவர் அங்கத்தைச் சேலிக் பூர்வகம் வருத்தினார். அவரிடம் "இது தகவே" என்றேயேயாவது கருணை காட்டலாகாது? என்று கேட்டதாக அச்சாமிரிடம் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி அனுப்பினார்.

தென்னரங்கன் செல்வம்

இதற்கிடையே திருவாரங்கம் பெரிய கோயிலைப் பழுது போகுது. செப்டம்பர் மீட்டிங் நாளன்று உடையவா மண்டபத்தினிடமிருந்து காலம் தவறாது தளிகைகளைத் தயாரித்து அழுது செய்வித்து வந்திருப்பதைப் பல ஏற்பாடுகள் செய்தார். சந்திப்புப் பெருமையுடைய வனையால் கிட்டித் தளிகைகளும் தயாரிப்பின் மண்டபங்கள் நடுத்தவணங்கள், மலர்ச் சொள்கைகள் மருத்துவச் சாலைகள் நூல நிலையங்கள் அனைத்துக்கும் அங்கம் தருதல் தந்தல் இடம் கொடுத்து சீராக நடத்துவது வழி வகுத்தார்.

சோழவாசலில் பேயாழ்வார் பெரியபூவார் தொண்டரடி மடாடிய பூவார் ஆக்கியோர் விருந்திய நுகர்வன கைக்காய்த்துக் கவிசேஷ ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்.

உலகம் நம்ம நம்ம நம்ம நம்ம நம்ம நம்ம நம்ம நம்ம நம்ம நம்ம

சோழவாசலில் மீதான, மீதான, மீதான, மீதான, மீதான, மீதான

சோழவாசலில்

என்று அழ்வார் அனுப்பித்த ரஸம் குணமாகி ஆராய் குழிந்த ஆரங்கத்தைக் காதலர் தீவாகப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துவதில் அகலங்களைத் தோந்தெடுத்ததும் அவர் அறிவுக் கூலாய்க் காட்டுகிறது.

சோழச நிறைந்த அகலங்கை உலகம் மீதம் சோழத்து ஒரு கலையாள் வரலாறு -

பூர்வமாநுஜா பதிர்வாசலில் பதிர்வாசலில் சோழத்து உடையவா நமசிவாய அங்கு விதவையாகக் காலவதம் தத் திருக்கி வைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த கைக்கேள்வியுடைய பகதர்கள் ஆரங்கன் னம்மாத்தான தங்களுக்கும் திருத்திப் பணிகொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

"ஓ அப்படியா? பரம ரஸிகனாயிருக்கிறாயே! இதைக் காட்டிலும் அழகான கண்ணைப் பார்த்தால் அதிலும் எடுபடுவாயோ!" என்று கேட்டாள்.

"அதற்கென்ன தடை? அப்படி இவ்வுலகில் காண முடியாது என்றே நினைக்கிறேன்" என்றாள் விலலி.

"காட் அனாலோ?" என்றார் உடையவர்.

"அதிலும் எடுபடுவேன்" என்றான் அந்த ரஸிகன்.

உடனே உடையவர் என் பின்னே வர என்று கையடன விலலியை அழைத்துச் சென்று அரங்கன் திருவடிவாரத்தில் நிறுத்தினான். "அழகிய மணவாளா! திருப்பரணாழ்வார போலவருகாத காத டன் அக்கண்ணழகை இதோ வந்திருக்கும் இவ்விலலிகளும் நீ காட்டியருள் வேணும்" என்று பிரார்த்தித்தான்.

"கரியவாகிப் புடை பரந்த மீளிருந்து செவ்வரிபோல ந
நீண்ட அப்பிரிய வாய் கண்களை"

அரங்கன் அமலங்களாக விழித்தான் அழகனின் அவ்வருள் நோக்கில் அகப்பட்ட மலலன் மெய் மறந்து. மனம் பூடுங்கி ஆவி குளிர்ந்து என் அமுதினைக் கண்டகண்கள் மறபெ ள் நினைக்க காணாவே என்ற நிலையை யெதி விட்டான் ஆனந்தக் கண்ணார் பெருக் மெய்சிலிர்ந்து நின்றான்.

'மாதிரி கயற்கண் என்னும் வண்ணமுள் டட்டு

அழுத்துவேனை

போதறே என்று செவ்வரிப் புந்தியுள் புத்தி க்ஷப்பால்
ஆதரம் பெருக் வைத்து அழகன் ஊர் அரங்கமன்றே

- திருமாலை

அன்று முதல் அவ்விலலி உடையவருக்கு அடியவனாகி அரங்கனின் கண் அழகுக்குப் பாதுகாவலனாகி, உடையவனை உருவி எடுத்துக் கையில் பிடித்துவண்ணம் பகவத் கைங்கர்யத்தில் எடுபட்டான் 'பிள்ளை உறுங்கா விலலி தாசா' என் அழைத்து ஜீயா மடத்தில் பலரும் அவரை மதிப்புடனும் அன்புடனும் போற்றினர்.

உணர்வு விகிதம் - 100, உணர்வு விகிதம்

[illegible][illegible][illegible]

அகாங்க நாட்டு ஆழ்வான்

[illegible]

கரினையப் பெறாது ஆங்குள்ளாரை போல உள்ளின வளையிலும் வளையிலும் புற ஆங்குள்ளும் பெறாண்டும் பெறான்றும் இன்னபய காரணம் அப்ப நிலைமை மாறாது உங்களுக்கது ஆகும் நிரந்தரத்தில் உள்ளபடி ஆங்குள்ள பெருமவள்ளதனை ஆங்குள்ளுக்கது உபயிசெய்து அங்கு ஆங்குள்ளாரை உங்களை முன்னெரு அடிபணிய வாரும் அங்குள்ள எண்ணாயும் அன்றாத்தும் செலவீராக" என்று விலலிகளை வேண்டினான் அரசன்

வினா: தாசா வீட்டில் இருந்து எழுந்து அரசவை அடைந்து வந்தார். உடையபேராக விட்டது மூன்று அளவிற்குச் சேற்றது அளவிற்கு.

நீர் அழகானாக மாறியும், அஃ நூல்களை வேறொரு அணிகளை சீராக நடைப்பற அலவண்ப கொழு புகழ்விட டார் லீயா (இருதனைய வாலாறுச சாண்டுகள் பல கேளியிலை முத நூல் காணலாம் உடையவருக்கு முண்டி மானனும் இக்கோயில் திருத்தமும் பெருக்கமும் பெற்று வளநததைக் குறிக்கும் சாண்டுகள் பல உள்ள உடையவா காலந்தொட்டு இது வரை சுமார் 370 கலவெட்டுகளும் மறநும் பல செட்பேடுகளும் உண்டு)

அரங்கனைச சுற்றி உடையவர் தலைமையில் பொருட செலவததோடு அறிவுச செலவமும் அருட செலவமும் கூடிற்று பகதி லெள்ளம் சாவிரிட பெருக்கடன் போட டியிட்டது ஆராமம் குழந்த ஆரங்கததிவின்று யதிராஜன புகழ் துகசெட நும் பரங் மணம் விசியது.

திருக்கோட்டிசூர் நம்பி அழைப்பு

ஸ்ரீ சாமாநுஜருக்கு பஞ்ச சமஸ்காரம் செடது மந்திராதனமாகிய துலயததை அருளிட பெரிய நம்பி தமது குமாரன புண்டரீகாசனையம் உடையவர் திருவடிகளில் சோததார

அதே போன்று திருக்கோட்டிசூர் நம்பியும் உடையவரின் ஆததியும் ஆத்மகுண சாததியும் பற்றிக் கேளவியற்று அவரை நேரில் அழைத்திருந்தார்

தண்ணிம் பவித்திரம் உடையவர் தமது தந்தையே வந்தவது

என்றது சாதனையம் டிட டிசூர் தந்தையே வந்தவது உடையவர், கூரத்தாழ்வானையம் முதல் பாண்டானையம் கூட டுககொண்டு திருக்கோட்டிசூர் சென்று நம்பி திருவடிகளில் தண்ணிட்டார்

“உமமை ஒருவரை மட்டுமன்றோ வரச சொன்னோம் இவர்களைக் கொண்டு வருவானேன்?” என்று கேட்டார் நம்பி

‘தேவரீ’ தண்டும் பவித்திரமுமாக அன்றோ வரச சொல்லியுள்ளீர்? இவர்களை, தண்டும் பவித்திரமும் என்றே கொண்டுவந்தேன் என்று விளக்கினார் உடையவர்

நம்பியும், தண்டு ஆர் பவித்திரம் ஆர்? என்று கேட்க, முதலியாண்டானையம் கா. டி இவர் தரிதண்டம் கூரத்தாழ்வானைக் காட டி, இவர் பவித்திரம்’ என்றார்

அப்படியானால் அவர்கள் தவிர வேறு எவருக்கும் இவ்வாததம் சொல்லலாகாது என்று நியமித்து, நலம் தரும் சொலலை உபதேசித்தார் பிரணவத்தின் ஆழப்பொருள் எட்டெழுத்தின்

செய்யுமா? அது எவ்வளவு அனாதைதும் நெஞ்சில் படபடவென உலர்வதின் உயரம் உடையவர்களுடைய நினைவு உருசாகர மேலிட்டது.

விசிந்த உள்னம்

இவ்வளவு (பாசன) திரைநகர ஆதம சேஷமதத்துக்கு ஊரார், நகரவாஸிகள் பகவதத்து கிடங்கும் நூனபொக்கிஷமாண திருமங்கிதனைத் திரா செம்படமாமல மகாதத்து ஸைப்பானேன்? மனா பொருளை நாம புகாரி நி மனாப்பானேன்? சர்வாதிகாரமான (எல்லாநகர, மர சபதான) அனைவரம் ஆர்ந்து உயரதற்குரியதான, ஆர் நெருணை ஆர் உடையோர்க்கு அளிப்பதுல தடைபெணன்?

எவ்வளவு நூதல் யோடு பணிந்து வேண்டி விடாமல தொடர்ந்து முயன்று பரீட்சை பல தேறி இவ்வாததம் கிடைக்காமல இவ்வொளியளிடம் அடியேனே படுகென நிழறை நடக்க நேரிட்டதே. இவ்வளவில் இதன் பெருமை அரிவா யா? ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலில் விழுந்து நோவுபடும் இவர்கள் கரைமேறுவது எங்ஙனம்? இவர்களுக்கு விடிவுதான் ஏற்போது? ஐயோ! எம்பெருமானுக்கே உரிய இவர்கள் பிராக்ருரியராகி அனாததப் படுவானேன் வாழ்ந்து போக வேண்டியவர்கள் தாழ்ந்து போவானேன்? எனநெல்லாம் எண்ணினார்

கருணைப் பெருக்கெடுத்த பிறவிததுயரில் தவிக்கும் ஆதமாதகள் உயரம் வண்ணம் இகனை விருப்ப வேளாக்கெல்லாம் உபதேசித்ததால் என்? என்று எண்ணினார்

உடனே ஊராய்க்கெல்லாம் தெரிவித்தார் ஆதமசேஷமத்தில் ஆனாயுடைய யோ எல்லாநகர வாசுதிகள் என அழைப்பிடுததார் திருக்கோட்டித் தோ கோபுரத்தின் தென்பகுழியை தெருகாழ்வார் திரா வேளாக்கத்தால் அதேக ஸ்ரீ வைஷணவர்கள் வினாநதுவந்து கூடினர்

உலகம் உயரப் பிரகத உடையவர் திருமங்கிதத்தின் சீரிய பொருளை துய்யத்துடன் வெளியிடு அருளிணார்

இச்செய்தி பார்ப்புடன் ஊரெங்கும் புகிறிற்று கோஷடிபுரத்து நமசிசுத்த தெரிந்து உடையவர்க்கு உடனே ஆள் அனுப்பி அவரை வரவழைத்தார்.

புதிர்நூ நாயியிடம் சென்று தண்டனிடடார் அடியார் பெருங்கடல்முட பின் தொடர்ந்து நின்றது

ஆழ்வானுக்கு அருளியது கேட்டு முதலியாண்டானும் அவ்வாறே தமக்கும நலக்டருளு ப்படி வேண்ட, எமபெருமானா ஆழ்வானுக்கு மட டுமே என்னிடம் கேட்க அனுமதி தந்தார் நீ நமபியிடம் சென்று கேளும என்றார் உடையவர்

முதலியாண்டான் நமபியிடம் ஆவததுடன் வினரந்தோடினார் ஆறு மாதம் மறை"டினார், கலவி செல்வம் குலம் இவை காரணமாக வரும் முக்குறுமபும போளால், எமபெருமானார் தாமே உமக்கு அருளுவா செல்லும்" என்று விடை கொடுத்தது அனுப்பியிட்டார் பின்னர் ஆழ்வானும் ஆண்டானும் எமபெருமானாரிடம் அணுகுகார யிருந்த குறறேவல் ஸிந்தது உரிய காலத்தில் உயரிய அாததங்களைப் பெற்றனர்

திருமாலை ஆண்டான்

நீரங்கத்தில் "எமபெருமானார் தரிசனம் எதிரொலித்து வளர்த்தது அப்போது அரங்கனைச் சேவிகக வந்த திருக்கோட்டியூர் நமபி பரமாசாரியர் ஆளவந்தாரின் சிஷ்யருள் ஒருவரான திருமாலை யாண்டாண்டாய் தம்புடன் அழைத்து வந்து, உடையவர் மடத்துக்கு எழுந்தருளினார்

திருமாலை யாண்டான் திருமாலிருஞ்சோலையைச் சேர்ந்தவர் மாலாதர் எனப் உடையவர் திருக்கோட்டியூர் நமபியை தண்டனிட்டு, உகபுடன் வரவேற்று நிறைந் நமபி எமபெருமானாரைக் குளிர நோக்கி திருமாலை யாண்டானின் பக்கலில் திருவாய் மொழிக் த நீர் அருகம் கேட்க வேண்டும் அதற்காக அவரையும் அழைத்து வந்துள்ளேன்" என்று நியமித்து அவர் திருக்கையிலே உடையவரை ஒப்படைத்து தாம் திருக்கோட்டியூருக்குத் திருமபியிட்டார்

திருவாய்மொழி உரை நயம்

உடையவர் மடத்தில் திருமாலை யாண்டானின் திருவாய்மொழி காலசேஷபம் தொடங்கி பாகரம் பாகரமாக உரைபருளிச் செய்தது ஆங்காங்கே ஆளவந்தார் காட்டியருளிய நிவாஹங்களை எடுத்துக் கூறி வந்தார்

அறிபுரங்குகள் துள்ளின அடிமைக்கண் அன்பு

செய்வித்து

அறிபுர மரமரங்குது அடிப்பின் வைத்தாடாள்

என்ற திருவாய்மொழி பாகரத்துக்கு உரை அருளிச் செய்கையில்

இடத்துல ராது மீண ம தொட ருதி திருவாய் மொழிப் பருதனதத் தலைக்கட்டும்" என்று டனனித்தாரா.

பிள்ளையம்ம திருவாய்மொழி மணா நூல் டி. பருது வருனகயால மீண மும் ஓர் இடத்துல திருவாய்மொழி மணா நூல் கற்றுயதை மறுத்து "ஆளவந்தார" இடம் அரளிச செய்யார்" என்று மனையவர் வள்ளலாய் செய்ய ஆணா மும் நீர் ஆளவந்தாராக கண்ணிலும் காணாத் தக்க இடம் அரளிச செய்யார் எனக் கீரே இது எப்படி?" என்று கேட்டார்.

அடியேன ஆளவந்தாராகத் தகனவவள்ளரே" என்று தெரி வித்தாரா மெ. நமாணா "தருக்கோடடித் தருமபி நமகத் தனாதருது ஓதருநதது ஸ்தூபம் ஒரு திரு அனதாரம் ஆளவந்தார பகல கேளாத அாததம் வல்லம் திருக்கே கேட வு பெறதோம்" என்று இவரை தண்டன் ட்டார் இவருக்கு சடகோபன பொன்னடி" என்று திருநாமம் சூ. அரளிச தமமுடைய குமாரசா கருதரத் தேரநுடையாரையும எயபெருமாணா திருவடிகளைப் பரதுய்ப்படி செய்தார்

இடம் மெ. நமாணா ஆளவந்தாரன் அரளிச பெருது ஆய் து திஷ்டா களம் நருது அவர் தமகங்களை விட தகச்சனா னா தகச்சனா தருது தேயு படித்துச சோததுககொணா வந்தார் அனதத் மெ. நருது தகச்சனா காலவாய வளநது வருது

திருவரங்கம் பெருமாள் அரையர்

திருவாய்மொழி முடிபபெரும தம் பெரிய நமசி எமபெரு மாணாரை பார்த்து ஆளவந்தாரன் திருக்குமார் "ஆய்வார் திருவரங்கம் பெருமாள் அரையர் ம இவ்வும ஓர் அாதத் வச்செம்ம உணர் ஆகவன் அவர் ம கேளு ம என்றார்

உணர்வுகள் அன்று முதல் ஆறு மாதங்களுக்குத் தினம் பால ஆய் து காலத்தி அனா நகருச்சனா மாதது அவர் உக வாய் பெருமா திருவதயயன் உருவ காலங்கள் வ அரையா திருமேனிகருப பொருத்தமாக மனசை காட்டி அனாதது ஸமாபீதது வருதார்

திருவாய்மொழி முடிபபெரும தம் பெரிய நமசி எமபெரு மாணாரை பார்த்து ஆளவந்தாரன் திருக்குமார் "ஆய்வார் திருவரங்கம் பெருமாள் அரையர் ம இவ்வும ஓர் அாதத் வச்செம்ம உணர் ஆகவன் அவர் ம கேளு ம என்றார் அரையர் 'தேவமருந்துயாத ஸ்ரீ மது கவிகள் போலே' நீரும

உபா பிரவர மரணம் ஸ்தத்தி பாவம்
 உபாநவ சிவஞமச பிரவரணேந்தி தனபை
 துஷ்டி சிவம், ஆதய பகதிபரகரகம்
 முழுக்கூரணை சரணம் அடம பிரபதே "

என்று வேத புருஷன், உலகுக்கு மோகடி உபாயமாக பகதினையுடைய
 பொதுவாக உபதேசித்ததாலும், ஜீவ சொரூபத்துக்கு பகதிபோகம்
 முரண்படுகிறபடியாலும் தகுதிகளைப்பெறுவது அரிதாகையாலும்,
 அதைவிட எளியவழி, சொரூபத்துக்கு ஏற்றவழி சரணாகதி எனப்படு
 கருதி அதைத்தான் அநுஷ்டானத்தில் காட்டினான் அதேபோல,
 வேதாந்தாததம் அநுதிபித ஜீவவலகில அவதரித்த இராமாநுஜரும்
 வேத நூல்கள் கூறும் பகதினையுடைய போலவே அநுஷ்டானத்துக்கு ஏற்ற
 சரணாகதியும் மற்ற விசுவாசமுள்ளவர்களுக்கே காரணமாகையாலும்
 அநேக தகுதிகளை எதிர்பார்க்கையாலும், அன்பு நெறினையுடைய போல
 இந்த நம்பிக்கை நெறியும் அரிய வழியாகக் கருதி உலகோ உய்ய
 அதிலிலும் எளிய வழியை அவரது கருணை உள்ளம் நாடிவது
 அதன் விளைவே இச்சரணாகதி பிடிததாஸை பிடித்து நிற்கும் எளிய
 வழி

‘ஞானம் கனிந்த நாம கொண்டு நான்’ என்றும்
 நைபவர்க்கு
 மானம் கொடுப்பது மரகதன் வலினை உயர்
 மனத்தில்
 எனம் கடிந்த இராமாநுசன் தனனை எய்தினாகு அத
 தரணம் கொடுப்பது தன் குடிவு எனனும் சரண
 கொடுத்தே "

அமுதவாஸ்

எம்பெருமானையும் விடுத்து எம்பெருமானா தி நவடிகளே தஞ்சம்
 என்று பற்று வதே சரம் உபாயமாகிறது இந்த எளிய வழியைப்பற்ற
 ஏராளமானவர்கள் ஸ்ரீரங்கம் வந்து கூடினா இச்சரணாகதியில
 பொன்னுலகாளீரோ’ புலன முழுதாளீரோ’ என்று உய்ய விபுதியும்
 எம்பெருமானா இடட வழக்காயிற்று சரணாகதி கதயம்,
 ஸ்ரீரங்ககதயம் வைகுண்ட கதயம் மூன்றும் இச்சமயத்தில் அவா
 திருவாக்கிலிருந்து வெளிவந்தன திருவாராதன முறையை விளக்கி
 "நிதயம்" என்னும் ஒரு சிறு நூலையும் உடையவா அந்நிச்செய்தாரா

சீதன வெள்ளாட்டி

அவ்வொரு மெய்யொருமான் னான அநாமன் பெரிய நன்மைக்கு அநுதூய என்று ஒரு குறையாகத் தவணை வாய்க்கும் செந்நூல்க்கும் அனுகூலப்பண்ணா நமசி புகழ்க்குத்தல் அதுதூழாய் நீராய் போனாகில் ஒருநாள மாயியானாத துணைகருவ மீளவண்ணா னாயினா சீதனம் கொண்டு 'உனக்கு மாறாவது சீதனம் கொண்டு வந்தது' நாதால் கூட யுக் கொண்டு போகலாமே என்று என்னமாகக் கூர்ணாள்

அநுநாலு பெண்ணைக் கொளுப்போரீ சீருப்போ ந ஒரு சீதன வெள்ளாட்டி அயும் (பணிபு பெண்) அனுகூலப்பெறு வழக்கம் பெரிய நமசிக்ரு அநுகூல வககு இலனல என்று குருதுக காட்ட இப்படிப் பேசினாள் மாம்பா அநுதூழாய்குது தன தகட்பனாரின் ஏழமை நிறலையை சீததொகக் குறிப்பிட்டு மாம்பா மே சிவது பெறுகக் விலலை

தகட்பனாரிடம் வந்து தெரிவித்ததான் வழக்கம்போல அவர் எதுவானாலும் உருகன ஜீய்சிட்டு சென்று சொல்லு என்றா மெய்யொருமான் நகரு விலக்கம் என்னதும் உண்டே அநுகூல இந்நகு முதலியானா னன்ன அனுகூல நீயே அநுதூழாய்க்கு சீதனம் கொண்டு வந்தாள் என்று வாரும் என்று உய்யித்தார்

முதலியானா னன்ன அநுதூழாயின் பண்புபெண்ணாக அவளது மாம்பா ஜீய சென்று ஒரு சீதனம் பெரித்தார் அரங்குக் கோயில் மணியமாகப் பணிபுரிபவ லாம் பாகவதர் உருகம் அநுகூல மெய்யொருமான் னன அனுகூல போனா ததல மாணா னனா வயக்கு ஏவெ விசயவது / மகாபாவம் அபகாம என்று சொல்லி உடனே அநுதூ மாம்பா மெய்யொருமான் னிடம் ஒரு சீதனவடிவில விழுகது மன்னப் பேணுகுணாள் முதலியானா னனது தீராய் அனுகூலகொள்ள சமமதித்தார் உடையவர்

திருப்பாவை ஜீயர்

மெய்யொருமான் னான பெரிய பெருமான நு மனக்கால உடைய வந்தி செல்லவதுக்கும் உடையவர் என்ற சிறப்பு பெற்று நுநதூழம் தாம் மோ கொணடி நாக சந்நியாஸ் ஆதிமதத் தகச சோ துணைவகு இலலங்கநுக்குச் சென்று பிணைந் வருது அனது புசித்ததுப பசியாறுந் வந்தார்

அவ்வாறு "மதுகக்" துக்க வீரவல சென்று னகூல சீதப்பாவை பாடிச் செல்லது ஜீயர் வழக்கம் அன்று பெரிய நமசி திருமா னாக

கொங்குப்பிராட்டி

ஸ்ரீராமாநுஜரின் ஸ்ரீ னைவடிணைவ பிரசாரத்துக்கு வேசமும் ஆளமலும் வங்குகூறு பல நாட்களில் நுது பகதர்கள் வந்து அடிபணிந்துரை கொங்கு நாட்டிலிருந்து ஒரு பெண்மணி தன கணவனுடன் வந்து ஸ்ரீரங்கத்தில் தங்குகின்ற மாதகாசுக்கு வரும் ஜீயனா கோக்கி "உலகம் நீளமுத புகழாள அரசுகள் செல்வத்துக்கு உண்மையான தீர பிணைகொடுப்ப சிப்பதியும் உம திருவடிகளில் அஞ்சுகுந மணையிடுவது மென்ற ததமாய்வுவையே" என்றாள்.

அவள்குரு சமாதானம் ஏற்படும் வளையில் "எம் பொய்யான அருளிச் செய்து நலவாராதைகளின் மகிமை அதுதான் அதுபற்றி மடத்துக்கு வந்தால் மிதரிங்கக்கேள்" என்றாள்.

பிரக கொங்குப்பிராட்டியும் மடத்துக்கு சென்ற இராமாநுஜனிடம் பஞ்ச சமஸ்காரம் பெற்று, ரகஸ்யதரைய (சுந்ருந்திரம் துவயம், சரமாலோகம்) உபதேசம் கொண்டு அவ்ந்து திருவடி நீளவகளைப் பிராசங்கத்துப் பெற்று பரம்பகதியுடன் அவ்ந்தி நமோர் புகரைத் தன் உள்ளகூல தேககூலகாணாடு "கொள்ளைக்களம்" எனப்படும் தன் ஊருக்குத் திரும்பினாள்.

உணவில் விஷம்

வடக்கிலிருந்து வந்து இராமாநுஜர் ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆதிக்கம் பெற்று கோயில் பொங்கம் உருது பல புதிய சீர்தர நுங்குகளைப் புகுத்துவதால் அவனோர் என உரிமை கொள்ளாடி கோயிலை இடக்கட்டி ஆண்டு அனுபவித்து வந்த சிலருக்கு அவர்ம மனததாங்கல் ஏற்படும் பொதுமக்களின் பேராதரவும் அகளங்கன் விலலிதாசர் போலவா ஆகாஷம் பெற்றிருந்ததால் எம்பெருமானாரை வெளிப்படையாக தோத்துக் கொள்ள மாட்டாமல் மனத்துள்ளே பகைடை மனசுகளை அடப்பை ஒரு புறம் கனிந்து வந்தது.

இராமாநுஜர் வழக்கமாக பிணை எடுத்தது வரும் ஏழு வீடுகளில் ஒன்று அவர்ம பகையுணர்வு மேலிட்ட கோயில் ஊழியர் ஒருவருடையது வதான்கா சிலா கூடி, ஜீயா அவர் வீட்டுக்கு பிணைக்கு வருகையில் உணவில் விஷத்தைக் கலந்து இடுவது என்று முடிவு செய்தனர்.

ஞாயிப்பிட்டபடி பஞ்ச கலந்த அலகதலாத மனமின்றி அவர் கலத்தல் இட்ட கோயில் ஊழியரின் மனைவி முகத்தில்

கலகததேதோடு பழகுகநததகத் மாராக னைபைது திருபதி இடபதையம், தண்ட ஸீட்டு ககண ககககி கபபு தண்டயிட ருச செனறதையம் கண்டு ஐயறறார் ஜீயா

காவீரிகுகரை செனறதும் கலததில் விமுநத அல வண்ணை ஓதுககி காககககத் தைததா காதகை தலை கருதி விமுநதது விஷ உணவங நீரின்குழிச் சநாடகங பினைககத் போகாமல படயுனி கிடநதார் எமபெருமானார்,

கிடாம்பி ஆச்சான்

இசசெயதி எங்கும பாவி திருக்கோ, அய்யா நமசி ஓடோடி வந்தா சிஷ்ய குழாம நற்றி நிகு பட அன் புடன் இராமாநுஜனாக கணா அபபோது நடுபடகல உசசிவெயில் உடலை கக்ககிறது கால மகாபடலிக்ஷ மகாவிரி மணலில் விமுநது ஆச்சாயரை வணங்கினா ஜீயா கீழே விமுநது கிடபடவரை எழுந்திரு என்று கூறாமல ச்ரிது தாமதித்தா நம்பி

கொத்தகிற மணலில் ஜீயா திருமேனி துவண்டு கரு தவதைக கண்ட கிடாம்பி ஆச்சான் என்னும் சிஷ்யா பொறுக்கமாட்டாமல 'இது என்ன ஆச்சாய சிஷ்யகிரமம்' "கருமுக மாளையைக கருக வடுவாரோ?" என்று சினந்து கூறி தாமதையில் விமுநது. அவரது திருமேனியைத் தம் உடலால் தாங்கி நின்றா

இருகச செயலைக கண்ணுற நமசி 'உமமைசத்தான க'னாம தேடுகிறோம் திருமேனிக்ருப பரிவா உண்டோ என்றே காசதி நுநோம் அதற்க நீரே கூடவோ இன்று முதல மடத்தில் தன்கை பண்ணி நீரே இவருக்கு காதியம்" என்று நியகித்தா

நன்கிடபவரை ராமாநுஜர் தம் கருவணயால் மன்னித்து திருத்திவிட்டா எமபெருமானா கருணைக்கு முன பைகையம் தலை தூக்கியதிலலை!

யஜ்ஞமூர்த்தி

ஸ்ரீரங்கத்தை தலைமையாக்க கொண்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவம் நானுகத் நாள் ஓங்கி வளருவது கண்டு பல சமயம் பலரும வாதப்போ புரிந்து ராமாநுஜரை வீரத்த எண்ணினா அவருள் ஒருவரே யஜ்ஞமூர்த்தி

யஜ்ஞமூர்த்தி பிரமமண குலத்தைச் சேருத மஹாவிதகாள் காசிவரை விஜய பாததினர செயது வாதப்போரில் பலனாயும் வென்று,

விருதுடன் சனமானங்களை பெற்று சிஷ்யர்களுடன் ஸ்ரீரங்கம் வந்திருந்தார் எம்பெருமானார் வைபவம் அவர் செவியில் பட அருந்தது. உடையவரை வெல்வதால் தன் புகழ் உலகில் ஓங்கி நிற்கும் என்பது அவர் கருத்து.

கலவிச செருகருடன் வந்த புலவர் யஜ்ஞஸூத்திரி ஒரு முரட்டு வேதாந்தி கோயில் கைங்கரியத்தில் எடுபட அருந்த உடையவரை "என்னிடம் தாக்கிக்க வாரும என்று அழைத்தார்.

நிபந்தனை

வாதப்போருக்கு சளைக்கா! இராமாநுஜரும் அதற்கு இசைந்தார் வாதிட வந்தவரை நோக்கி "நாம உமமிடம் வாதிடடு வென்றால், உமது தோலவிடை ஒப்புக கொள்ளும் வகையில் நீர் என்ன செய்வீர்?" என்று வினவினார்.

எதிர் நின்ற யஜ்ஞஸூத்திரி "சொற்போரில் நான் தோற்றால் எனது மாயாவாத மதத்தை விடுதது. உமது விசிஷ்டாத்வைத் தரிசனத்தைத் தழுவுவேன், என்றும், உமது திருவடிகளைத் தலையில் சுமப்பேன்" என்றும் கூறி "மாறாக நீர் தோற்றால் எனசெய்வீர்" எனத் திருப்பிக் கேட்டார்.

அதற்குப் பதிலாக எம்பெருமானார் "இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ விசிஷ்டாத்வைத் தரிசனம் அநாதியானது நமது தாக்கவாதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. அவனாளு வயப்பட்டது எனது வாதத்திற்கு குறைவினால் நான் தோற்க நேரிட்டால், அதற்காக இந்த ஸ்தம்ப வாத மதத்தை நான் துறந்து விடத் துணியேன் அதற்கேற்ப நூல் எழுதுவது, போன்ற பிரசாரப்பணிகளை விட அடுவேன்" என்றார்.

வாதப்போர்

தாக்கத்துக்குப் பதினெட்டு நாள் கெடு குறிக்கப் பட்டது பாரதப்போர் போல வாதப்போர் துவங்கியது பதினாறு நாட்கள் யஜ்ஞஸூத்திரி தனது மாயாவாத ஜாலங்களை பிரமிப்பூட்டும் வகையில் வாதித்து சண்டபோரை மயங்க வைத்தார் இராமாநுஜர் வாதங்கள் அடக்கமாட தெளிவாக்கி நந்தன யாரும் வெற்றி தோல்வி காணமாட்டாமல் வாதங்கள் தொடர்ந்தன.

பதினேழாம் நாள் யஜ்ஞஸூத்திரி வெற்றிக் களிப்புடன் "இன்னும் ஒரே நாளை நாம் வாதிக்கலாம் நாளை வாரும" என்று சொந்திருந்த இராமாநுஜரிடம் சொல்லி அனுப்பினார்.

மடத்துக்குத் திருமயிப யதிராஜா தம திருவாராதபை பெருமாள் வரதராஜனை தண்டனிட்டு "பேரருளாள்! ஆழ்வா! தொடங்கி ஆளவந்தா! அளவாக இதனை காலம ஓராண் வழியாய் நிலைத்து வந்த இஃதத் தரிசனம் அடியேனையிட் டுத் தோடகக கடவதோ?

இந்நாளவரை அருளாளரே தேவரீர் அனமீரா எவருபம் ரூபம், சூனங்கள் விஃதிகள் அனைத்தும் ஸதயம் என்று பிரமாணத்தனதக காட்டி நடத்திக்கொண்டு போந்தீர் இப்போது ஒரு மாயாவாதி என காலத்தில் எல்லாப் பி மாணங்கனையும் அழித்து விட்டு, லீலை கொண்டாடத் திருவுள்ளமாகில அப்படியே செய்தருளும் என்று விண்ணுதித்து தான் அமுது செய்தார்மலே கண் அயாப்தார (சாப்பிடாமல் உறங்கினார்)

அருளாளன் பேரருள்

பேரருளாளன் அன்றிரவு கனவில் தோன்றி "இளையாழ்வரீ! நீ முசிபடா'ளேன்? உமக்கு ஸமாததளாயுள்ள ஒரு சிஷ்யனை உண்டாகுக தந்தே! மகாஹம் உமமுடைய பரமாச்சாரியர் அருளிச் செய்த மாயாவாத கண்டனத்தனதச சொல்லி அவனை வெற்றி கொள்ளும்" என்று கூறி அருளாளன் மறைந்தார்

மறு நாள் காலை எமபெருமானார் வரதத்துக்குப் புரப்படு மபோதே அவரது தீவயதேஜஸம் கம்பீர நடையும கண்டு ஃஜ்ஜமுாததி தளநதுவிட்டார்

நேற்று, சோநது சென்றவர் அதிமாஜுடப் பொல்வுடன் திருமயியுள்ளது கண்டு யஜுஸ்மாதக தள னையும் மருந்து எதர்சென்று அவர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினார்

எமபெருமானார் இதென்ன? என்று திகைத்து, வரதப்பேரரைத் தொடங்கலாமா?' என்றார்.

யஜுஸ்மாததி தேவரீருக்குப் பெரிய பெருமாள் பிரதயக்ஷமான பின்பு எனக்கேது வெற்றி! என கலவிச் செருக்கு என்னைக் கெடுத்ததுவிட்டது! கறிநறுகதம கதயியல கையை திருதத்க கொண்ட குழந்தையா'னை, ம மமைச் சரண அடைகிறேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளும்" என்றார்

எமபெருமானார் வியந்து, "அரங்கள் அருள் புரிவான் ஆளவந்தார் நெறி உமக்கு அடைக்கலம் தரும. நீர் பாகயச்சாவி! உமக்கு அருளாளப் பெருமாள் எமபெருமானார் என்று திருநாமம் சாத்துகிறோம்" என்றார்

தேவராஜ முனி

அருளாளப் பெருமாள் (தேவராஜ முனி) ஏற்கனவே சூறவிதான ஏகதினாடி (ஒற்றைக்கோல பிடித்தவா) இப்போது பூக்கோல முனிவரானார் காவேரிககரை பாகவது சந்நியாசிபாக்க காலம் கழிக்க விரும்பினார் அங்குக்கு ஒரு மடம் கடிக கொடுத்தார் உடையவா அழுவன்களின் அருளிச் செயல்களைப் பயிற்றுவித்ததால் ஞானமுதிர்ச்சி பெற்றபின் தேவராஜர் அரிய நூல்களை இயற்றினார்

ஒருநாள் நான்கு இளைஞர்கள் ஞானப்பரிபோடு வைராகடசாலிகளாய் உடையவரிடம் உபதேசம் பெற வந்தனர் அந்நதாழ்வான எச்சான், தெண்ணனூர் நம்பி மருதூர் நம்பி என்று முறையே தெரிவித்ததுகொண்ட அலகளை அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானாரிடம் சென்று உபதேசம் கொள்ளுங்கள் என்று பணித்ததால் இராமாநுஜர்

அநநாலவநாயக கண்ட அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானார் குருவியின் தலையில் பனங்காய் கடிகனாற்போல உடையவா செயதால், நீங்கள் "எம்பெருமானார் திருவடிகளை சரணம்" என்று இருங்கோள் என்றார்

சில அனுபவங்களுக்கிடப்பின் தேவராஜமுனி தன் தது மடம் கடிகயிருந்ததை இடத்ததுத தளனிவிட்டு உடையவா மடத்திலேயே வந்து அவரை விட்டுப் பிரியா மல்குந்தார்

ஆண் பிள்ளை

ஒரு சமயம் ராமாநுஜர் மடத்தில் திருவாய் மொழி காலச்சேஷத்தில் "சிந்தி மகிழ்ம திருவேங்கடம்" என்ற சொற்றொடரிலாடுபட்டு "திருவேங்கடமுடையானுக்கு உகடபாக திருமனையில் நந்தவனம் அமைத்து மாலை கடிக சாததும் கைங்காயம் செய்வவல்லா பாரேனும் இவரு உளரோ?" என்று கேட்டார்

காட்டு விலங்குகள், மலைகளுக்கி இவற்றுக்கு அஞ்சி ஒருவரும் பதில் கூறாது இருந்ததுவிட்டனா அப்போது அடியேன் விடை கொள்ளுகிறேன் என்று எழுந்தது நின்றார் அந்நதாழ்வான் என்னும் அப்பதிய சிஷ்யா நீரே ஆண்பிள்ளை' என்று எம்பெருமானார் அவரைப் பாராட்டி, திருமலை கைங்காயத்திற்கு அனுப்பிவைத்தார்

அந்நதாழ்வான் காடுமேடுகளைத் திருத்தி ராமாநுஜன் என்னும் பெயரில் ஒரு நந்தவனத்தை அமைத்ததால் காடுமேடுகளைத் திருத்தியபோது, கப்பிணி மனைவியைக் கடுமையாக வேலை

வாங்கினார் அந்த காபிரிணிப பெண்ணுக்கு, கணவன் அரிடாமல ஒருவர் உதவி வந்தார், மனைவி சளைக்காமல் வேலை செய்வது கண்டு சந்தேகித்தது. அன்றதாழ்வான உணமை என்னவென்று கேட்டார் பெரியவர் ஒருவர் உகவி பரமிக கூறினான் இளம் மனைவி. நமது ஆசார்ய கைங்கர்யதஸதத திருமம் அந்தப் பெரியவர் யார் என்று பார்த்து வந்தபோது, அவர் தூரத்தில் ஓடினார் அவரைத் தூரத்திற்சென்று கிட்டப் பட்டாமல் திருமபி நின்ற அவர் மீது ஆத்திரத்தில் கணைக்கேட்டை வீசினார் அவர் ஓடி மறைந்தார், மாலை திருவேங்கட முண்டயானை அன்றதாழ்வான சேவிக்கச் சென்ற போது, முகத்தில் தான் வீசிய கணைக்கோட்டு காட்டத்துடன் இன்றும் சேவை சாதிக்கிறான் என்று கூறுவது உண்டு

உடையவர் திருவேங்கட யாத்திரை

திருமலையில் அன்றதாழ்வான கைங்கர்யதஸதத கேள்வியற்று திருமலை நமஸ்கரிதம் திருநதி வந்தான் கோவிந்த பட்டரையும் காண வ்ழந்தது திருவேங்கட யாத்திரை புறப்பட்டார் எம்பெருமானார்

வழியில் திருக்கோவலூர் நாயனையும் பெருமான கோயிலில் திருக்கச்சி நம்பியை முணரிட்டு அரூணானையும் மங்குளாசாசனம் செய்தார் மற்றும் வழியில் துவய தேசத்து எம்பெருமான்களைச் சேவித்து, திருவேங்கடம் நணனினார்

இடையில் வழி தவறித் திணைத்து போறபோது ஒரும இறைப்பான் ஒருவன் வேங்கட ததுக்கச்ச சரியான வழி காட்டவே இராமாநுஜர் அவனை தண்டணிட்டு வணங்கினாராம் இதுவே ஆளதிக தெறி என்றும் வருணித்தாராம்

இளமண்டியம்

எம்பெருமானார் திருமலை தாழ்வனாயில் திருப்பதியில் ஆழ்வார்களைத் திருவடி தொழுது, விட்டல் தேவன் என்றும் அவ்வூர்த தலைவனை சிஷ்யனாகக்க கொண்டார் அவனால் இளமண்டியம் என்ற கிராமம் அவருக்காக கிடைத்தது அந்த ஊரில் தமது சிஷ்யர் பலரைக் குடியமாத்தி புரீஸவஷணவ கிராமம் அமைத்தார்

கீழே எம்பெருமானார் எழுந்தருளியிருக்கிறார் எனக்கேட்டு திருமலையினின்று, அன்றதாழ்வான எதிர்கொண்டு ஓடி வந்தார் “ஆழ்வார்கள் திருமலையை மிதியாமைபாலே நாமம் ஏறக்கட வேமல்லோம்” என்றார் யதிராஜர்

"ஸவாமி மலை உறைய்நில அடிபோங்களும ஏறமாட்டோம் மற்ற
யாரையும் ஏறவிடமாட்டோம்" என்றார் அனந்தாழ்வான்

வேறு வழியின்றி திருமலைபைக் காலையிட்டு மிதிபாசல
தவறாதவாறே பயங்குடியான சென்றார், காடும வானரமும் வேடும்
உடைய வேங்கட தந்தை பூரணமாக அனுபவித்ததுகொண்டே
சிஷ்யர்களோடு மலைவேறினார் எம்பெருமானார்

திருமலை நம்பியின் பண்பு

எம்பெருமானார் வருவது கேட்டு திருமலை கைங்காயத்தில்
நடுபட அருந்த திருமலை நம்பி கோயில் மசியாதகளைபெல்லாம்
தருவித்து, தீர்த்தப் பிரஸாதங்களுடன் எதிர்கொண்டு அழைத்தார்

உடையவர் திருமலை நம்பியைத் தண்டனிடட்டு "அடிவேணுக்காக
தேவரீ" எழுந்தருள் வேணுமோ, ஒரு சிறியவர் இல்லையோ" என்று
கேட்டார்.

"நாலு வீதிகளிலும் தேடித் திரிந்தேன், என்னைக் காட்டிலும்
சிறியவர் ஒருவரும் கிடைக்கவில்லை எனவே நானே வந்தேன்"
என்றார் திருமலை நம்பி

அரிய பண்பின் இனிய குரல் கேட்டு அயர்ந்து நின்றார்
இராமாநுஜர் பிறகு கோனேரியில் நீராடி, அனந்தாழ்வான் அமைத்த
"நந்தவனத்தை ராமாநுசனை"ப் பாக்ககச் சென்றார் இராமாநுஜர்
நந்தவனம் கண்டு அனந்தாழ்வானை "வள"த்ததனால் பயன்
பெற்றேன்" எனக் கொண்டாடினார்

பின்னர் ஞானப்பிரானை (வாழ்ந்தெம்பெருமான) அனந்த நிலையத்
திருமலைப்பனை திருவேங்கடவனை, சேவிகை குலசேகரன் படி
கடந்து சென்று.

அகலகிலகோன இஹையம் என்று

அலமேல மருங்கு உறையுண்டார்

திகரில் புகழாய், உலகம் மூன்று

உடையார் என்னை ஆளவாணே!

திகரில் அமரர் முனிக்கணங்கள்

விருமபுய கிருவேங் கடத்தாரே!

புகழஒன்று இல்லா அடிபென உன்

அடிகழ அமர்ந்து பகுந்தேனே

என்று ஆழ்வார் பாசுரங்கொண்டு திருவடி தொழுதார்

என்று எககளிப்போடு இவ்வாறு நினைவெம்பாராக மாற்றிய கோவிந்தர்

இப்படியிருந்த நான் கோவிந்தரின தாயார் ஆவரிடம் வந்தேன். உமது தேவிகள் பக்தவத்சலா என்பன, ஆனால் என்ன? இந்நடனம் தலைமையும்கிடந்தபேதம் என்னும் என்றார்

எப்பொழுதும் எமெட்டுமான ஆவா உள்ளத்தில் சுகிகொண்ட தால், அவர் இவ்வளவு காணவே இல்லலை ராமாநுஜனடியார் மீழாததில் அருகருகது தனிமையும்கிடல்லை

இது நான் நினைவரிடம் கேட்டதற்கு தாயார் விண்ணப்பிக்க உலக நன்மையில் புறமுதுகாவதில் பதனிடப்பட்டு இவ்வுருவம் என்ற உடையவர் திடங்கக அப்படி தன்னையில் மனைவியுடன் இருந்தபோது, அவ்வாயா திடகாதிருக்க ஆவியால் யமகருமே என்று பிரிந்து வந்து விட்டார்

"எம்பார்" எனும் பெயர்?

கோவிந்தரின் தைராகய புகத்திலைக கண்ட உடையவர் அவ்வுருவ ஆவாரம் (தாயார்) நலி "எம்பார்" எனப்பெயர்ந்த இடம், தாயார் அருகருக தாயார் தாயாகருகது, இளவரசாகக் கண்ட எம்பெருமானார் உடைய தனகருகம், எம்பார் ஆனது

அந்தவகம் இவ்வாறு புறம் பெல்லியுடன் விளங்கியது எம்பெருமானாரின் ஒரு புக புருஷர் காதது ஆழவன் முகலிடாண்டான் அருவாரப் பெருமான எமெட்டுமானார், எம்பார் கோணப் பல வகையாகளை சிஷ்யராகக் கொண்டு திகழற்ற காததியுடன் விளங்கினார்

நாடகம் பல பகுதிகளிலிருந்து பலபடியான மக்கள் பண்டிதர் பார எல்லாம் எமெட்டுமானார் வைபவத்தால் மட்டுபட்டு வைஷ்ணவராகி உய்யு வண்ணம் தள்ள திரளாக நாளதோறும் ஸ்ரீரங்கம் நோக்கி வந்தனர்.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர்

ஆளவந்தார் குறைகள் மட்டும நிறைவேறாமல் இருந்ததை எம்பெருமானாருக்கு நினைவுபடுத்தினர் பெரிய நமசி போலவா விபாஸரின் மீதம் குதாதகரு ஆளவந்தார் விருமபியபடி விசிஷ்ட தவைத் பாடியம் இயற்றும் பணியில் முனைந்தார்

மீரிட மவருதேரது உடையவன் வசனமேயும் ஆழ்வான எழுதாமல
நினைவிடார் இவருக்கவன் தந்த இராமருக்குச் சிறந்து ஆகுதிரப்பட்டு
ஆழ்வானை நான் சொல்லுகின்றது உருது மனிய இவ்வைவனொருவர்.
நீரே பாஷையம் மனையுமே வந்து சொல்ல வந்தது அடால்
போயவிட்டார்

இது அங்க நகுத சிஷ்யர் பலமுதும் வியப்பளித்தது முதலில்
எம்பெருமானார் சொன்னபடிதான் ஆழ்வான் எழுதாமல நினைநார்,
இதற்குக் காரணம் புரியவகாதது நகுதர் ஆழ்வான் அமைதியாக
இருந்து சிந்து நீராம கழித்து வந்த உடையவர் தம் வாக்கியத்தை
நிந்ததிக்க கூறி ஆழ்வானை மறுத்து வனார் ஆழ்வான் மதனையினறி
எழுதிச் சென்றார்

ஜீவாதம் சொன்பதனைப் பற்றி அருளச் செய்கையில் பகவத்
சேஷ புத ஜீவன் பகவானது அடியன்) என்ற தாஸ்ய சொருபமே
ஜீவாதமாகவுள்ள முக்கிய லக்ஷணம் அந்த அயசம் குறைவுபட
ஜீவனின் (நகுத நகுதம் (அறிவுடனம்) மட்டுமே சொன்னதால் ஆழ்வான்
தயங்கி நன்றார் எனக்கு பின்னர் தெரிய வந்தது

ஆசாரியர் ஆதரிப்பட்டு உமமைக கோதித்ததோ அப்போது நீர்
என்ன எண்ணிய நகுதர் என்று ஆழ்வானைக் கேட்டனார் சிலர்
(இடைமில் திருக்கோட்டியார் நமஸ்கரிப்ப சென்று வந்த நிகழ்ச்சி
விரிவஞ்சி விடப்பெற்றது)

உமமை உடையவன் இவன் வசனம் நிகழும் அடியேனுக்கு
இவை அருவயமில்லை என்று ஒரு பாரதந்திரியதனது (அவர் இடம்
வழக்காமிருக்க மதனமைய) வெளியிடார் ஆழ்வான்

எம்பெருமானார் அப்தாரத்தின் புகையி மோஜுமையான பிரமம்
குத்திர பாஷையம் இன்று நன்றேறி முற்றப்பெற்றது.

விஜய யாத்திரை

இதனை அபெருகும் பாலச செய் விஜய யாத்திரையை
மேற்காள்ள வேண்டாம் என்று சிஷ்யர்கள் வேண்டினர் அங்களை
முன்பு சென்று அந்நமத் கேட்டார் எம்பெருமானார்

அங்களை அந்நமதியுடன் விஜய யாத்திரையைத் தொடங்கினார்
முதலில் கோழ மண்டலம் எழுந்தருளினார் திருக்குடத்தை
ஆராவமுதனை ஆழ்வார் பாசுத்ததால் அப்பவித்தார் மற்றுமுள்ள
திவ்ய தேவதது எம்பெருமானை மங்கலாச்சனம் செய்தார்

இடை யில் ஆங்காங்கே சிவபெருமான் செல்வதுளாதே சோதனையு கொண்டார் புறச்சமய (பாஹ்ய) குத்திரங்கு சூழுகிய ஆகாச + மயவாக்ய)களை திருத்திய பணிசெய்தாரா

வளரிளய பொழில் கந்த மாலி ஞானசாலை கட ள் ளுக்கா சந்தித்திம்லை
மௌந சேவித்தார் உடனிருந்த சிவபெருமான் கிடையா ளுசாலை
அழைத்து ஆழகா முன்னிணையில ஏதேனும் செல்வந்த காணின் என்று
பணித்தார் ஆச்சாநாம எம்பெருமானார் தீர்ப்புளம் உககரும என்று
எண்ணி ஆளவந்தார் ஸதேதா தத்தித்திலிருந்து

அபராத ஸ்வரூபம் ; பரதேவ ம பசும பீம

பவார்ணவேதகேர

அகத்தி சரணாகத்தம் வறகே சமு பர கெவநம்

ஆத்மஸாத் குரு

என்று விண்ணப்பித்தார்

(குறறுங்களை ஆய்ந்தகணக்கில் செய்து பாஷைகட ள்ள அடிநிலை
கருகரும அகதி நான் விரிப்பே உமையது கருமி நான் இவனை உபது
நி வேறதுகமான கருணையால் காத்தாரும

இதைக் கேட்கும் காலத்தில் ஆச்சாநாம பீம சூடசேபர்
எழப்பி "எனது உகாத்தும் எம்பெருமானாரை உகத்தால் உபது
பாஷை ஆகதி, அகநிச்சைகள்" என்றார் உகாத்தால்
கொள்ளுகிறீர் பெருந்தாயர் உகாத்தால் என்று உகத்தாய்

திருக்குருகைப் பிள்ளான்

பிறகு திருப்பலலாண்மில் செது சம்பா மண்ணி நாமழவரின
அவதார ஸதஸமான தீர்ப்புக்கருகாச, என்றார் தம் மடன வருது
திருமலை நமசிபின சரணாரண பிள்ளானை உகாத்தால் நமமாழ்வார்
பெயரைக் குடிகு திருக்குருகைப் பிள்ளான் என்று அழைத்து
ஆழவாரின விசேஷ கட்டிஷத்ததுக்கு ஹிகமாக்கனார்

ஆழவந்தார் துறைகளில், நமமா வார தி நவரயொழிக்கு உகா
காண வேணா வருது ஓண்டால்? உகாக்க ஆழவ லனக கொண்டு
புரீபாஷையம் தலைகடட கட்டி, கீழை பள்ளானைக் கொண்டு திருவாய
கொழி உகா இஃறுறு நி மனம் உகாக்கா கட்டி காசன துதுக்குப் பிரதம்
ஆச்சாயரான சடகோபா பெருணாபெல்லாம் விள வச ஸத்தாததிரம்
செய்து திருவடி தொழுதார்

பகவதார்பண சேவ்யஸை ஸ்ரீஸைஷணஸை ஸமபிரதாயப்படி திருத்தி யனையபது எவ்வளவு என்ற எண்ணமிடவொறு அன்றியு அங்கு உரங்கிணா அங்கு ஸ்ரீ அக்ஷயம் நிகழ்ந்தது திருவள்ளுதத்தல ஸ்ரீயு உரங்கியவா காலையில கண வந்ததுப பாரததபோது திருக்கருங்கடி அங்கில தாவட்டப பாளையில தாரமி உணர்ந்தது நாம ஸ்ரீயு திருக்க அலன் ஸ்ரீயு நினைத்தான என்று ஸ்ரீயுதல ஸ்ரீயு காலையில (முகத்து அருகல ஓடிய அருவியில நீராடி வட்டபாளையில அமர்ந்து திருமணகாப்பு அளித்தார்

அப்போது புதியவா ஸ்ரீயு அங்கு வந்து உடையவரை தண்டனிட்டு "அடியேனுக்கு ம திருமண இடவேண்டும்" என்று அரங்குத்தார எட்டு நாமாநாம ஆலவாரே அவருக்கு திருமண இட (புதிய) ஸ்ரீயு பிறகு குறுங்குடி நம்பியை சேலிகு கோயிலுக்குச் சென்று தண்டனிட்டு கணப்போது அன்று கால தாம கையால் இட அதே திருமணகாப்புடன் நம்பி சேலியை சாத்தார அததுடன் துல்லாமல் அருளாடிட்டுத் தனி ஆசனமிட்டு அதில மெபெருமாளார ஆசாய ஸதானத்தல் எழுந்தருளவித்து தான் சிஷ்யனாகித் தனையல் துன்று பஞ்ச நாமஸகாரத்தகளைப் பெற்று ஸ்ரீ ஸைஷணஸை நம்பி எனனும் புதிய தாஸய நாமததையம் உடையவரிட நிகழ்வு பெற்றான குறுங்குடி நம்பி

இந்த அதிசய அருள நிகழ்ச்சிகளுடின் உடையவா திருவள்ளு சிசாரம் திருவாரட்டாறு திருவள்ளுதபுரம் சேலிகு அங்கு ராமாநுஜ மடததை துன்று மீதுமுள்ள மனகருட முத திருப்பது களையும் தண்டனிட்டு அங்கு புரச்சமய்களை வென்று பூப்பிரதக்ஷணமாக வடநாடு குகுடபயணமாகார

வடநேச விஜய யாத்திரை

வடமதுரை சென்று சாளகிராமம் போனபோது ஸ்ரீயு பெளத்தா ஸ்ரீயு எதித்து வர உடனி நுந்த முதல்யாணா ஸ்ரீயு அவருடின் குடிநீர் பெருகம் இடத்தில் சென்று கால ஆலமயி வார்ப என்று நியமித்தார் முதல் ஸ்ரீயு ஸ்ரீயு தந்ததால் அவர்கள் ஸுதவிகம் தளையெடுத்து உடையவரிட மெபெரு துன்று அடி பணிந்து சிஷ்யர்களாகத் திருந்தினா இது கார்டுத்தல நிகழ்ந்ததாகவும் கூறுவர்

பின்பு துவாரகைக்குச் சென்று துவாரகாநாதனை வாழ்த்தி பதிரிகாசரம் சேந்தார் திருமங்கையம்மா ஸ்ரீயு பாரங்களை வார்த்தி,

ஸர்வதேச சுகாக்ஷேஷம் அவயாவஹத் பராக்ரம
ராமாநுஜாயத்வயாஜ்ஞா வாக்ரதாம அபிவாக்ரதாம'

என்று தமக்குப் பலலாண்டு பாடி வாழ்த்தி வரும்படி ஹிமயச
சிகரத்தில் சாசனமிட நித திருமபினா

பிறகு நைமிசாரணயம் கோகுலம் கோவாததனம் பிருநதாவனம்,
திருக்கண்டம் முதலான திவ்ய தேசங்களைடம் சேவித்து
அறுசமயச்செடியின் அடியறத்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவத்தை நினைநாட்டி,
காஷ்மீரம் சோந்தா ஸ்ரீநகரில் சாரதா பீடம் என்னும் பட்டி
மண்டபத்தைக் கிட்டினார்.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர்

அங்கு அடபோது ஸரஸ்வதி தேவி தானே வாசலைத் திறந்து
கொண்டு எதிரே புறப்பட வைத்து, உடையவரை பார்த்து, ஒரு கருதி
வாக்கியத்துக்குப் பொருள் கேட்டாள அறபுமனை உரை நல்கினா
உடையவர்

சரஸ்வதி தேவி மகிழ்ந்து உடையவரின் ஸ்ரீபாஷ்யச் சுவடியை
தன் தலை மேல் வைத்து, அவருக்கு ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் என்று திருநாமம்
சாற்றி, ஹ்ருதகீவனையும் ஆராதிக்கக்கொடுத்து சனமாஸித்தாள
காஷ்மீர் அரசனும் பண்டிதரும் இராமாநுஜரின் அடியணிந்து
ஸ்ரீவைஷ்ணவராயினர்

ஸ்ரீ பாஷ்யச் சிறப்பு

வியாஸரின் பிரம்மகுத்திரத்துக்கு சங்கர பாஷ்யம், மதவ பாஷ்யம்,
நீலகண்ட பாஷ்யம் போன்ற பல உரை நூல்கள் உள்ளன
குதரமியற்றிய வியாஸரின் கருத்தை, போதாயன நிஷியின் வழியில்
சிறுத்தியப் பொருத்தியப் பொருளை உள்ளது உள்ளபடி, காட்டுவதால்
இதற்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் என்றே சரஸ்வதி பெயரிட டைத்தாள்

விசிஷ்டாதனவதமே வியாஸரின் கருத்து என்பதையும் பேத,
அபேத சருதிகள் கடக சருதிகள், ஸகுணவாக்யங்கள் நிராகுண
வாக்கியங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் இடையில் முட்டினறி முரண இனறி,
பொருத்தமுறப் பொருள் கூறி இணைத்துக் காட்டுக அறபுத் ஆதறல்
விசிஷ்டாதனவத வாதத்திற்கேயுள்ள தனிச் சிறப்பாகும்

குறிப்பாக சரீர ஆதம்பாவம் ஸதகாரிய வாதம், ஸாமாநாதிகரணய
நியாயம், அபருதக் ஸித்தி விசேஷணம் போன்ற குரிய மூட பக
கருத்துக்களால் எதிரிகள் வாய் மடங்கச் செய்யும் ஸ்ரீ ராமாநுஜரின்

அரிய மேதைதைய ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் சருதப பிரகாசிகை உரையினை உதவிபுடன் நனகு அனுபவிககலாம்

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா என்ற பிருதோடு வடதேசத்துலிருந்து வீறுடன் திருமயிய உடையவா வாரணாசி வழியாக கங்கைகடைய கிட டி நீராடி கண்டம் எனலும் கடிநகரில் எம்பெருமானைக் கைதொழுதாரா வண்புருஷோத்தமம் சென்று ஸ்ரீ ஜகந்நாதனையம் சேவித்தாரா

ஸ்ரீ ஜகந்நாதத்தில் அவா சில நாட்கள் தங்கி ஓயவு கொண்டு, தமது அருமைச் சிஷ்யா எம்பார பெயரால் மடம் ஒன்றையும் அங்கு நியுவினாரா ஜகந்நாதரின் பூஜை முறைகளை, மாற்றும் முயற்சி மட்டுமே அங்கு பலிக்கவில்லை.

பிறகு ஸ்ரீகாமம் சிமமாதரி சேர்ந்து, சிமமகிரி அப்பனைத் தொழுது, அவரிருந்து புறச்சமயிகளை வாதில் வென்று திருத்தினாரா

அஹோபிலம் எழுந்தருளி, நரஸிமம் ஸ்ரீததிகளை மங்களா சாசனம் செய்தாரா

அப்பனுக்கு ஆழியும் சங்கும்

வடக்கிலிருந்து திருப்புகையில் திருவேங்கடத்துக்கு எழுந்தருளினாரா எம்பெருமானாரா அங்கு வேதாத்த சங்கரஹத்தையும் உபநயாஸமாக அருளிச் செய்தாரா உடநிஷத சொற்களுங்கூட பொருள கூறும் முறைகளைக் குறித்து அரிய பல நூட்பங்களை அதில் வெளியிட்டார்

அவா திருமலைக்கு வந்த சமயம் சைவ-வைஷ்ணவ சச்சரவு அங்கு ஏற்பட்டிருந்தது.

‘தாழசடையம், நீளமிழையும் ஒணமழவும் சக்கரமும்
சூழரவும் டெரனனாணு மதேரனறுமாவ - சூழம்
திரண்டருவிடாயும் திருமலைமேல எந்தைக்கு
இரண்டுருவும் ஒன்றாயிசைந்தது’

என்று, பேயாழ்வாரா பாகரத்தை ஆதாரம் காட்டி, சைவர்கள் திருமலையில் இருப்பவன் சிவனே என்றார்களா வைணவர்கள் விடுவார்களா?

“அகலகிலவேன் இறையும் என்று அலாமேல மங்கை உறைமாடா” என்று நமமாழ்வாரா பாகரத்தைக் காட்டி, திருவெட்டு மருவிய மாடன-ஸ்ரீனிவாஸனை எங்கள் விஷ்ணுவே என்றனா.

இந்த சாசனங்களுக்கு ஒரு முடிவு உண்டாம். இரு திருத்தாளாயும் அழைத்து எம்பெருமானார் ஓர் ஏற்பாடு செய்தார்.

அதாவது உங்கள் சிவனுக்குச் சினைமான திருத்தலம், உமருக்கனதாயும், எங்கள் பெரும ஞானகேடரிய சங்கு சக்கரங்களையும் திருவேங்கடவன் திருமுன் வைப்போம், அவர் எதை எடுத்துத் தரித்துக் கொள்ளுகிறாரோ, அனதையிட்டு ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடவேண்டும் பின்னர் பிணக்கு கூடாது சமமதமா? என்றார் உடையவர்.

இரு கட்சியாரும் ஒப்புக்கொண்டனர். தங்கள் தங்கள் சினைங்களை முதல் நாள் இரவு வைத்துக் கதவை மூடிவிட்டு முதலினையிட்டுக் காததிருந்தனர்.

மறுநாள் காலை "சுபரபாத ஸேவைகருத திருக்காப்பு நீக்குகையில் திருவேங்கடவன் ஆழி சங்குதது. என்காட்சி அளிகதான்.

எம்பெருமானாருக்கு வாழ்த்தி நாமம் பாடுவோர் "அப்பனுக்கு ஆழி சங்கம் அளித்தருளவோன் வாழியே" என்று இச்சாத்ததைக் குறித்தே பாடுகின்றனர். இத்தகைய பல அற்புத அருட் செயல்களையும் ஆற்றல் மிக்க அறிவுச் செயல்களையும் இமயம் முதல் குமரி வரை விஜயயாததிரை செய்து, பல இடங்களிலும் நினைநாட்டி விட்டு திககுறற கோத்தியுடன் எம்பெருமானார் ஸ்ரீரங்கம் திருமயினார்.

உடையவரின வடநாட்டு விஜயநதின விளைவாக அங்கு வைஷ்ணவ வழிபாடுகள் தோன்றி, பகதவிஜயம் கதைகள் பரவின பலவேறு வைஷ்ணவ வழிபாடுகள் தோன்றின.

ஆழ்வான் குமாரர்

எம்பெருமானார் மிகவும் மதித்தது போற்றிய சிஷ்யர் கூரத்த ஆழ்வான் செல்வச் செழிப்பை அறவழியில் அறவே செல்விட்டு, இல்லறத்தில் எளிய வாழ்வை விருமபி ஏற்றுகொண்டவர். அந்தணருக்கு உரிய உஞ்சவிருத்தி (சிறுதிடது கொண்டு ஜீவித்தல்) செய்தே பசிபாற்றி வந்தார். நல்லோர் இல்லங்களில் சென்று அன்றாடம் தனக்கு வேண்டிய அளவு மட்டுமே அரிசி பெற்று வருவார். ஒருநாள் பகல முழுதும் அண்டமழை பெய்தது. ஆழ்வானால் வெளியில் புறப்பட முடிய வலலை அன்று அவரும் அவரது தேவி ஆண்டாளும் படிகளி வீட்டில் பகவானுக்கு ஒரு பழத்தை அமுது செயலித்து, உணவின்றியே சயனித்துவிட்டார்.

இரவு அரங்கன கோயிலில் அவனை மணி ஒலித்தது. ஆழ்வானின் பத்தினி ஆண்டாள அவ்வொலியைக் கேட்டதும்,

"பகவானே! உன் பகதா இவ்வுபாட்டினைக் கருதி, நீ மட்டும் அவனே குலாவிக் குலாவி அமுது செய்தருளுகிறீர் போலும்" என்று எண்ணினான்.

கோயிலில் அரங்கு திருவுள்ளத்தில் இது சென்று தைத்தது உடனே உத்தம நம்பியை அழைத்து ஆழ்வான் பாடின கிருபை பாட்டை உடனே பிரஸாதம் அனுப்பினவரும் என்று பணித்தான் அரங்கு.

உத்தம நம்பியும் தலையில் அரவணைப் பிரஸாதம் தாங்கி கோயில் மரிப்பதைக் கண்டன சென்றார்.

இதென்ன திருவென்று கோயில் தளிகை வருகிறதே என்று திகைத்தார் ஆழ்வான் உத்தம நம்பி நடந்ததைக் கூறினார். இது கிருபை தளிகையாயிருக்கும் என்று தமக்கும் ஆண்டாளுக்குமாக இரண்டிரண்டு திரள்களை மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு மீதத்தைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்.

ஆண்டாளிடம் ஆழ்வான் "நீ என்ன எண்ணினாய்" என்று வினவினார். எண்ணிப்படி சொன்னான் ஆண்டாளை வெறுத்துச் சொல்லி பிரஸாதத்தை இருவருமாக உட்கொண்டனர்.

அந்த அரவணை பாஸாதமே. புதிதானது திருவயிறு மட்டும் மட்டும் சீரமைப்பினையும் அவதூறுகே துறந்துவிட்டது.

ஸ்ரீ பராசரபட்டர்

நம்பெருமான் பிரஸாதத்தால் முதலில் வைகாசி அனுஷத்திலே ஒரு குமாரர் தோன்றினார். பத்து நாட்கள் கடந்து இரண்டாம் நாள் எம்பெருமானார் ஆழ்வான் திருமாளிகைக்கு எம்பெருமான் வந்தார். ஆழ்வான் குமாரரைத் தமையம் கொண்டு வருமாறு எம்பெருமான் பணித்தார். ஆண்டாளிடமிருந்து குழந்தையை எப்போது வந்து உடையவரிடம் காட்ட, குழந்தையைக் குளிர் நோக்கிக் கையில் வாங்கி "இதென்ன துவயம் மணக்கிறதே எம்பாரே! என்செய்தீர்?" என்றார். அவரும் "சிக்வுக்குக் காப்பாக தவயாறுஸந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு வந்தேன்" என்றார்.

"செய்யவேண்டியதை முந்திக் கொண்டு செய்து விட்டாய், நன்று" என்று கொண்டாடி இவ் உஜ்ஜீ வதைக்கு நீரே கடனா என்றும் நியமித்தார்.

ஐம்படைத்தாலி அணிவித்து எம்பார் திருக்கையாலேயே நாமகரண திருவிலச்சினை சாற்றுவித்து ஆளவந்தார் குறை நீங்க.

ஸ்ரீ "பராக்ரபட்டா" என்று திருநாமம் சாத்தினான் உடையவர் பின்னா பிரந்த ஆழ்வான் குமாரா புகு வேதவிடாஸ பட்டா என்று பெயர் சூட்டினார்.

இப்படி ஆளவந்தாரின் மற்றொரு குறையும் நிறைவுறச் செய்தார் எம்பெருமானார் மேலும் சில நாளில் எம்பாரின் திருத்தம்பி சிறிய கோவிந்தப்பெருமானுக்கு ஒரு குமாரர் அவதரிக்க, அதைச் செவியுற்று எம்பெருமானார் அவரு எழுந்தருளி குழந்தைக்கு "ஸ்ரீ பராக்ரபட்டா" என்று நமமாழ்வார் திருநாமம் சாற்றி, தம் குறைபையும் நிறைவு செய்து கொண்டார்.

பட்டர் பிரபாவம்

ஆழ்வான் குமாரா பட்டா திருவரங்கனின் ஸ்ரீகார பத்திரராகவே கோயிலில் வளர்ந்தார் திருமணத்தாண் அருகே தொ. டிலிட்டு, நாச்சியார் சீராட்டி வளர்க்க வளர்ந்தவர் பட்டா

ஐந்து பிரபத்திலேயே அறிவுப் பொலிவைக் காட்டி நின்றார் ஏக ஸுந்திக்கிராவி ஒரு தடவை சொன்னால் போதும் நெஞ்சில் நிறுத்திவிடும் ஆற்றல் உள்ளவர்

ஒரு நாள் சின்னஞ்சிறு பட்டா வீதியில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார் அப்போது ஸ்ரீரங்கம் வீதியில் ஒரு பண்டிதன் பலலக்கில் பவனி வந்து ஸாவஜ்ஞ பட்டன் வந்தான் என்று விருது பிடித்துச் சென்றான் அது கண்ட குழந்தை பட்டா எம்பெருமானார் ஆழ்வான் ஆண்டான், அருளாளப்பெரு மான் எம்பெருமானார் எம் பார் முதலானோர் இருக்க இவா யாரடா 'சாவஜ்ஞ பட்டன் என்று விருது ஊதி வருகிறான்' என்று இரு கைகளிலும் மண்ணை அள்ளிக்கொண்டு, அவனருகில் சென்று "நீ ஸாவஜ்ஞனல்லவா? இது எதத்தை மண்? சொல்லும" என்றார்

பண்டிதன் அதற்குப் பதில் சொல்ல வழி தெரியாது வாயடைத்து நின்றான்.

"கெடுவீர் ஒரு கை மண் என்று சொல்லி விருது ஊதித்திரிய னாட்டாதே' அஜ்ஞனாய்விட்டீர், இனி உம்முண்டய, 'சாவஜ்ஞன் என்ற விருதையும் ஸம்பிரமத்தையும் விட்டுவிடும்" என்றார் சிறு மாமனிதரான பட்டர்

"அறிவும் துணிவும் மிக்க இவ்வற்புதக் குழந்தை யார்?" என்று அப்பண்டிதன் கேட்க, "ஆழ்வான் குமாரா" என்றார்கள அங்கிருந்தோர்

"பறப்பதின் குட்டி தவிர வேறா" என்று விவரித்து தம் பலலகங்கல அபிதித் தொழில்பாள் அகத்திடம் குடிநனதனாயக கொண்டு வசோததான பணத்தின

தேவன் தன்னை சிந்திப்பதென தன்னாக தேவ டிந்திடு மென னனாதரி
"தேவடியி" கழித்து குழிநிலையை மறைத்து னவையுள்ள

பட்டின மேளத எப்பெருமானானாய், மலையாளில் ஆறத்தியது
ஆழவான் எம்பரர் இரவரமே பட்டநகர சகல ஞான
நூல்களையும நல்கணா கிருவரங்கம் பெரிய கோயிலு
பலகளைக் கழகமாக விளங்கியது பட்டின ஆறு மாறவாக சுக
கிபரது பல சூழல்களும் பெருது ஆரங்கன்னை செம்ப
ள்ளையாக வளரநூலா எம்பரர் மனார தச்சனாகிய அச்சுதியில்
இருந்தவையையும சூர்ணவண்ணவையினவளம் மிகு எதிரகாலத்தின
இவ்வளமக கிளா ஒளியையும விளங்குணா பட்டின

வெல்லும் தவம்

உடைபொருள் பூரீராமர் உணர்வு படைக்கலம் செய்து வருதலா வுடைய
விபிஷண சரணாகதி கூட்டமந் தந்து கொண்டிருக்கையிலுள்ள அப்பா
பிள்ளை உருக்கமிலில் தாசா ஏழந்து நின்றதா உடைபொருள்
கோகதி "ஸம்மாநி" விட வேண்டிய வகைகளையி லுடைய நுழை
து நவடிக்கையே கல்லாபாக பார்த்து வந்து வருகிற தந்தை
நன்ற விபிஷணாழ்வானையுடைய சிவனாய் வந்திருக்கிற
கோமளையுடைய சாக்ஷி பார்த்து வந்திருக்கிற
நீதனேன உமது கோஷ்டியிலிருந்து வந்திருக்கிற
அடியேனும் உமது குடும்பம் உருக்கமிலில் வந்திருக்கிற
உருக்கமாகக் கேட்டார் வில்லிதாசா

அது கேட்ட மெய்யெருடானார் முகம் தாண்ட நிலவுபோல பொலங்கது
அள்ளாய்! அங்கதே கொளங்கும நீர் அந்தப் பேர நகு நாண
பெருநாண்கில நீரும் பெறுகிறீர் பெரிய நகரீ மயநாண்கில அடியேன்
பெறுகிறேன் நமமாழ்வார் பெறுநாண்கில நாத தனித் தோட கருமங்க
வரும் ஞான பரமபண்டில் நாமும் பெறுகிறோம்

ஆழ்வார்காட்டு அருள்பெரிபுத்தூர். சாதாரண வாழ்க்கை நடத்தும் பாகவதாக்களும் ஒரு கோவையாக இதொட்டில் பிணைந்து இருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் மாநாடு /

“கருத்த தோப்பில ஸாயுச நீனா வாழையும் உண்டு வாழும்
விபீஷணன்” என்று வந்த நாலவரை வானரா தங்கதேவர்து.

தனித்துப்பிரித்தது தடுக்கவிலையையே, எத்தியிருப்பா னெல்லுமே, மற்று அவரைச் சாததியிருப்பா தவம், உம் தவம் என தவத்துக்கு மேலானது" என்றா உடையவர் இது கேட்டு உள்ளம் துரித்தா விலலி

ஊமைக்குப் பரிவு

விலலி தாசனா ஆட கொண்ட, இராமாநுஜரின பெருங் கருணை வாய்ப்புலன இல்லாத ஓர் ஊமைக்கும் கிடடியது ஊமையின உள்ளத்தை நன்கு அறிந்த உடையவர் அவ்வுமையைத் தனி அளறயில் அழைத்து வைத்துக் கொண்டு கதவைத் தாளிட்டு, சைகைகள் மூலம் சில உபதேசங்களை, அந்மயமுபட்டு விளக்கிக் கொண்டிருந்தார் கதவு இடுக்கின் வழியாக, ஆழ்வான இதை உற்றுக் கவனித்தார்.

ஐயோ நான் ஞானததாலே கெட்டேன்" என்றா உடைய குலத்தில் பிறந்து வேத சாஸ்திரம் பயின்று ஞானி என்று பெயரும் பெற்று ஆசாயனின் இததையை பரிவை இழந்தேன், படித்துக் கெட்டேன் ஒன்றும் அறியாத ஊமையாய் பிறந்திருந்தால், அடிபேறுக்கும் மெபெருமானார் இததையை பரிவுகாட்டி உபதேசிப்பாரல்லவா? என்றார்

வடுகநம்பி நிஷ்டை

உடையவரின் திஷ்யாக்களுள் வடுக நம்பி மிகத் தீவிர ராமாநுஜ பக்தர் ஆந்திரர் உடையவர் பாதங்களே அவர் பணியும் இறைவன் ராமாநுஜருக்குப் பால் காட்சகவது அவர் பணி, மெபெருமானாரை எப்போதும் பின் தொடர்வார் கோவிலைக் கண்டால் இராமாநுஜா காத தூரத்திலே கால அணியைக் கழற்றி விடுவார் கோயில் தரிசனத்துக்குப்பின் யீண்டும் அணிந்து கொள்வார் வடுக நம்பி உடையவர் பாதுகைகளை ஒருபோதும் விடமாட்டார்

திருவெள்ளையில் ஒரு சமயம் இராமாநுஜர் திருவடி தொழுதபோது அவரது அவதாரப் பெருமாள் வரதராஜருடன், அவரது பாதாட்சகங்களையும் சோதது வடுக நம்பி மூட்டை கடடிக் கொண்டிருந்தார் இதைப் பார்த்தவிட இராமாநுஜர் பதறிப் போனார் "வடுகா! இது அடுக்குமா?" என்றா உடையவர்

வடுகரோ அமைதியாக என்ன செய்து விட்டேன் அப்படி "தங்கள் தேவரில் எங்கள் தேவருக்கு வந்த குறை என்னவோ" என்று திருப்பிக் கேட்டார்

வடுகரின பகதி கண்டு உடையவா பதில சொல்லாமல் பிரமித்து நின்றாள்.

உடையவர் பெருமானை சேவிக்ருமபோது, வடுகரோ உடையவரைபோ, சேவித்துக் கொண்டிருப்பாள் ஒரு சமயம் "பவளவாட கமலச்செங்குண" என்று தொண்ட ரடி கொடியாழ்வார் பாசுரம் சொல்லி 'வடுகா! பெருமாள் கண்ணாழங்கைப் பார்த்தீரா?' என்றாள் வடுகநம்பி "என அமுதினைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே" என்று திருப்பாணாழ்வார் பாசுரத்தால் பதில சொல்லிவிட்டாள்.

மற்றொரு சமயம் வடுக நம்பி, ராமாநுஜருக்குப் பால் காட்சிக் கொண்டிருக்கையில் வீதியில் பெருமாள் எழுந்தருளினாள் உடையவா வெளியில் சென்று சேவித்தாள் 'வடுகா! பெருமாள் சேவிக்ருவா' என்று அவரைபும அழைத்தாள்.

'அந்தப் பெருமானை சேவித்துக் கொண்டிருந்தால் எங்கள் பெருமாள் பால் அடுப்பில் போடவிடுமே என்று சொல்லி வெளியே வர மறுத்துவிட்டாள் வடுகா.

உண்மைத் தூய்மை

இராமாநுஜர் நாள்தோறும் காவேரிக்கு நீராட்ச செல்லுதல்கையில் தண்டு பவித்ரம் போன்ற ஆண்டான, ஆழ்வான தோள்களில் கைவைத்துச் செல்வா நீராடித் திருமபுகையில் எரத்துணியிட்டு அவர்கள் திருமேனி தீண்டாமல் வருவாள்.

இப்படி நீராடித் திருமபுகம் போது ஒரு நாள் பிள்ளை உறங்காவிலலி உடையவரை அடிதொழுது எதிரில் நின்றாள் உடனே தம் கையை விலலியின் வெறுந்தோள் மீது வைத்தவண்ணம் நடந்து வந்தாள்.

இதுபற்றி உடையவரைக் கேட்ட போது, "அகப்பற்று, புறப்பற்று இரண்டும் அற்ற பரம பாகவதா அவா, அவரது ஸ்பரிசுத்ததால் நாம் தூய்மை பெறலாகும்" என்றாள்.

பிள்ளை உறங்காவிலலி, அவரது மனைவி பொன்னாட்சியாள் அவர்கள் தூய்மையை மடத்திலேயே சில சோதனைகளை நடத்திக்காட்டி, உடையவா மற்றவர்களுக்கு நிரூபித்து உணர்த்தினாள் (விரிவஞ்சி அவை விடலாயிற்று.)

சுருத சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள
 உடைய சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள
 உடைய சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள

சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள
 உடைய சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள
 உடைய சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள
 உடைய சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள
 உடைய சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள
 உடைய சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள
 உடைய சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள
 உடைய சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள

சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள
 உடைய சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள
 உடைய சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள
 உடைய சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள
 உடைய சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள
 உடைய சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள
 உடைய சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள
 உடைய சோழ சகலாநந்திகள லிவை சீர்த்தனை மரபுகள

சோழன் ஆணை

சோழ மன்னன் தீராமநுஜன் உடனே இவ்வுகோணந
 லாரங்களை எழுதி ஆணை செய்துவிடுதலான ஆரவரனை ஆட்கள்
 னீங்கும் போலிருந்து நடத்தின வாசலில் வந்து நின்றனர்.

எல்லாநீய் இராமநுஜன் அடியார்கள் எச்சரிக்கையாக இருந்தனர்
 லாரங்களை உடனே சென்ற சோழன் ஆதலான காதல உதேரகசீயம்
 கூர்ணா அப்போது தீராமநுஜன் நீரடவய ஆதலான பணிவிடை
 செய்யவுமாயிருந்தார்.

உடனே ஆழ்வான் நீராடததுகதப்பின் அணிவகுக்காத
 னவகுத்திராத உடை யவரின காவி உடைபயத தாய அணிவகு
 டுக்காணலயும் கையில ஏந்தினார் உடை யவரிடம் ஒன்றும்
 உசாலலமில்லையே வாசலில் நடந்தார் அதற்குள் ஆசாயா பெரிய
 நடவடிக்குத் தகவல் எட்டி அயர்மடத்து வாசல்குது வந்து ஆழ்வானின்
 மேலும் கண்டு அவரை உடைபடட்டுவிட்டார்

வெள்ளை உடுத்தியது

ஆழ்வான் சென்றதுகூடத் தெரியாத தீராமநுஜன் நீராடததுகதப
 பின் ஈரம் துடைத்து உலாந்த காவியுடையம், முக்கோலம்

கொண்டுவர அங்குள்ளாளாப பணிததா அவற்றை ஆழவான அணிந்து சென்று ந நதது கூறி தேவரீர் உடனே கப்பிவிட வேண்டும என்று வினாவு படுத்தினா

ஆழவான காவி உடுததிசசெனறதன க நததை நொடியில உணாந்து, அப்படியானால் ஆழவானின் வெள்ளைபத் தாருங்கள் என்று பெற்று, அதை உடுததிப புறப்பட டா உடையவா

உலகம் நனகு அறிந்து அந்த மாபெருந்திறவி வெள்ளை உடை தரிக்குமபோதே ஆழவானுக்கும் அவருடன் சென்றுள்ள ஆசாபா பெரிய நம்பிக்கைம என்ன கதி புறப்படுமோ என்று அஞ்சினா உடனிருந்தவர்கள் இனி ஒரு கணமும் தாமதியாமல் புறப்படும் என்றனா.

உடனே சென்று அரங்கத்தை திருவடி தொழுது விடை கொண்டா வெள்ளையையில் மறைந்து சிஷ்யர்கள் சொலபடி இராமாநுஜர் வினாந்தா அவரது உள்ளத்தில் புதிய நம்பிக்கை ஒளி வீசியது "கொடுமை செய்யும் கூற்றமும் என கோலாடி குறுகப் பெறா" என்று தன் லமறைவுப் பயணத்தை அலுக்கக் சீடர்களுடன் தொடர்ந்தா அப்போது அவருடன் முதலியாண்டான முதலானா நாற்பத்தைந்து பேர் சென்றனா

இராமாநுஜர் த வீட்டா அவர் சபைக்கு வந்தவா கூரத்து ஆழவானே எனபது தெரிந்து அரசன் ஏமாற்றத்துடன் கோபமும் எய்தினான் நாடெங்கும் தேடி இராமாநுஜரைப் பிடிக்கு மபடி உத்தரவிட்டான்

சோழ ஆட்களுக்கு எட்டாமல் தமது சிஷ்யர்களோடு வெகு தந்திரமாகவும் வேகமாகவும் சென்று எல்லைடைக் கடந்தா ராமாநுஜர்,

ஸ்ரீராமாநுஜரின் கோஷடி நீலகிரிச் சாரலை அடைந்தது அங்கிருந்த வேடர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவ அபிமானிகளாகத் தோற்றினா, வியப்புடன் விசாரித்ததில், நல்லான சகரவாததி என்பவரின் நற்புகழ் வெளிப்பட்டது.

நல்லான் சீடர்கள்

திருமலை சகரவாததி என்பவா ராமாநுஜரின் சிஷ்யருள் ஒருவா அவர் ஒரு சமயம் ஆறு வெள்ளத்தில் மிதந்து வந்த அளாணைப் பிரேதத்தைக் கண்டா, அடையாளங்களைப் பார்த்தா தோள்களில்

உடைமையினை அடைவதற்கு முன்பு இராமாநுஜர் உடம்பு
தெளிந்தது கொங்கில் பீரட்டி அண்ணந்தமரத்தினால் அதுவரை
இராமாநுஜரின் திருவடிகள் எவ்வளவு தூரம் கணவரையும்கூட
வைத்தார்கள் உடைமையின் அபத்த நிலை குறித்து கீசுட (பகிழ்ந்தான்)
இராமாநுஜர் வெள்ளை நீக்கி கங்கைய உடை தரித்துப் பறப்பான்

ஹாய்ச்சன் அரசன்

உடைமையின் கோஷம் அங்கிருந்து வந்தது மாநிலம் சென்று
தொண்டனார் சேர்ந்தது ஹாய்ச்சன் விரகத்து அரசன் விட்டல்
கேள்வியைக் குறைக்க அது அவன் எட்டை உதவித்தது ஆவியை
அவன்குறிப்பான குருக்கள் பலர் இராமதாஸ் அரசன் மகளைப் பெய
பிடித்து ஆட்டியது.

தொண்டனார் நம்பி என்பவர் இராமாநுஜர் திருவாய் வரம்பாகவரை
அவர் அண்ணலையின் அரங்கி உடம்பாகவருகுகூட செல்ல துண்டி
இராமாநுஜர் என்னும் மயங்கன் அப்போது கொண்டு இராமதாஸனைக்
கூறி அவர் அருளால் மகிழின பேய் விலகியது அம் என்பார்
இராமையிலேயே இராமாநுஜரின் அருளால் சேர்ந்தார் சன் மகளைப்
பிடித்துப் பெய விலகியது உடம்பு கொடுக்காதார்

குன் மகளைப் பிடித்துப் பெய விலகியது உடம்பு கொடுக்காதார்
பிடித்து வைத்து அந்தாருள் பிடித்தார் அந்த விரகத்து உடம்பு
குருக்கள் ஏற்கவில்லை

அந்த உடம்பு அவன் தான் அந்த உடம்பு கொடுக்காதார்
உடம்பு கொடுக்காதார் தான் அந்த உடம்பு கொடுக்காதார்
அந்த உடம்பு கொடுக்காதார் தான் அந்த உடம்பு கொடுக்காதார்
கொடுக்காதார் உடம்பு கொடுக்காதார் உடம்பு கொடுக்காதார்
கொடுக்காதார் உடம்பு கொடுக்காதார் உடம்பு கொடுக்காதார்
கொடுக்காதார் உடம்பு கொடுக்காதார் உடம்பு கொடுக்காதார்
கொடுக்காதார் உடம்பு கொடுக்காதார் உடம்பு கொடுக்காதார்

அரசி அதுவே சமயம் என்ற அரசன் இராமாநுஜர் வரவு
பாங்கு கூறி அவரது மகிழ்ச்சியையும் எடுத்துரைத்து அவரை
வரவுவைக்கலாம் என்றான் அரசனும் இதைத் தான் இராமாநுஜரை
அன்புத்தான் முதலில் இராமாநுஜர் தயவுகிணர் தொண்டனார் நம்பி
வந்திருந்ததே இதைத் தென்கார்

உடைமையின் நீர் பாதசீர்க்கம் அரசன் உடம்பு பெய விலகியது
இராமாநுஜரின் சேர்ந்தார் பெய விலகியது அரசன் உடம்பு கொடுக்காதார்
அந்த உடம்பு கொடுக்காதார் உடம்பு கொடுக்காதார் உடம்பு கொடுக்காதார்
அந்த உடம்பு கொடுக்காதார் உடம்பு கொடுக்காதார் உடம்பு கொடுக்காதார்

பிள்ளைய வநக! வநக! நமசி இங்கே வநக!" என்று கூவி அழைத்தார் அந்த சை குலைநது சலங்கை ஒலிக்க நடந்து வந்து யகி ாணை, கக முவி பிள்ளை சமயத் துறாரை அடைபுடன அணைகது மடியில் அமர்த்திக் கொண்டு உதிராஜா பல்லகத்தில் மைகு நகருப புறப்படார்

தி நநாராயணபுரத்தை தெருங்குளையில் வழியில் கொள்ளைக கூட்டம் ஒன்று இராமாநுஜரை வழி மறித்தது செல்வப் பிள்ளையை நளகளுடன் கடத்திச்செல்ல முயன்றது அப்போது அப்பகுதியில் வசித்து வந்த பறைசசேரியின இராமாநுஜரின் உதவிக்கு வந்து அவரை மீட்டு செல்வப்பிள்ளையுடன் ஜீயநகருக்கு துணை வந்து கோயிலில் கொண்டு விட்டனர்

திருக்குலத்தார்

தீண்டாத குலத்தினர் (ஹரிஜன) செடத நல உதவிக்கு நன்றியோடு அவர்களது பிரபட்ட நிலைகண்டு இரங்கி, இராமாநுஜர் அவர்களுக்குத் திருக்குலத்தார் என்று பெயரிட்டு மதிப்புடன் அழைத்து நடந்து வந்த தலிணர் கடுமை மீட்டி அவர்களைத் தீண்டாமைப் படை நடப்படுத்தாமல் அவர்களுக்குக் கோயிலுக்குள் சென்று இறைவனைத் தொழும மரிமையையும சில நிபந்தனைகளுடன் பெற்றுக் கொடுத்தார்

(சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இராமாநுஜர் முயற்சிபால் திருக்குலத்தார் ஆலயம் தொழும மரிமை பெற்றனர் என்பது பிள்ளை வந்த காந்தியடிகளின் ஹரிஜன கீயகததுகளும் ஆலயப் பிரவேசததுகளும் வழி காட்டின)

உடையவர் சமுதாயப்பணி

ஹோய்ச்சன் மன்னனின் தலைநகர் தொண்டனுக்குத் தமது எண்பது பிராயததுக்குமேல் எழுந்தருளினார் இராமாநுஜர் தொண்டனூரில் பல மடங்களை அமைத்தது வைஷ்ணவ பிரசாரத்தை விரிவாகவும் வேகமாகவும் வல்லாகவும் செய்தது வந்தார் சுமார் முநூற்றாறு புது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை அதே வேகத்தோடு அப்பிரசாரம் தொடர்ந்தது எனலாம்.

மோதி தலாப்

எழுநூறு மடங்கள் இததகைய பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்ததன் மக்களின் குடிதீர் வசதிகளாக இராமாநுஜர் தீர் தேக்கத

திட்டமொன்றையும் நிறைவேற்றி வைத்ததா மூன்று பரம மலைகளால் முககோண வடிவில் அமைத்த பள்ளத்தாக்கில் பாயும் நீரைத்தேக்கி "மோதி தலாப" (முத்து ஏரி) என்று இக்காலத்தில் கூறப்பெறும் ஏரிசைய அன்று திட்டமிட்டு அமைத்தவா இராமாநுஜரே. இராமாநுஜரின் சமுதாயப் பணிகளுக்கு தொண்டனார ஏரி ஓர் ஒப்பற்ற எடுத்துக்காட்டாகும்.

இரண்டாம் மைல நீளமும் ஒரு மைல குறுகுகளவும் கொண்டு இந்த ஏரி இன்றளவும் பலாது உடலின் தாகத்தைத் தணித்து வருகிறது. உடையவரின் அருள் வெள்ளமோ பலாது உயிரின் தாகத்தைப் போக்கி, விவசாயிகளுக்கும் வாழவு அளித்து வருகிறது.

எம்பெருமானார் தரிசனம்

லக்ஷ்மீ நாதாகுய ஸ்ரீகுதிள கட ரிபு
ஜலத் பராரய கரஞ்ஞய நீரம்
நாதாகுரவடயவ்விஞ்சந தத்து
ரஞ்ஞரம் பேரஜ சக்ஷம் ஜலரபயரம்
கத்ஷாகரமயாநாதக்ஷம் ஸரீதமத்
உத்நாதராகய பத்மரக நேந்தரம்
ஸம்பூரய பராரணி ஸஸ்யேய பரவரகேத்
பக்ஷராத கேத்நேந்தர பரமகைத்

லக்ஷ்மீ நாதனாகிற பெருங்கடலில் நமமாழ்வார்களிற காளமேகம் படிந்து காஞ்ஞயமாகிற நீரைப்பருகி ஸ்ரீமநநாத முனிகளாகிற மலையின் மீது பொழிந்தது. அங்கிருந்து உடையகொண்டா மணக்கால் நமபிகளாகிற அருவிகள் வழியாக ஆளவந்தாராகிற பேரற்றிலே சோந்தது. அந்நதம் எம்பெருமானாராகிற பெரிய ஏரியிலே தேங்கிறது. பிறகு எழுபத்து நான்கு ஸிமமாஸனாதி பதிகளாகிற மத்குளாலே புறப்பட்டு சேதனாகளாகிற பயிர்களுக்குப் பாய்கிறது. ஸாவேசவாஜ்ஞடைய கருபாரஸம் ஸகல சேதனரிடத்திலும் பாயும்படி செயது ஸித்தாந்தத்தை வளத்து வந்தபடியால்தான் நமபெருமான இதற்கு "எம்பெருமானார் தரிசனம்" என்று பேரிட்ட தாக மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்தார் தமிழகத்தின் நடுநாட்டு "வீரணத்து ஏரி" இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது.

மாபெரும் தியாகிகள்

எம்பெருமானார் ஸ்ரீரங்கத்தை விட்டுப் பிரிந்ததும், சோழனின் சபைக்குச் சென்ற கூரத்தாழ்வானும், பெரிய நம்பியும் என்னவாயினர்? என்பது பற்றி அருமபாடு பட்டு தகவல் சேகரித்ததா இராமாநுஜர்

பல ஆண்டுகள் கழித்து, அவருக்கு எட்டிய தகவல் அவரைத் திடுக்கிடச் செய்தது.

"கூரேசர் காவியுடையில, கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் சோழன் சபையை அடைந்தார் முதியவா பெரிய நம்பியும் அவரைத் தொடர்ந்து எழுந்தருளினார் உடையவரின உடன்பிறப்பு எனத்தக்க அதிசூழாய்ம தந்தையுட பிள தொடர்ந்தான்

கூரேசரை முதலில் இராமாநுஜர் என்றே எண்ணி அரசன் தக்க ஆசனம் அளித்தான். அங்கிருந்த நாலாரான இவா இராமாநுஜர் அல்லா ஆயினும் அவருக்குக் குறையாத பேர் அறிவும் அறபுத ஆற்றலும் நுண்ணறிவும் சீலமும் உள்ளவர் என்று அரசன் காதில் சொன்னான்.

அரசன் தன் ஆட்களை முனிந்தான் இராமாநுஜரை விட்டு விட்டார்களே - உடனே அவரைக் கொண்டு வர ஏற்பாடுகள் செய்து, "நீங்கள் இருவரும் இந்த சாசனத்தைப் படித்துக் கையெழுத்து இடுங்கள்" என்றான்

கூரேச விஜயம்

ஆழ்வான் அரசனின் அசட்டுத்தனத்தைக் கண்டு சிரித்து, அதை வாங்கிப் படித்தார் அதில் "சிவாத பாதரம் நாஸதி" (சிவனுக்கு மேல உயர்ந்த பொருள் இல்லை) என்று இருந்தது

உடனே கையெழுத்திடுவதற்காகத் தன்னிடம் கொடுத்த எழுத்தாணி கொண்டு அவலோலையிலேயே "துரோணம் அஸதி தத பரம்" என்று கையெழுத்திட்டு அரசனிடம் கொடுத்தார்

"சிவம்" என்றால் குருணி (ஒரு மரக்கால) "துரோணம்" என்றால் பதக்கு (இரண்டு மரக்கால) "குருணிகு மேல பதக்கு பெரிது" என்பதுதான் கூரத்து ஆழ்வான் ஏளனமாகக் குறிப்பிட்டு எழுதிக் கையெழுத்திட்டது

இதைக் கண்டதும் சோழனின் வெறி தலைககேறி விட்டது எரிகிற நெருப்பில் நெய்விட்டது போல ஆயிற்று "இவருடைய கண்களைப் பிடுங்கி எறியுங்கள்" என்று உத்தரவிட்டான்

ஆழ்வானோ "டாவி உன்னைப் பாதத கண்களை நானே பிடுங்கி எறிந்து விடுகிறேன்" என்று கூறி தம் நகங்களினால் விழிகளைக் கீண்டு எறிந்துவிட்டார்

அரசன் அடுத்தது பெரிய நமபியைப் பார்த்து "நீ என்ன செய்கிறாய்? ஒழுங்காகக் கையெழுத்திடுக" என்று ஒலையைக் கொடுத்தான். அவர் அதைக் கையில் வாங்கவும் மறுத்ததுவிட்டால் அவரது கண்களையும் பறித்து விடுமாறு கூறிவிட்டு ஆத்திரத்துடன் சபையை விட்டுப் போய்விட்டான் சோழன்.

அரசனின் ஏவலாட்கள் பெரிய நமபியைத் தனியிடத்துக்கு அழைத்துச்சென்று, கண்களைப் பிடுங்கி விட்டார்கள். அத்துழாய் அலறித்தடித்தான் கண்ணீர்நீர்த் தநுதையைக் கையப்பிடித்து மெல்ல நடத்தி சபையை விட்டுச் சென்றான்.

பாலையில் சோமல

தரிசனத்துக்காகத் தன் தரிசனத்தை (கண்ணை) இழந்தான் ஆழ்வான்! "இந்த இடத்தில் இருந்து நான் வெளியே போக வேண்டும். இங்கு இந்த டாகவத் தருமத்துக்குத் துணை வருவான் ஒருவரும் இல்லையா?" என்று ஏககத்துடன் கேட்டார் அவர்.

"இதோ நான் இருக்கிறேன்" என்று ஒலித்தது ஒரு வீரப் பெண்ணின் மணிக்ஞால அவள் வேறு யாருமல்லள் அந்த சோழ மன்னனின் வானை ஏந்தி உடன் வரும் ஒரு பணிப்பெண்தான்.

தன் கை வானை வீசி எறிந்து ஆழ்வானின் கையைப் பற்றி அழைத்துச் சென்றாள் தக்க மருத்துவன! நாய் சிகிச்சைச் செய்தான், அதே இடத்தில் கண் இழந்த தநுதையோடு அத்துழாய் வந்து சேர்ந்தாள்.

"இந்தப் புறக் கண்கள் போனால் போகட்டுமே தரிசனத்தின் அக்ககண்ணான் எம்பெருமானாரைத் தபனவத்தோமே" என மகிழ்ந்தனா ஆழ்வானும் பெரிய நமபியும்.

அந்த இரு மஹான்களும் சுற்றியிருந்தவர்களிடம் அன்புடன் பேசி, பரிவுடன் நடந்துகொண்டதால் சோழனின் ஆட்களும் அவர்களது மகத்தான் தியாகத்தை, அழுத்தமான கொள்கையை, தெளிவான வாகைக்கண்டு அவர்களது காலில் விழுந்து வணங்கினார்கள்.

உயிர்த் தியாகம்

பூற்றி ஐந்து வயது திரம்பிய பெரிய நமபியால், கண்ணை இழந்த அதிாச்சியைத் தாளமுடியவில்லை ஆழ்வான் மடியில்

தனையெ னைநது மகள் அகதுறாயின மடியில் காலகளை நீட்டிக்
தனாயில் கிடந்தா பிள்ளைப் பரியம ினையில் துடித்தது

"நீ பிளந்த திருவரங்கம் தீரகத ஆரதம் பெருமானும் இரக்க
உடையவரும் தீரகத, தீவர, தீபடி கங்கை கொண்ட
சேழ்புமதான உமகது மிணை இம் மாயாது?" என்று கதறினாள்
அத்துழாய்

அதைக் கேட்ட நம்பி சிரித்து தெளிந்தது. "பகவதர் மடியைக்
காட்டிலும் திருவரங்கம் பெரிதோ?" என்று கூறிவிட்டு "ஆளவந்தா
திருவடிகளே சாணம்" என்று சொல்லிய வண்ணம் திரிநாட்டுக்கு
எழுந்த நளிவிட்டா பெரிய நம்பிக் கு அவ்வூழ் னை அணைவர்கள்
மரிய முணங்கில் பிரம்ம மேத' எபஸ்காரம் செய்தனா ஆழவானையும்
இரவேளா இரவாக ஸ்ரீரங்கம் கொண்டு சேர்த்தனர்

ஆழ்வானின் ஆசார்ய பக்தி

கண தீரந்த கூரது ஆழவான் ஷந சமயம் உடலினை தேறி
அரங்கனை நோட்டி சென்று வழுத்த கோயிலுக்கரச் சொல்லா அங்கு
இராமாநுஜனாச சேரத்தோ கோயிலுக்கரச் செலக்கூடாது எனது
அரசன்குடனா என்ராண்கு வளளி ஆவிலும் ஆவலாளை அப்பது
நற்பண்பு கருதி அருமங்கு இவசவு தெரிவெத்தாள் ஆனால்
ஆழவான் "இராமாநுஜர் உறைய அருகுதுக் கொண் எனக்கு
அங்கு சேவை சேவையுடனாவா உறைய சாலகாச நம்பிவிட்டா

இச்செய்துகளைக் கேட்ட போது எட்டு மானாப் பேராற
மாமபேல சாயந்தா சிரித்து பொழுது ஷநசாறுக கிடந்தா பிளந்த
துடித்து அவருனா முடியில் ஒருவாறு தேறி ஆழவானையாவது
தீரமேன் போடு இரக்கப்பெறமோமே என்று ஆரத்தொனா

கண்ணிழந்து ஸ்ரீரங்கம் சேரந்த ஆழவான் எமபெ ரமானிலலாத
குறையை மருக இனயில் திருவலிநுளனோலை சென்று களழ்கு
சநிதியில் தங்கினா அப்போது கந்தரபாஹுஸதவம் என்னும்
ஸதோத்திரம் அநாசிசசெய்தா மீண்ட ஸ்ரீரங்கம் எழுந்தருள்ளா

ஆழ்வாளுக்குச் செய்தி

எமபெ ரமானா, மாறொனிலலா மாநதிச சிரியாண்டாளை
அழைத்து நீ இப்போதே திருவரங்கம் சென்று ஆழவான்

அரங்கத்தின் குற்றினால் ஆளத்தகுதல் அந்நது வாரம் என்று சொல்லி அனுப்பினான்

திருநாற்குடி வந்து சேர்ந்த மாந்தியாண்டான் தரலக் கருது உடையவர அனுபவம் தமது மருதவா என்று தெரிந்து ஆனந்தம் கொண்டார் ஆழ்வான்

எம்பெருமானார் மேல் தலை நில (எமக்கு பசுதியில்) எப்படி இருக்கிறார்? என்று செய்கிறார் என்கொல்லாம் வேறு ஆய்வேறு வந்ததால் ஆழ்வான் தீரங்கம் தீரத்துவிட்ட செல்வதனது பெற்று எமக்கு பசுதி புதி எவ்வண்ணவப் பொலியுடன் திகழ்கிறது என்றார் ஆண்டான் அவர்கே ஒரு புதிய அரங்கம் உருவாகும், உது என்றார் (பததுப பதிவனந்து ஆண்டுகள் எம்பெருமானார் எமக்கு பசுதியில் செய்துள்ள தோண்டுகளை விவரித்தால் பெரிய நூல் உருவாகும்)

திருநாராயணபுரம் கோயில் தீரங்கம் தீரங்க நடை பெற எம்பெருமானார் பல உபாபந்திகளைச் செய்தார் (அதன் பிறவிரும் பின்னர் தனி நூலாக வருதுள்ளது)

"திருநாற்குடி-ண்டான் கோயில் சாழியக்கூடிய நியமித்து அவர் கருதாத தேவையாளவருமாறு செய்து தருதார் அகழியில் பட்டினம் திவன கோயிலையும் தீரத்தி வைத்து செல்லவே நடை பெற வழி வகுத்தார் தமக்குப் சாத்திரநாராயணபுரத்தில் கோயில் தீரங்கத்தை வாழ்கு தகு மடம் தீர்த்தி தீயளையும் தீயங்ககார் அபாக்களைக் கடமைகளையும் வளக்க கடமை தவறினால் அடைய வேண்டிய தண்டனைகளையும் கடக்க முடியாது உள்ளார், அதாவது கடமை தவறிய ஜீயர், கோயில் கோபுரத்தில் ஏறி தீழே விழுகது பிராணனை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று குறுப்பிட முள்ளாராம்

திருநிகண்ட சோழன் மாண்டான்

கரத்தாழ்வானைப் பிரிந்து மறநென்றிலலா மாந்திச சிறியாண்டான் திருநாராயணபுரம் புரப்பட்டார் அச்சமயம் "சோழ ராஜா கழுததல கண்ட மாலை நோயற்று புழுதுது மாண்டான்" என்று சிலர் செய்தி சொன்னார்கள்

அச்செய்தியை உறுதி செய்துகொள்ளுவதற்காக உடனே அவர் கங்கை கொண்ட சோழபுரம் சென்றார் அவரு அம்மங்கி அம்மாள் என்ற பெயருடைய புதி எவ்வண்ணவரும் ஆண்டாண்டான் சோத்து

கொண்டா இருவரும் அவலச சோழனாக முததில் புழுததுச் செத்தான
என்ற செய்தியை இராமாநுஜரிடம் சென்று தெரிவித்தனர்

தமர் உகந்த திருமேனி

திருநாராயணபுரத்துச் சீடர்கள் மகிழ்ந்தனர் இராமாநுஜரோ
ஆழ்வானை இனி ஒரு கணமும் பிரிந்திருக்க இயலாது என்று உடனே
ஸ்ரீரங்கம் புறப்பட முனைந்ததா திருநாராயணபுரத்திலிருந்த
ஐம்பத்திரண்டு பேரையும் அழைத்து சீரும் சிறப்பும் குன்றாமல்
செல்லப்பிள்ளைகளைக் காப்பது உங்கள் கடமை என்று சொல்லிவிட்டு
விடைபெற்றார்

உடையவா பிரிவை சகியாது கண்ணீர் விட்டனா சிஷ்யர்கள்
அவர்களுக்கு ஆறுதலாகத் தமமைப்போல ஒரு விகாகம் செய்து
அதைத் தழுவி அவர்களுக்கு அளித்ததா "தம உகந்த திருமேனியாக"
இன்றும் அவரு ஆராதிக்கப்பெறுகிறது அந்த விகரஹம்

ஸ்ரீரங்கம் மீண்டார்

உடையவருக்குப் பிரியா விடை கொடுத்ததனா திருநாராயண
புரத்தா சில வாரங்களில் ஸ்ரீரங்கம் சோந்தா உடையவா
"ஆழ்வானே! உமக்கு இப்படி நேரலாமோ?" என்று தழுதழுத்த குரலில்
கேட்டு ஆழ்வானைக் கட்டி அனைத்துக் கண்ணீர் விட்டா
எம்பெருமானா.

எப்போதேனும் யாரேனும் அடியா திருநெற்றியில் திருமண்
கோணலாயிருக்கிறதே என்று எண்ணியிருப்பேன் டாகவதாட்சாரப்
பட்டிருப்பேன் கண்ணைப் பறித்திட்டான எம்பெருமானா! என்று
சமாதான்ம சொன்னா ஆழ்வான்.

'இல்லை என பாடம் உமமை நலிந்தது' என்றா எம்பெருமானா
'எம்பெருமானா திருவடி சம்பந்தம் பெற்றவருக்குப் பாடம் விலகிப்
போகிறதே! எம்பெருமானாருக்கும் பாடத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம்?
தேவரீ! அளித்துள்ள ஞானக்கண்கள் தெளிவாக இருக்க ஊனக்
கண்ணால் ஆவதென்ன! போனால் போகட்டும்.' என்றா ஆழ்வான்

உடையவா விடாமல் ஆழ்வானின் கையைப் பற்றிக் கொண்டு
தம் ஆராதனை பெருமாள் முன்போய் நின்று "இழந்த கண்ணைத்
தருமாறு கேளும்" என்றார்.

ஆழ்வான் பிரார்த்தனை

ஆழ்வான் அப்போது வரதராஜ ஸ்தவம் என்னும் அநுபந்தமான ஸ்தோத்திரத்தை அருளிச் செய்தார் அதில் அவர் "நிதயமான ஞானக்கண்ணளவத் தமக்குத் தந்தருளுமாறுதான் வேண்டினார் அதாவது "ஸ்தா பசயநதிஸூரய " (அப்போதும் அவனையே பராக்கின்றனார் அமரர்) என்ற வைகுந்த வாழ்வையே வேண்டினார் ஆழ்வான்

எம்பெருமானார் அருளாளனிடம் அழைத்துச் சென்றார் வரதராஜன் முன்னிலையில் தமது ஸ்தோத்திரத்தை அனுஸந்தித்ததார் அப்போது உடையவர் சிறிது பராக்காமிருநதுவிட டார்

அருளாளன் அளித்த வரம்

அதற்குள் காஞ்சி பேரருளாளன் ஆழ்வானே உம தூதி கேட்டு மகிழ்ந்தோம் வேண்டும் வரம் கேளும் என்றான் அச்சகா முகமாக, நான் பெற்ற பேறு நாலாசானும் பெறவேண்டும் இதுவே நான் வேண்டும் வரம் என்றார் ஆழ்வான்.

உடையவர் காழிலும் ஆழ்வான் குரல் ஒலித்தது என்ன திருவுள்ளம் "நாம் கண் இழப்பதற்குக் காரணமாயிருந்த அந்த மகாபாபிவிடமும் இவா கருணை கொண்டு பரிவு காட்டும பண்பை என்னென்பது? இக்கருணைக்கு ஈடு இளையுண்டோ" என்று இதயம் விம்மி விடந்தார்

நல்ல குருவின் தொடர்பால் சிஷ்யன் உயர்ந்து போகின்றான் என்பதுதான் உலக வழக்கு ஆனால் ஆழ்வான் போன்ற உத்தம சிஷ்யரால் அவரது ஆசாரமும் உயவு பெறுகின்றார் என்பதுதான் உண்மை இதை நிரூபிக்கிறார் ஆழ்வான் என்று அன்பு மேலீட்டால் அவரைத் தழுவிக் கொண்டார் உடையவர்

ஆழ்வான் தொடர்பால் தமக்கு நல்லகதி நிச்சயம் என்று மகிழ்ச்சி பொங்க உத்தரீயத்தை தலைக்குமேல் வீசி கோஷமிட்டாராம் எம்பெருமானார்,

பிற்கால ஏற்பாடு

மைசூர் மாநிலத்திலிருந்து தமிழகம் மீண்ட எம்பெருமானார் நூறு வயதில் சற்றுத் தளர்ந்திருந்தார் நாம் பூநீரங்கம் மீள்வதற்குள் தமக்கு

ஆசாரியர்களும, ஆளவந்தார சிஷ்யாகளுமான திருக்கோட கிழார் நமசி, திரு மாலையாண்டாண்ட திருவரங்குடபெருமான ஆரையா திருக்கச்சி நமசி திருமலை நமசி போன்ற பெரியவர்கள் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளியிடடனர்

பிள்ளை உறுங்காவிலலிதாசா போன்ற வயதான சிஷ்யாக்களும் வைகுந்தமேற்ச் சென்றிடடனர்.

தமக்குப் பின் தரிசன நிரவாக ஏற்பாடுகளைக் கவனிக்கும் பணியில் எம்பெரு மானாரின் திருவுள்ளம் திருமயிதது

சிஷ்யச் செல்வம்

தமது பலலயிரக்கணக்கான சிஷ்யாக்களுள் எழுபத்து நான்கு பேரைத் தோந்தெடுத்தார் உடையவரின் சிஷ்யாக்களுள் பதினோராயிரம் போ உபலீதம் (பூனூல) அணிந்தவர்கள் பன்னிராயிரம் போ பூனூல அணிபாதவர்கள் பன்னிராயிரம் போ பாகவத நிஷ்டா இது தவிர பலலாயிரம் போ அஸ்களைக் சார்ந்தது நின்றனர் என்று படிப்படியாகக் கணக்குச் சொல்வர்.

கூரத்தாழ்வானும், முதலியாண்டானும் நடனாழ்வானும் படபாஸ்க்கும ஸ்ரீபாஷபத்துக்குத் துணையாவா அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானார் ஆராதனப் பெருமாளுக்கும்பொறுப்பு கிடாமபி பெருமாள், ஆச்சான இநவரும் மடைப்பள்ளியைக் கவனிப்பா

வடுகநம்பி எண்ணைக்காப்பு சாற்றுவா, கோமடத்துச் சிறிபாழ்வானை கலசப்பாளை பாத்ரணக்ஷ எப்பா

பிள்ளையுறுங்காவிலலி கருவூலம் நோக்குவா இப்படி பல குறறேவலகளும் பலா விரும்பிச் செயவா

பல்வகைப் பணிகள்

எழுபத்து நான்கு சிம்மசனாதிபதிகளை நியமித்து அருளாட்சி புரிந்தார் இராமாநுஜர் அக்காலத்து குறுநில மன்னா சிலரும் இராமாநுஜருக்கு ஆதரவாக இருந்தனர் ஆண்கள் பெண்கள் படித்தவா பாமரா, அரசன் ஆண்டி ஏழை பணக்காரன் என்ற வேற்றுமைகளைக் கடந்து உயாகுலம் தாழ்குலம் இல்லாத பாகவத சமுதாயம் ஒன்றை உருவாக்கி ஸ்ரீரங்கத்தில் வைகுந்த வாழவைக் கண்டார் இராமாநுஜர்

ஆயினும் மண்ணுலகின் இயல்பை யாரே மாற்ற இயலும்? இடைபூறுகள் பல நோந்தன.

கோயில் நிர்வாகம் சீராக நடைபெறவும், ஸ்ரீரங்கச் செல்வம் சிந்தாமல்லும் மங்காமலும் பொங்கும்படி ஆராய்ந்து திட்டமிட்டு ஆற்றலும் ஒழுகுகமும் உள்ளவர்களிடம் கைங்கர்யத்தை ஒப்படைத்தார்.

கோயிலைச் சுற்றி, ஊர் அமைப்பிலும் பல அரிய ஏற்பாடுகளைக் கண்டு இனறும் நாம் வியக்கலாம் பலவகைத் தொழிலாளர்கள் வீதி செப்பணிடுபவா காவேரிககரை காப்போர் சுற்றுககோயில் சீரமைப்போர் போன்ற ஊழியர்களுடன் ஊதியத்துக்கும் வழிதேடி வைத்தார்.

மண்பாளை வளைவோர், மரத்தச்சர், கலத்தச்சர், ஓலியர், தையற்காரர், இசை வல்லோர், நாடடியக்காரர் போன்ற நுண்களைச் செல்வாக்களையும் நியமித்து வைத்தார்.

கணக்காக்கள், கோபாலக்கள், மாட்டுவாகட மறிநதோர் மூலிணை மருத்துவம் உணர்நதோர் இவர்களுக்கும் அரங்கன் முற்றத்தில இடமளித்தார்.

மடத்தில் இலக்கண, வேத ஆராய்ச்சிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்தார். வேதம் துவை பிரபந்தம் இவை முதலும் சமய நூல்கள் சம்பிரதாய கிரந்தங்கள் ஆராயவும் அதிலவகை செய்திருந்தார் அவர் தொடர்த துறையே இலலை என்னும்படி தத்துவ வறித புருஷாததங்களுக்கு வேண்டிய அனைத்தும் செய்து வைத்தார்.

ஸமசூரிலிருந்து மீண்டு வந்து இருபது ஆண்டுகளே ஸ்ரீரங்கத்தில் வாழ்ந்தாலும் பிறகால வைஷ்ணவத்தின் வளர்ச்சிக்கு உறுதியான அடிப்படைகளை நனகு அமைத்துவிட்டார்.

பிள்ளை உறங்காவிலலிதாசர் கூரத்து ஆழவான இவர்களைப் பிரிந்த சோக நிகழ்ச்சிகளும் அவர் கண்முன் இடம் பெற்றன.

திருப்பதியில் கோயில் பணி

சோழ அரசனால் திலலை சித்திர கூடத்திலிருந்து கடலில் வீசப்பட கோவிந்தராஜனை திருப்பதியில் பிரதிஷ்டை செய்து விரிவான அடிப்படையில் கோயில் அமைத்தார்.

ஆய்ச்சிக்கு ஸோட்சம்

திருப்பத்துயில் கோயில் பண்டைய மோகொண்டி நகரத்தே நோது
உடையவாய் மிகுந்ததென கொண்டு வந்தது மனையூர் கொண்டி
என்னும் ஆய்ச்சி தனக்குப் பண்ட வேண்டாமென்றும் அதற்கு
பதிலாக நல்லகதி கொடுக்கப்படத் திருவேங்கடமுடையானுக்கு
சபாரிக் ழுண்டதென்கு ழுன்று தர வேண்டி மன்றும் கோரினாள்
நவநாகுடுப் பதியாறு உணவளித்து அவள் நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப ழு
ழுவல் நூல்க்குமளவு கக்கொடுத்தார் உடையவா திருமலைத் திருபதி
கோயில் கைங்கரியகூடகாகுத தன்மே மடம ரிதுவி பெரிய கேள்வி
ஜீயரை நியமித்தார்.

கோயில் சாவி

ஆழ்வான இரத்தபோதே அவரது சிஷ்யருள் ஒருவரான
அத்தனாரிடமிருந்து கோயில் சாவியை உடையவா பெற்றது ஒரு
கனவாயான நிகழ்ச்சி ஆழ்வான தாயார் பாகவத தாமதனாத
மோகொண்டியை ஆழ்வானருக்கு அப்போது வைஷ்ணவத்தில் ருசி
நிலவை கோயில் ஸ்தானிக உர்மம் இரத்தது அதற்கான சாவியும்
அவரிடம் இருந்து அத்தனார் தாயார் பரிபதித்த பின் சிரத்தமும
புரத்தது தாயார் வரப்பதத்துக்கு இணங்க ஆழ்வான பூர்வணவண்ண
வரைச் சந்தத்ததில் போகதாவாக வர்க்க வேண்டியிருந்தது அத்தனார்
உடையவா உதவியை நாடினார் ஆழ்வான இதை அறிந்து தாமே
சிரத்த போகதாவாக, சிறிதா இரத்தலமாந்து உணவொ) உசலல
உடையவரிடம் அனுமதி பொறு ஆழ்வான இலகம் சேந்தார்

ஆழ்வானைக்கண்டதும் அத்தனார் நகு அளவற்ற திருபதி
காரணம் தன தாயார் அவரிடம் எடுப்ப) அவர் பெருமைகளைச்
சாலலியிருந்ததே அதற்கையவா வந்ததால் தாயின் திருவுள்ளம்
நிக் உகக்தம் என எண்ணி ஆழ்வானைத் திருபதி செய்யும் வளையில்
எல்லா உபசாரங்களும் செய்து நிறைய தகடுண்ணயும் அளித்தார்

ஆயினும் கோயிலின் நிர்வாகமும அதற்கான சாவியும்
எம்பெருமானாரிடம் இருக்க வேண்டுமென்பதே ஆழ்வானின்
சுருவுள்ளமாயிருந்தனத ண்கித்து அறிந்து ஆழ்வானின் மனம் உவக
கோயில் சாவியை சிரத்த தகடுண்ணயாக சமாபித்தது ழுன்றார்

ஆழ்வானுக்குப் பரம திருபதி உடனே எம்பெருமானாரிடம்
சென்று, சாவியை அவரிடம் சேர்த்துவிட்டார் கோயற்பணிகள்

முன்னிலும் சிறப்பாக நடந்தன அமுதனார் ஆழ்வான திருவடிகளில்
ஆசரமிதது சாமாநுஜ குணங்களில் நடுபடலானார் அதன் விளைவு
ஓர் அற்புத அநதாதி

இராமாநுஜ நூற்றந்தாதி

எம்பெருமானாரின் ஸலஸூப ரூப குணங்களில் ஆழந்த அமுதனார்
தாம் நேரில் அனுபவித்ததடி அசகிறப்புககளை "இராமாநுசு
நூற்றந்தாதி" பாசரமாகக் கிடட்டார்

முதலில் அநநூலை உடையவா ஏறகவில்லை பின்னா கில்
திருத்தங்களுடன் மனம் உவந்து ஏற்றுக் கொண்டார் திவ்யப
பிரபந்தங்களுடன் சேர்ந்து பிரபந்த காமதரி என்றும் ஏற்றமும
அநநூல பெற்றது

தமிழிலுள்ள அநதாதிகளில் அதற்கு நிகரான நூல இல்லை
எனலாம்

கைகய்ய கல்லை என்னக் கண்டனனென்கொட முதுகரி நூற

- உன்தன்

ஏமடி யல் பிரபங்கிய சீர ஆனார் வேண்டியவன் யான

திரயத்

புகரயய்ய கிட சகிஷம, சேகரிவான் சேரிஷ ம இவ்வாறாள்

நீ

செய்யல் தரிபன இராமாநுசா என் பசமுந்

கொண்டலே

என்று ஸாஷாத் மனமத மனமதனான் கண்ணனின் அழகையும கால
கடை கொண்டு உடையவா திருமேனியில் பிறங்கிய சீரில்
நாடுடடுகிறார் அமுதனார்

உடையவா ஸ்ரீ பாஷ்யம் அருளியது பேரல், ஆளவந்தாரின்
கீதாத்த ஸங்காஹத்தை அநுசரித்து, பகவததீதைக்கு அற்புதம்"ன்
பாஷ்யம் ஒன்றையும் அருளிச் செய்தார்

" மாபன் அன்று ஐவா தெய்வததேரின்ல செப்பிய கீதையின்
செமமைப்பொருள் தெரியப்பாரினில் சொன்ன இராமாநுசனை" கீதா
பாஷ்யப் பெருமையையிடடுக கொண்டாடுகிறார் அமுதனார்

திருவாய்மாழி ஈடுபாடு

நமமாழ்வாரிடத்தும் அவர் அருளிச்செய்த திருவாய் மொழியிலும்
இராமாயணநாகு அளவற்ற ஈடுபாடு

மாறான அடிபணிந்து உடந்தவன் தமனை சடகோபன் பொன்னடி
என்றே அழைக்குமாறு வேண்டினார்

எய்தாது அரிய மறைகளை ஆயிரம் இனதமிழால்
செய்குமாறு உலகம் வறும் சடகோபன்
உய்தாது உத்யம் இராமாயண என் உருதுணைபே

என்றும் "மாறன் விளங்கிய சீரெடுத்தரும் முததமிழ் ஆரணமே என்று
இந்நீள நிலத்தோர் அறிதா நின்ற இராமாயண எண்ககாரமுதே"
என்றும் தென்குருளை, பிரான் பாடென்னும் வேதப் பகந்தமிழ்
தன்னைத் தன்பகதி என்னும் வீட்டின கண் வைத்த இராமாயண
என்றும்.

"மாறன் பணிதத மறை புணர்ந்தோன் திருவாய் மொழியின்
மனம் தரும் இசைமன்னும் இடம் தோழம் புகுநிலும் குணம் திகழ
கொண்டல் என்று மடப்படியாகக் கொண்டாடுகிறார் அமுதனார்

உடையவர் அருளிய நூல்கள்

நவரதனம் போல ஒன்பது நூல்களை உன் உலா அருளிச்
செய்துள்ளார் 1 ஸ்ரீபாஷ்யம் 2 வேதாந்த தீபம் 3 வேதாந்த ஸாரம்
4 வேதாந்த சங்கடம் 5 கீதாபாஷ்யம் 6 சரணாகதி கதயம், 7
ஸ்ரீரங்க கதயம், 8 வைத்தண்ட கதயம் 9 தீபம் முதலியன வைதிகா
இசையுமபடி அமைந்தவை அவரது வடமொழி நூல்கள், வைஷணவர்
உககருமபடி அமைந்தது அவரது வாழ்வுநெறி அவரது வடநாட்டு
விஜயத்தால் அங்கு பல வகையான வைஷணவ நெறிகள் தோன்றி
வளரலாயின

ஸ்ரீரங்கம் மீண்டதின் தென்பகுதியில் பாததிரை செய்து
மாலிருஞ்சொல்ல மணாளருக்கு ஸ்ரீ ஆண்டாள வாய் நோந்து வைத்த
நூறு தடா வெண்ணெயும், அக்கார வடிசலும் ஸமாபதித்து, பின்
ஆண்டாளைச் சேவித்து 'எம் அண்ணனே வருக' என்று கோதை
நாச்சியார் கூப்பிடுமபடி அபிமானம் பெற்றார்

தாம் உகந்த திருமேனி

இராமாநுஜா இப்பொது பழுததபழமாகி விட்டார் காமபு இற்று விழும் தசை எய்தினார் முதலியானான குமாரா கந்தரடை ஆண்டான எம்பெருமானாரை மிகவும் உகடபித்து உடையவா அவதரித்த ஸ்ரீபெருமபூதூரில் எல்லாககாலத்திலும் எல்லாரும சேவிககுமடபு அவரது அச்சா விகரஹம் ஒன்றை ஏறியருளப்பண்ண அனுமதி வேண்டினார்.

எம்பெருமானார் இசையவே, அவர் சிறப்புக்குச் சேர அவரிடம் பகதி நிறைந்த திறனமிக்க சிறபி ஒருவரைக் கொண்டு ஓர் அழகிய திருமேனியை உருவாகக் ஏற்பாடு செய்தார் பகதனை சிறப்பும் ராமாநுஜ தயானததோடு திவ்யமான விகரஹத்தை ஏறியருளச் செய்திட்டான்

அதைக்கண்ட உடையவா மிக உகந்து ஆலிங்கனம் செய்து, தம் ஆவியே தழுவ நின்றார் ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து அந்தத் திருமேனியை ஸ்ரீ பெருமபூதூருக்கு எழுந்தருளச் செய்து, குரு பஷ்ய நாளில் பரதிஷ்டை செய்தனா அந்த தினத்தில் கோயிலில் உடையவர் திருமேனியில் மிகவும் தளர்த்தி தோன்றிது அப்போது அவருக்கு வயது நூற்றிருபது.

உடையவர் திருவுள்ளம் தம் முன்னேரான, "அந்தமில் டேரினடத்து அடியரோடு" கூடுதற்கு அவாவி நின்றது

தமது சிஷ்யரெல்லாரையும், எல்லாவிடத்தும் சொல்லி அனுப்பிக் கூட்டுவித்ததா பெரிய பெருமாள் சந்நிதியில் பட்டருக்குத் தீர்த்தப் பிரஸாதம் முன்னாக வழங்கி 'மேல நாட்டில் வேதாந்தி என்னும் விதவான் உண்டு அவரைத் திருத்திப் பணி கொள்ளும்' என்று கூறிவிட்டு சிஷ்யர்களை நோக்கி, ஆறு விதமான கைங்காயங்களை உங்கள் வாழ்நாளில் செய்து வாருங்கள் என அருளிச் செய்தார்

உடையவர் இட்ட ஆறு கட்டளைகள்

- 1 ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை வாசித்தும் வாசிப்பித்தும் போருவது, அதுமுடியாதவன்,
2. திவ்யப் பிரபந்தங்களை ஒதியும் ஒதுவித்தும் போருவது; அதுவும் இயலாதெனில்,

3. திவ்ய தேசங்களில் அமுதுபடி, சாத்துப்படி முதலானவை நடத்திப் போருவது; அதுவும் இல்லை எனில்,
4. திருநாராயணபுரத்தில் ஒரு குடிசையாகிலும் கட்டிக் கொண்டிருப்பது; அதுவும் முடியாவிடில்,
5. துவயத்தை அர்த்தத்துடனே அநுஸந்தித்திருப்பது; அதுவும் மாட்டாராகில்;
6. ஒரு பாகவதன் அபிமானத்திலே ஒதுங்கி இருப்பது.

இப்படி ஆறு கட்டளைகளில் முடிந்ததை, செய்து பகவத் பாகவத அஸஹ்யாபசாரங்கள் நேராதபடி பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்றார்.

தமக்குப்பின்

அவரது பிரிவை ஊகித்தறிந்த பக்தர்கள் சிலர் அதை தாள் மாட்டாமல் தற்கொலை புரிந்து மாள முனைந்தனர். அவர்களை ஆணையிட்டுத் தடுத்து, ஆறுதல் அடைய எண்பத்திரண்டு வார்த்தைகள் அருளிச் செய்தார். பின்பு நடாதூராழ்வானைக் குளிர நோக்கி, ஸ்ரீ பாஷ்ய சிம்மாசனத்தை அவருக்கு அளித்தார்.

முக்கிய ப்ரமாணமான ஆழ்வார்களுடைய ஸ்ரீ சூக்தி சிம்மாசனத்தை பெரிய பட்டருக்கு அருளினார்.

பின்னர் தமக்குச் செய்ய வேண்டிய இறுதிக் கடமைகளைச் செய்வது, தம்மை பள்ளிப் படுத்துமிடத்தில் லீக்ரஹம் அமைக்கும் பொறுப்பு இவைகளை கந்தாடை ஆண்டாளிடம் வைத்தார்.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் முதலானோரை பட்டருக்குத் துணை புரிய நியமித்தார்.

உடையவர் கேட்ட மன்பிப்பு!

கோயில் ஊழியர்களை அழைத்து ஏதேனும் தவறு இழைத்திருந்தேனாகில் மன்னித்து அருளுங்கள் என்றார். பிறகு பெரிய பெருமாள் தீர்த்த ப்ரஸாதங்களைப் பெற்று எம்பார் மடியில் முடியும் வடுகநம்பி மடியில் திருவடிகளுமாய், கோயிலுக்கு எதிரில் கண் வளர்ந்தருளினார்.

ஆளவத்தார் திருவடிகளை தியானித்துக்கொண்டு அடியார் எல்லோரும் ஸ்ரீசூக்தி அனுபவங்களைச்செய்ய, பிங்கள் வருஷம் சித்திரை மாதம் சுக்லபக்ஷம் தசமி திருவாதிரையில் நண்பகலில் சேஷாவதாரமான எம்பெருமானார் ஆதிசேஷனுடன் சேர்ந்தருளினார்.

கீராரும் எதிராசன் திருவடிகள் வாழி
 திருவரையில் சார்த்திய செந்துவராடை வாழி
 ஏராரும் செய்யவடி வெப்பொழுதும் வாழி
 இலங்கிய முந்நூல்வாழி இணைந்தோள்கள் வாழி
 சேரராத துய்ய செய்ய முகச்சேரதி வாழி
 தூ முறுவல் வாழி துணைமலர்க் கண்கள் வாழி
 ஈரரறு திருநாமம் அணிந்த எழில் வாழி
 இனிது இருப்போடு எழில் ஞான முத்திரை
 வாழியே

- மணவாள மாமுனி

தமர் உகந்த திருமேனி (திருநாராயணபுரம்)

மேல்கோட்டையில் அடியார்கள் எம்பெருமானார் பிரிவாற்றாமையால் வேண்டி விரும்பியபடி அமைந்த. உடையவர் திருமேனி திருநாராயணபுரம் சந்நிதியில் உள்ளபடி.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்!

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

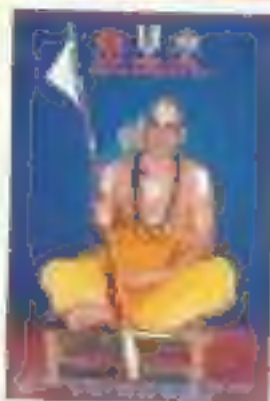
ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸ்ரீ எம்பார் ஜீயர் மடத்தின் பணிகள்

19-2-2006ல் ஸ்ரீமத் அப்பன் பரகால ராமாநுஜ எம்பார் ஜீயர் (சுமரவாடி) ஸ்வாமி, ஸ்ரீ எம்பார் ஜீயர் மடத்தின் - பத்தாவது பட்டம் - பதினோராவது ஜீயராகப் பதவியேற்றதிலிருந்து ஆண்டுதோறும் முன்னாள் ஜீயர்களின் அடியொற்றி மடத்தின் கட்டளைகளை சிறப்பாக நிறைவேற்றி வருகிறார்.

அவை வந்தாய் :

1. ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸ்ரீ ஆதிகேசவப் பெருமாள் ஸ்ரீ பாஷ்யகார ஸ்வாமி பிரம்மோத்ஸவம் பத்து நாட்களிலும் ததியாராதனம் (அடியார்க்கு அன்னமிடுதல்).
2. திருத்தேர் உற்சவம் 8-ஆம் நாள் இரவு உடையவருக்கு மடத்தில் மண்டகப்படி.
3. திருவாடிப்பூரத்தன்று ஸ்ரீ ஆதிகேசவப் பெருமாள் ஸ்ரீ ஆண்டான் மற்றும் உடையவர் ஆகியோருக்கு மண்டகப்படி.
4. மடத்தின் மூலபுருஷர் எம்பார் ஜீயர் (திருவேங்கட ராமாநுஜ எம்பார் ஜீயர்) ஸ்வாமிக்கு திவ்யப்ரபத்த சேவை சாத்துமறை ததியாராதனங்களுடன் விழா நிகழ்த்தல்.
5. மார்கழிதோறும் திருப்பாவை சேவை, சாத்துமறை, உபந்யாஸம்.
6. மாதந்தோறும் திருவாதிரை நாளன்று அடியார்களுக்கு அன்னமிடுதல்.
7. நித்தியப்படி மடத்து சந்நிதி எம்பெருமான்களுக்கு ஆராதனம் தளிகை ஸமர்ப்பித்தல்.
8. அவ்வப்போது சமய, சம்பிரதாய நூல்கள் வெளியிடுதல்.
9. ஸ்ரீவைஷ்ணவ அறிஞர்களின் உபந்யாஸங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தல். மற்றும்
10. சமுதாய தலன் கருதி நாளும் தகரும் அறிய பிரசாரப்பணிகள். கோயில் சம்புரோஷணங்களில் கலந்துகொண்டு உரை நிகழ்த்தல்.
11. உற்சவ காலங்களில் கோஷ்டியை அலங்கரித்தல்.
12. நித்தியப்படி சுப்ரபாத சேவையில் பங்கு கொள்ளுதல் போன்ற மற்றும் பல பணிகளில் ஜீயர் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

நித்யஸ்ரீ: நித்ய மங்களம்

॥ சூ: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ

அப்பன் பரகால ராமாநுஜ

எம்பார் ஜீயர் (குமாரவாடி) ஸ்வாமி

பூசுவாசிரமத்தில் இளமை தொடட்டே சமுதாய சேவையில் இயல்பான ஈடுபாடு கொண்டவர்.

பள்ளிப்படிப்பில் மாணவர் தமிழ்க் கழகம், தேச விடுதலைப் போரில் பங்கு பற்றி பாரதி மற்றும் அமைத்து, மெகாலேயின் ஆங்கில அடிமைக் கல்லியைத் துறந்து, காந்திய நெறியில், கதர் பணி, மற்றும், 'பாரததேவி', 'தினமணி' நாளிதழ்களில் தொடர்ந்து பணிபுரிந்து கொண்டே,

மயிலையில், மஹாலித்வான் காரப்பங்காடு வேங்கடாசாரிய ஸ்வாமியிடம் குருகுல முறையில் வேதாந்த நூல்களின் பயிற்சி பெற்றவர். பணி ஓய்வுக்குப்பின்,

தமிழகமெங்கும் உள்ள தீவ்யதேசங்களுக்குப் பாத யாத்திரை செய்து, அதைத் தொடர்ந்து 'திருமால்' ஆன்மிக மாத இதழ் வெளியீடு, ஆண்டுதோறும் 'திருவாய்மொழி' வகுப்புகள் நடத்துதல், மாநாடுதோறும் திருமால் அடியார் சூழாம் கருத்தரங்கு, தினந்தோறும் கிரந்த காலட்சேபம் என

"தொண்டே செய்து என்றும் தொழுது வழிபொழுக
பண்டே பரமன் பணித்த பணி வகையே"

என்று என்பது ஆண்டைக் கடந்து, தற்போது 2006 முதல், "உய்வுக்கு ஒரே வழி உடையவர் திருஷ" என்று ஸ்ரீபெரும்புதூர், மணவாள மாமுனி வீதி, ஸ்ரீ எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமி மடத்தின், தலைவர் மற்றும் நிர்வாக அறங்காவலராய் பொறுப்பேற்றுள்ளவர். ஜீயர் நூல்களை வெளியிடுகிறார்.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ அப்பன் பரகால

ராமாநுஜ எம்பார் ஜீயர் ஸ்வாமி

தொலைபேசி : 27162073, செல் : 9994323397.